

■ NÚRIA VALLDURIOLA

La nova directora d'Ensenyament del Baix creu "que la qualitat s'ha mantingut pels professors"

[pàgs. 6-11]

L'HOSPITAENC JOAN SAURA HA ESTAT EL COORDINADOR D'ICV DURANT 13 ANYS

■ EN EXCLUSIVA: JOAN SAURA

"ICV no acabarà diluïda en el partit d'Ada Colau, perquè som l'organització electoral i territorial més forta"

[pàgs. 21-23]

Centro odológico MARIANO

Callosidades, uñas encarnadas, plantillas, exploraciones infantiles y adultos, verrugas plantaras...
Cualquier afección en los pies.

C/ Victoria nº 115-117
08830 Sant Boi de Llob. (Bcn)
Telf: 93 640 75 22

ellobregat

n.115.1

Setembre 2016
premsa local

www.ellobregat.com

Els partits fan del Baix la seva Línia Maginot

■ EL NOSTRE TERRITORI ES CONVERTEIX EN EL PRINCIPAL CAMP DE BATALLA ELECTORAL A CATALUNYA DAVANT LA POSSIBILITAT D'UN AVANÇAMENT DE LES AUTONÒMIQUES O DE LA CONVOCATÒRIA D'UN REFERÈNDUM INDEPENDENTISTA

[pàgs. 16-19]

JOAN TARDÀ (ERC), DIPUTAT AL CONGRÉS I EX REGIDOR DE CORNELLÀ; ALBERT RIVERA, LÍDER DE CIUTADANS I VEI DE L'HOSPITALET; JOSÉ ZARAGOZA (PSC), DIPUTAT AL CONGRÉS; MERITXELL BORRÁS (PDC), NASCUTA A L'HOSPITALET, ÉS L'ACTUAL CONSELLERA DE GOVERNACIÓ, ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES I HABITATGE; ANTONI BALMÓN (PSC), ALCALDE DE CORNELLÀ; OSCAR GUARDINGO (EN COMÚ PODEM), NASCUT A L'HOSPITALET, ÉS SENADOR ELECTE; MERCÉ CONESA, PRESIDENTA DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA; LLUIS TEJEDOR (ICV), ALCALDE DE EL PRAT; MANUEL REYES (PP), EX ALCALDE DE CASTELDEFELS I DIPUTAT PROVINCIAL; ORIOL JUNQUERAS (ERC), EX ALCALDE DE SANT VICENÇ I VICEPRESIDENT DEL GOVERN; ADA COLAU (EN COMÚ PODEM), PRESIDENTA DE L'AMB I ALCALDESSA DE BARCELONA; NÚRIA MARÍN (PSC), ALCALDESSA DE L'HOSPITALET; ANTONI POVEDA; ALCALDE DE SANT JOAN DESPI I PRIMER SECRETARI DEL PSC AL BAIX; XAVIER FONOLLOSA (PDC), ALCALDE DE MARTORELL; MIGUEL GARCÍA, PORTAVEU DE C'S A L'HOSPITALET; JOAN BORRÁS (ERC), ALCALDE DE EL PAPIOL I LÍDER METROPOLITÀ D'ESQUERRA

■ LIFESTYLE

BERMEJO, A NOVA YORK, FOTOGRAFIADA PER BRYAN WHITELY

Neus Bermejo Gil, jove model de Sant Just Desvern que triomfa a les passarel·les i portades de tot el món

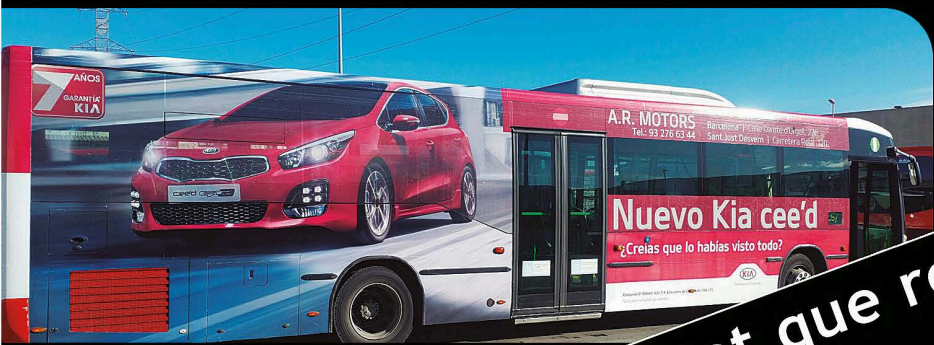
[pàgs. 38-39]

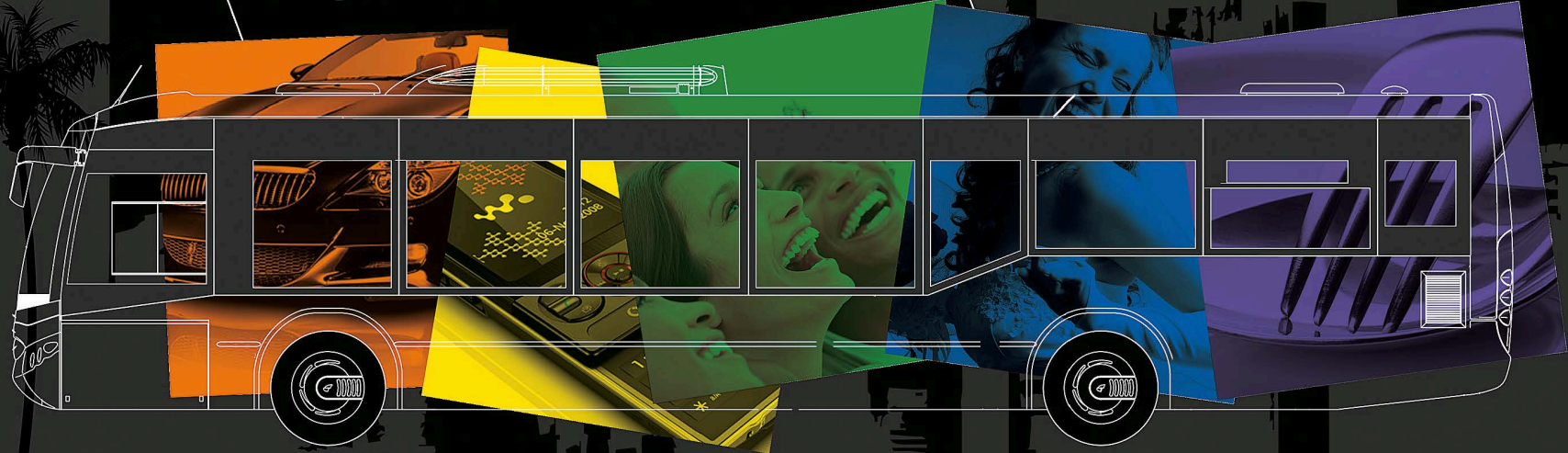
Solucionamos problemas económicos urgentes
Garantía de propiedad
Firma ante notario
Respuesta inmediata
Sin gastos anticipados

Passeig de Gràcia 63 2n4
08008 Barcelona

www.barnacredit.com

la publicitat que roda
la publicitat que roda

Exclusiva de publicitat als autobusos urbans i interurbans de la companyia Soler i Sauret.

Comuniquen el Baix Llobregat amb Barcelona registrant el major nombre de viatgers en els municipis de més densitat de població de Catalunya.

COMUNICACIÓ MASIVA QUE ARRIBA A PEATONS, CONDUCTORS I 30.000 USUARIS DIARIS.

 93 689 27 64
publicidadexterior ● cat

Exclusiva de
Publicidad
Exterior

Apuntes desde el subsuelo

Antonio Fornés

DOCTOR EN FILOSOFÍA Y ESCRITOR. SU ÚLTIMO LIBRO ES 'CREO, AUNQUE SEA ABSURDO, O QUIZÁ POR ESO' (DIÉRESIS)

Electrodomésticos Miró y los dulces sueños del señor Gruschka

Lo leo en un periódico de tirada nacional: Un estudio realizado en Estados Unidos prueba que las personas obligadas a desarrollar un trabajo que les desagrada y no les satisface presentan un mayor índice de problemas mentales tales como depresiones o insomnio. ¡Menudo descubrimiento! ¡Nunca lo hubiese imaginado!, y yo que en mi ingenuidad me había creído aquello de que el trabajo es salud...

Imagino que el periódico en cuestión debía estar hoy falto de noticias y los autores americanos del estudio sobrados de tiempo y dinero, pues ni la noticia es precisamente sorprendente ni para llegar a esa conclusión hacían falta muchas horas de estudio. Pero esta absurda noticia me viene al pelo para comentar otra de mayor trascendencia y realmente triste. La histórica cadena de electrodomésticos Miró, con sede central en Martorell, cierra definitivamente y anuncia el inicio del despido colectivo de toda su plantilla, en concreto 339 personas, ¡ahí es nada!

Es un acontecimiento que para mí tiene, además, un cierto componente personal, pues hace ya muchos años fui empleado de la compañía, aunque solo por dos días. La cadena estaba por aquel entonces en pleno auge, necesitaban más y más empleados para sus nuevas tiendas y, para mi sorpresa, me contrataron como vendedor en una de ellas. Me destinaron a una tienda en Barcelona, por Vía Julia, a la sección de electrónica en concreto. Así que allí estaba yo, filósofo en ciernes, intentando vender televisores y vídeos a los infortunados clientes que tuvieron la mala suerte de caer en mis manos. Yo, que me he resistido hasta el final a tener un Smartphone, ¡vendiendo tecnología! No creo haber sudado tanto en mi vida y eso que era febrero, ¡ni vendido tan poco! Curiosamente, sin saber por aquel entonces nada del "impresionante" estudio del que les acabo de hablar anteriormente, vi claramente que aquello no era lo mío y tras dos días de martirio, abandoné. He de decir que los entonces gestores de Miró se comportaron conmigo con comprensión y señorío, siempre les estaré agradecido.

Quería comprar una empresa española cada mes

Desconozco si a los actuales empleados de Miró les gustaba o no su trabajo, y si por culpa de ello sufrían depresiones o insomnios, lo que sí sé es que a partir de ahora muchos de ellos, desgraciadamente, van a padecer alguna de estas enfermedades, ya que se quedan en el paro por obra y gracia del grupo suizo de capital riesgo Springwater, un fondo "buitre" propietario actual de la compañía tras haberla comprado a precio de saldo. Curiosamente Springwater anunció hace pocas semanas el cierre de Unipapel, otra empresa histórica de la que también se había convertido en dueño. En el caso de Unipapel son 316 trabajadores los que se quedarán sin empleo. Maravillas del capitalismo descontrolado. Este "caritativo" fondo de inversión, está presidido por Martin Gruschka, un tipo que en el 2015 afirmó que iba a comprar una empresa española cada mes. Espero que no haya conseguido su propósito, o que, al menos, no las haya

cerrado todas, aunque me temo lo peor. En cualquier caso no creo que un tema "tan menor" como el que casi 700 personas pierdan su modus vivendi le preocupe lo más mínimo. Increíblemente, a los tipos como Gruschka seguro que les gusta su trabajo, pese que uno no acierte a comprender por qué. Estoy seguro además que después de cerrar una em-

presa y deshacer la vida de cientos de personas, él duerme a pierna suelta, sin saber nada de insomnios ni depresiones, al fin y al cabo es un hombre sin conciencia. Mientras tanto, este ex empleado de Electrodomésticos Miró, que sí la tiene, sufre por los que durante dos días fueron sus compañeros y desea que puedan salir con bien de esta situación. ■■■

Ciudadans Intel·ligents per a Smart Cities

Que no et prenguin el pè!

Una ciudanía activa també ha de respondre dels seus actes.

Tallers dirigits a **empreses, estudiants i entitats** que vulguin:

- Millorar la seva comunicació social
- Participar activament a la societat de la informació
- Esdevenir ciudadans més conscients i responsables
- Desenvolupar les seves competències digitals en un ambient distès

Per a més informació, escriure a coordinacion@bcncontentfactory.com o trucar al 670.794.703

CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

Contra els estigmes, per la integració

Sant Just Desvern oferirà un pis tutelat a malalts mentals de cara al 2017

Tot apunta que Sant Joan de Déu gestionarà el projecte amb l'Ajuntament, però s'està parlant amb altres entitats

Sant Just és el consistori del Baix "més sensible" en temes de salut mental; és l'únic que té una educadora social

PSOE, Podemos i UPiD han admès que des de la política s'havia pogut fer més en l'àmbit dels trastorns mentals

Dayana García Blas / BCN Content Factory

Malauradament, encara preval l'antic clíxe de que un malalt mental, que pateix depressió crònica o esquizofrènia, ha d'estar tancat a un hospital. Molts ciutadans no estan del tot preparats per a la inclusió d'aquest col·lectiu en societat per por o desconeixement i a l'estigma que hi ha associat a aquesta patologia. Associacions com Salut Mental al Baix Llobregat lluiten per la integració d'aquestes persones perquè visquin una vida normal, allunyada dels tòpics.

El bloc de pisos tutelats que l'Ajuntament de Sant Just Desvern està preparant per oferir alguns habitatges a malalts mentals és una mostra d'inclusió social que no rebutja al que més pateix per temor a lo desconegut. Segons l'Idescat, al 2014 es van registrar 11.885 ciutadans amb malalties mentals, 3.506 més que en el 2008 quan la xifra es mantenia en 8.379 malalts. "Davant l'imparable augment del número de persones amb aquests trastorns, la societat i la política ha de posar de la seva part", asseguren fonts de la Confederació de Salut Mental España.

Nou projecte tutelat

Lola Castañ, vicepresidenta de Salut Mental al Baix Llobregat, argumenta que el nou projecte que tenen entre

SANT JUST ÉS L'ÚNIC AJUNTAMENT QUE TÉ UNA EDUCADORA SOCIAL PRÒPIA PER AQUESTS TEMES | BCN CONTENT FACTORY

Tienes un libro... y lo quieres editar
Públalo a través de micromecenazgo
sin que te cueste nada.

Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses
y con distribución gratuita

Consulta: www.mecenix.com

la única plataforma de crowfunding dedicada al libro

mans amb l'Ajuntament de Sant Just Desvern consisteix en facilitar un pis tutelat a persones amb problemes mentals de cara al 2017. La regidora de benestar social del Consistori santjustenc, Gina Pol, avança que, encara que queden moltes coses per lligar en aquest projecte, perquè no tenen ni proposta econòmica, ni timming, ni ubicació, Sant Joan de Déu seria un bon soci per gestionar aquests pisos.

La edil de Sant Just Desvern detalla que la quantitat de gent que es podrà adherir al projecte dependrà de la tipologia del pis que millor s'adapti a la normativa sobre com ha de ser l'habitatge, és a dir, si ha d'estar en una planta baixa, si ha de tenir ascensor, habitacions autònomes, etcètera. Gina Pol garanteix que estan parlant amb les entitats que gestionen aquest tipus de pis tutelat per poder avançar en l'equipament que es vol tenir enllestit l'any vinent.

Només Sant Just té educadora social

“Dels pisos tutelats que gestiona l'Ajuntament o serveis socials mai diem on estan perquè es tracta d'un veí més i la gent del seu voltant no te perquè saber si gaudeix d'ajudes socials o si té un condicionant mèdic”, puntualitza la regidora de benestar social. El pis tutelat és un projecte en solitari a nivell municipal perquè, a dia d'avui, “la Generalitat no està concertant places”.

Montserrat Giró, vocal de Salut Mental Baix Llobregat, remarca que la seva associació, que està a 12 municipis de la comarca, explica als Ajuntaments les necessitats que cal cobrir en cada territori. “L'Ajuntament de Sant Just és el més sensible en temes de salut mental perquè es l'únic que té una educadora social dedicada a això”, especifica Giró. La vocal reclama més atenció als malalts mentals perquè cada dia són més les persones que pateixen aquest tipus de patologies que haurien de ser tractades a l'atenció primària.

PSOE, UPyD i Podemos

Fa 30 anys, la llei de sanitat va impulsar una reforma psiquiàtrica a Espanya que consistia en treure “afortunadament” als malalts dels manicomis perquè anessin amb les seves famílies, recalca Giró. Fonts oficials de la Confederació de Salut Mental España al·leguen que aquesta normativa defugia de definir a un malalt mental com a perillós per considerar-lo una persona amb una patologia que havia de ser tractada en el seu entorn social. La associació alerta que “en els manicomis no es tractava la malaltia, més bé es feien barbaritats”, afirmen.

Giró comenta que el govern català de l'any 78 va admetre que no havien sabut tractar als malalts mentals per una “nulla planificació política” que feia que la ciutadania tingues tendència a excloure'ls. Grups polítics com el PSOE, UPyD i Podemos han admès també que des de la política no s'ha fet molt per lluitar contra la criminalització del malalt mental, rememoren fonts oficials de la Confederació de Salut Mental España.

Aquests tres partits “van ajudar a tirar cap enrere la reforma del Codi Penal, proposta per Gallardón, que consistia en que si el tribunal determinava que una persona amb problemes mentals era perillosa la podia mantenir a la presó durant un temps indefinit”, informen des de la Confederació. //

EL TERCER SECTOR S'HA VOLCAT, EN ELS DARRERS ANYS, PER AJUDAR A UNA MAJOR INTEGRACIÓ D'ALTRES COL·LECTIUS QUE PATEIXEN ELS ESTIGMES SOCIALS COM SÓN ELS DISCAPACITATS PSÍQUICS; SALUT MENTAL BAIX LLOBREGAT O 'OBERTAMENT' SÓN UN EXEMPLE

Discapacitats psíquiques no van poder viure a un pis tutelat de Mas Lluí per l'oposició dels “veïns”

“ a comunitat de veïns quan va saber que un pis, destinat per diferents usuaris amb discapacitat psíquiques, anava a ubicar-se a Mas Lluí, van al·legar problemes urbanístics, més aviat, per poder impedir la ubicació”, argumenta la regidora de benestar social de l'Ajuntament de Sant Just Desvern, Gina Pol.

Fa cinc anys i mig el sentiment de por va provocar que ciutadans amb discapacitats psíquiques no poguessin entrar a viure als baixos d'un bloc de pisos tutelats de Mas Lluí, a Sant Just Desvern, perquè “els veïns es van oposar”, segons informa Lola Castañ, vicepresidenta de Salut Mental Baix Llobregat. L'Ajuntament de la ciutat torna ara a oferir habitatge públic adreçat, en aquest cas, a un altre col·lectiu que pateix trastorns mentals.

Qui té la culpa?

La Lola Castañ narra que l'any 2011 la comunitat de veïns del bloc la illa 2 de Mas Lluí es va “negar” a que persones amb síndrome de Down i discapacitats psíquiques ocupessin els baixos d'un pis tutelat que oferia l'Ajuntament de la ciutat. La vicepresidenta ha afirmat que “hi ha molta gent que no distingeix entre un síndrome de Down, un malalt mental o un discapacitat físic o psíquic i llavors tot ho engloben amb problemes, i tenen por al desconeixement”.

L'Alex Prieto, llavors president de la comunitat de veïns, respon que “cap veí es va negar a que vinguessin”

i que “la base del problema van ser les irregularitats i la sospita de que des de l'àmbit municipal no s'havia fet alguna cosa bé”. Promunsa, promotora municipal de Sant Just Desvern, va dir que construiria 39 habitatges públics a Mas Lluí, dels quals en el moment de signar les escriptures només quedaven 37. Els dos pisos “desapareguts” van ser unificats en un de sol de 180 metres quadrats, ja que l'empresa municipal podia “modificar al seu gust la divisió horitzontal dels immobles”, una clàusula que els veïns ignoraven, alerta Prieto.

“Ocultar clàusules”

L'expresident de la comunitat recorda que “no ens vam negar a que entrés aquesta gent, sinó que només ens semblava que les modificacions que s'havien fet no eren correctes perquè s'havien modificat les estructures dels pisos un cop comprats”. Prieto puntualitza que “ningú es pot negar legalment, ni moralment a que vinguin unes persones a viure a un pis perquè no es pot fer fora a ningú”. La queixa està en la promotora de l'Ajuntament de Sant Just Desvern, que “ens va ocultar clàusules i modificacions”.

La regidora de benestar social del consistori de Sant Just Desvern, Gina Pol, recalca que aquest fet va ocórrer en l'anterior mandat quan la comunitat de veïns, al saber que un pis es destinaria a usuaris amb discapacitat psíquica, va atribuir “problemes urbanístics més aviat per impedir la ubicació”. //

Entrevista a la nova directora de Serveis Territorials d'Ensenyament al Baix Llobregat: Núria Vallduriola

Núria Vallduriola: "Vaig voler ser mestra per millorar el model educatiu"

Hi ha una educació al Baix de molta qualitat / en continu creixement"

Vallduriola és mestra i psicopedagoga. Nascuda a Sants, ha estat adoptada pel Baix Llobregat, on viu i treballa, des de fa 26 anys

"Volem que els nens aprenguin a llegir i els noms dels rius i, en canvi, ens oblidem de la seva vessant personal. Els hem d'escoltar"

Imanol Crespo

El Baix Llobregat inicia aquest nou curs educatiu amb una novetat fonamental: Núria Vallduriola (1964) és ja la nova directora de Serveis Territorials d'Ensenyament al territori. En un sector que sovint s'ha polititzat més del necessari, anem a Laureà Miró a conèixer en profunditat a la nova màxima representant dels directors de centres educatius i dels docents en la que és la seva primera entrevista pública. Darrerament, sempre que hi anàvem era per seguir la convocatòria d'una manifestació. Les beques menjador o el tancament de línies de P3 han estat els últims exemples. El carrer està ara, en canvi, tranquil. Sense el tràfic tallat, ni personal de seguretat pel mig, ens serveix de metàfora de l'educació al Baix, que enceta una nova etapa –amb la situació econòmica que no ofega tant- per recuperar la normalitat: "Ens trobarem un curs molt normalitzat, que començarem el dia que toca i tot estarà al lloc el dia que toca. L'engranatge està funcionant", ens assegura, convençuda, Vallduriola al seu despatx.

Nascuda al barri de Sants de Barcelona, Núria Vallduriola ha estat adoptada pel Baix Llobregat des de fa 26 anys, quan es va casar. Veïna de Sant Joan Despí, ha recorregut escoles per diferents municipis del territori (Sant Joan Despí, Sant Feliu, Sant Vicenç) fins acabar a l'Institut Torre Roja de Viladecans, on ha fet carrera com a cap d'estudis i directora des de fa nou anys. Mestra de Matemàtiques i Ciències i llicenciada en Psicopedagogia, Vallduriola defensa, així, la proximitat amb un currículum que l'avalua i que l'ha ocupat a centres educatius públics i concertats: "Sóc la directora de tots; no només dels públics".

A més, aporta una vessant vocacional imprescindible en totes les façanes professionals: "Vaig entrar en el món de l'educació per un desencís amb ella. Anava a l'escola i no m'agradava. I va ser un repte: ser mestra per intentar modificar i millorar el que era el sistema educatiu, molt més restrictiu i que s'havia de fer més personalitzat", explica. "Hem millorat molt en aquest sentit, però encara queden coses a fer. I què millor que una docent vocacional, que ha passat per tots els àmbits, per canviar alguns aspectes".

No triga en aquest sentit en parlar de l'orientació, la seva especialitat. Vallduriola va ser de la primera promoció de funcionaris psicopedagogs del Departament d'Ensenyament, el que explica amb "orgull", i el que va permetre

NO VIVES LA FIESTA MAYOR

**SI NO TE QUEDAS SIN VOZ
EN EL RUDECANS**

¡ETIQUÉTANOS EN TU FOTO Y DEMUÉSTRALO!

Utiliza el hashtag **#FMViladecans**

Ajuntament de Viladecans

@viladecanstweet

@viladecansjove

FM: 7-11/9

AJUNTAMENT DE VILADECANS

acollir a infinitat de nens i nenes que aleshores arribaven en pasteres al país. Ella s'encarregava dels centres de Viladecans, però també de Gavà, Sant Climent i Begues. "Era una figura que feia molta falta tant a primària com a secundària, sobretot, on els alumnes tenen un tarannà més complicat. [...] Ara, com a educadora, et diria que aquest tema s'ha d'iniciar més des de primària. No els escoltem. Volem que aprenguin a llegir i els noms dels rius i ens oblidem de la seva vessant més personal. L'orientació permet que ells prenguin les seves decisions i que facin créixer la seva pròpia voluntat. Hem de canviar aquest tarannà".

D'altra banda, la nova directora considera que cal "organitzar-nos perquè el món educatiu sigui cada cop més inclusiu. Encara que s'està treballant, moltes vegades caiem en el model antic, que és la solució fàcil". En aquest sentit, Vallduriola valora positivament el mapa de recursos que s'està fent des de la Generalitat en el marc de fer el model més inclusiu i que substitueix el Decret de 1997: "Havia quedat totalment obsolet".

Gràcies als mestres

Després dels anys de dificultats econòmiques, el debat principal ha estat si la qualitat s'ha vist afectada o no. Segons Vallduriola, "hi ha una educació al Baix de molta qualitat, que està en continu creixement; només cal veure les notes de selectivitat o d'avaluacions externes. Cada any millorem. No ens estanquem. El Baix no té uns resultats pitjors que la resta, només en anglès estem pitjors i ho hem de treballar. Pensa que som la perifèria, on la llengua castellana domina molt i acostuma a ser la llengua vehicular. Així que el català costa més i, en aquest context, afegim una tercera llengua, l'anglès, i una quarta, el francès".

Sigui com sigui, els principals culpables, en el bon sentit, d'aquesta qualitat són els mestres: "la consellera mateixa ho diu sempre. Malgrat el que hem patit, no ha davallat ni la qualitat ni els resultats. Al revés. Hem optimitzat els recursos. I això s'ha fet per una qüestió de voluntat, de voler tirar endavant. Això és indubtablement gràcies als docents".

Qüestió de premsa

El debat més polititzat enguany ha estat el tancament o no de les línies de P3. D'una banda, el poder local del territori, dominat pel PSC i ICV, considera que s'ha perdut una oportunitat per fer disminuir les ràtios, qüestió que desmentia la consellera d'Ensenyament, Meritxell Ruiz, i que ha tillat de mentida. Vallduriola aporta la visió com a mestra: "La nos-

NÚRIA VALLDURIOLA ENS REP AL SEU DESPATX A LA QUE ÉS LA SEVA PRIMERA ENTREVISTA PÚBLICA COM A NOVA DIRECTORA DE SERVEIS TERRITORIALS D'ENSENYAMENT

tra sensació és que hi ha, efectivament, molt menys nens de P3. I, tot i això, la línia política ha estat la de mantenir totes les escoles i no tancar cap centre (amb algunes excepcions). Per tant, s'ha millorat la ràtio. Si les mirem, a les línies de P3 hi ha entre 22 i 23 alumnes, en general, quan haurien de ser classes de 25. No hi ha, ara per ara, cap centre que hagi quedat per sobre d'aquest llindar. Per tant, crec que les crítiques han estat més un tema d'incorrecta interpretació, que no es correspon amb la realitat. En general, no s'han tret tantes línies pels nens de P3 que han desaparegut segons les estadístiques demogràfiques. Ara bé, entenc que així sigui: perquè depenen persones i centres i està bé mantenir la prudència", explica. "Entenc la crítica i és molt dur quan veus que no hi ha 'nanos'. Però no és culpa de ningú; ha baixat la natalitat".

Abans que els alumnes

Una de les crítiques del curs passat va ser que molts professors van començar el mateix dia que els alumnes, sense la capacitat, doncs, de poder adaptar-se al nou centre ni preparar-se amb prou temps el curs. Aquest any el compromís és de començar abans, tots: "Quan es van presentar els pressupostos, això estava contemplat. En tirar-los enrere, hem

pogut cobrir tota la necessitat de professorat, el que té a veure amb inclusió i altres processos, però no el tema de les substitucions. No podran fer-se el dia 1; però sí alguns dies abans del 12". Cal remarcar, en qualsevol cas, que la majoria del professorat ja ha estat nomenat a finals de juliol i en actiu des de l'1 de setembre, estem parlant d'una minoria.

FP Dual: és el futur

En paral·lel a la primària i la secundària, creix la formació professional gràcies al nou model dual que, des de 2013, s'implanta a Catalunya, per cert, amb una important presència al Baix. "És el futur i el gran encert amb la que recuperem la figura de l'aprenent. És bo per ambdues bandes. Per l'empresa, perquè l'alumne aprèn i en el moment en què la companyia necessita personal els contracta; i per l'equip docent, que viu, normalment, allunyat de l'entorn empresarial. A Viladecans hem treballat amb Unilever, Desigual o petites i mitjanes empreses. De fet, si abans anava jo picant portes, ara són les empreses les que ens demanen alumnes".

En aquest sentit, s'està incentivant una organització en xarxa per poder donar millor resposta a les demandes i necessitats de les empreses que volen col·laborar en un curs d'FP Dual. ///

INSTITUT
MARIANAO

ÚLTIMES PLACES!!
AL SETEMBRE
MATRÍCULA OBERTA!!

CFGS : COMERÇ INTERNACIONAL
2 cursos = 1650 h centre + 350 h FCT

Vols tenir una feina amb futur?
Vols aprendre idiomes?
Vols treballar amb empreses internacionals?
Vols obtenir beques per marxar a l'estranger?
Vols uns estudis de qualitat?

Erasmus+

IDIOMES...ANGLÈS I ALEMANY

EMPRESSES...HOLANDESES, ALEMANES,...

MOBILITAT...AMB BEQUES ERASMUS

INSERCIÓ LABORAL ...GARANTITZADA!!

Institut Marianao www.institutmariano.cat és la teva millor opció !

FP Dual, l'equilibri perfecte per a la inserció laboral dels joves

Administració i Gestió és la Formació Professional més comuna seguida de graus com Informàtica o Comerç i Màrqueting

Meritxell Ruiz: "Necessitem que més empreses convencin a les pimes que val la pena fer aquesta aposta per l'FP Dual en el futur"

Redacció

Es estudiants tenen, actualment, dos moments on s'han de seure, reflexionar i decidir el camí formatiu que volen emprendre. Un és en acabar l'Educació Secundària Obligatoria i l'altre en finalitzar el Batxillerat. En ambdós casos tenen ja l'opció de cursar els coneguts graus de Formació Professional (mig o superior, respectivament), una alternativa excel·lent per la seva durada i pel coneixement específic d'una professió que aporta.

A l'alçada d'Europa

En aquest inici de curs, al Baix Llobregat hi haurà 22 centres educatius de 14 municipis amb algun curs de Formació Professional entre la seva oferta. Administració i gestió és la més comuna (en 13 centres educatius), seguit de graus com Informàtica i Comunicacions (10) o Comerç i Màrqueting (9); sense oblidar de fer menció de cursos específics i que tenen molt a veure amb el territori com són els de Transport i Manteniment de Vehicles; Hoteleria i Turisme; i, fins i tot, la Formació Professional Agrària, que s'imparteix exclusivament al Institut Ribera Baixa II de El Prat de Llobregat.

DOS DELS PRIMERS APRENENTS DEL CENTRE CIAC DE MARTORELL | I.C.

De fet, segons dades oficials del Departament d'Ensenyament, Catalunya està a l'alçada de la mitjana europea en tant que representa una opció pel 40% dels estudiants d'ESO, així com un 60% dels estudiants que finalitzen el Batxillerat. D'aquesta manera, Catalunya ha recuperat el prestigi de la seva Formació Professional que, a més, ha

donat un pas més enllà amb l'FP Dual. Des de l'any 2012-2013, els estudiants tenen l'opció d'escollir aquesta modalitat que combina la formació en el centre educatiu amb l'activitat productiva d'una empresa. Sota el lema 'aprendre treballant, treballar aprenent', l'FP Dual ha passat de 500 alumnes al seu primer curs a més de 5.000 alumnes quan acabi el nou curs. En quatre anys s'ha multiplicat per deu la demanda a Catalunya. "El nivell de graus mitjans i superiors són molt elevats a Catalunya. Des de l'any 2012-2013, a més, s'implanta l'FP Dual, on una part de l'aprenentatge es fa en una empresa, el que és molt positiu perquè l'estudiant està en contacte amb la realitat laboral, amb les seves dinàmiques d'empresa i de treballadors", ha dit la consellera d'Ensenyament, Meritxell Ruiz.

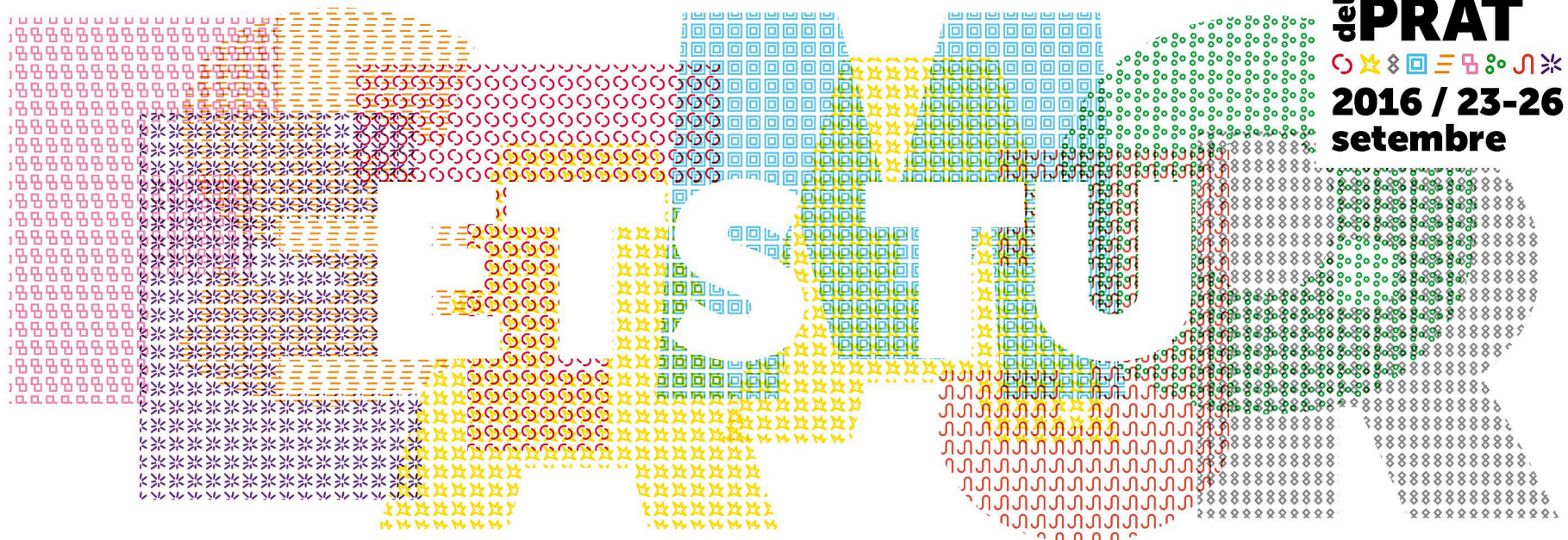
D'aquesta manera, la inserció laboral –la gran espasa de Dàmocles dels joves independentment de la seva formació– ascendeix al 60%. "Ara són les empreses les que ens truquen per tenir alumnes", assegura Ruiz davant el nou repte d'introduir a les petites i mitjanes empreses també en aquesta dinàmica: "Necessitem que més empreses convencin a les pimes que val la pena fer aquesta aposta en el futur".

El paper de l'empresa passa, en aquest sentit, per quatre

FESTA MAJOR DE PRAT

2016 / 23-26 setembre

elprat.cat/festamajor

f t i #fmelprat

Ajuntament del Prat de Llobregat

grans intervencions: acorda amb el centre educatiu les tasques que desenvolupa l'aprenent; acull l'aprenent i li assigna un lloc de treball adient; nomena un tutor d'empresa que fa la instrucció i el seguiment; i participar en la valoració del treball realitzat. En paral·lel, els cursos acostumen a tenir una estructura fonamentada en 2.000 hores lectives, la meitat de les quals, però, acostumen a ser horari laboral a l'empresa. De fet, es pot resumir l'FP Dual en un primer curs on, en dos trimestres s'adquireix la formació professional bàsica per fer unes primeres pràctiques al tercer trimestre. Després, a partir del juny i juliol, s'inicia el segon curs que alterna l'horari laboral amb assistència al centre educatiu d'una manera coordinada. Així, l'aprenent acostuma a estar un any, com a mínim, en un entorn laboral amb un contracte que pot ser de beca (el salari no pot ser inferior als 3,5 euros/hora) o un contracte de treball amb una retribució pactada amb l'empresa o amb els salaris del conveni col·lectiu. En aquest nou curs, al Baix Llobregat hi haurà 18 cursos públics de Formació Professional que s'impartiran sota aquest nou model.

L'aposta de l'automoció

En paral·lel, cal destacar l'aposta per la Formació Professional Dual del sector més important del territori: l'automoció. Amb la inauguració, al març de 2015, del Centre de Formació de Professional d'Automoció, ubicat a Martorell, el sector vol captar i generar talent per afavorir la inserció laboral dels joves a les empreses al Baix Llobregat i a Catalunya. Amb unes instal·lacions de més de 10.000 metres quadrats, té capacitat per 480 alumnes d'FP. **///**

Xavier Sobrevia Vidal

MOSSÈN PARRÒQUIA SANTA MARIA DE CASTELDEFELS

¿Por qué 17 medallas?

Con 17 medallas ha regresado el equipo olímpico español de Río de Janeiro. Algunas esperadas, otras imprevistas, todas merecidas. Las medallas de las Olimpiadas no se ganan por sorteo. Mucho esfuerzo hay detrás de cada una. Esfuerzo y aprendizaje. Esfuerzo, aprendizaje y repetición. Esfuerzo, aprendizaje, repetición y mejora.

El esfuerzo por mejorar hace pensar en la sed por aprender que han tenido. Sed por aprender y hambre de corregir los errores. Corregir los errores, no poner excusas y aprovechar cualquier consejo para perfeccionarse.

El ejemplo de los grandes campeones es una fuerza increíble para superarse. El ánimo de la familia es una potencia enorme que hace darlo todo. La confianza en Dios también empuja para ser constante, especialmente cuando lograr el objetivo cuesta.

Son actitudes que recuerdan algunas "Obras de Misericordia": Enseñar al que no sabe, corregir al que se equivoca, dar buen consejo al que lo necesita, sufrir con paciencia los defectos del prójimo o consolar al triste..., ¡qué pequeño es el mundo! Resulta que el deporte es una gran fábrica de virtudes.

Pienso especialmente en los entrenadores. Las miles de veces que habrán corregido a sus deportistas. Con energía,

a veces con ira, generalmente con paciencia. Se les ve angustiados viendo el partido, la prueba, la carrera o el ejercicio. El trabajo de años puede ser exitoso o no según lo que pase en pocos minutos, a veces en segundos. Pero sin que ser entrenador, corregir al que tengo cerca y se equivoca puede ser más complicado. Vemos defectos, faltas y pecados en quienes están a nuestro lado y ¿qué hacer? ¿Miro a otro lado y paso? ¿Lo critico? ¿Me complico la vida y le ayudo? Para muchos la indiferencia no está mal vista. Así no me complico la vida. Quizá también surgirá alguna excusa para decir que tiene más cerca otras personas y ya le dirán... Peor será caer en el "deporte" de criticar. Abunda la afición a hablar con otras personas de los defectos o pecados de otros. Ese hace, dice o se comporta así o así. Y esconde mucho orgullo. Se está diciendo sin decirlo: Yo no soy como ese, yo soy mejor.

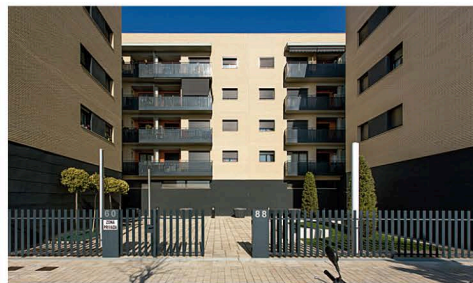
Puedo complicarme y pensar cómo ayudar para que mejore. Es fácil no saber qué hacer y recurrir a bellas palabras no toca. Tocaré pedir luces a quien más sabe y puede, a Dios. Y corregir en privado, a solas, sin nadie. Sin juzgar la intención, solo describiendo lo que he visto. Superando la pereza, la vergüenza y el miedo a no ser bien comprendidos. Así se gana la medalla mejor, la del amor. Y hay muchas esperando ser recogidas. **///**

EIXAMPLE SUD EL PRAT DE LLOBREGAT

EL PRAT COM MAI HO HAVIES IMAGINAT. ESTRENA VIDA

www.pisoselprat.com

4a FASE
A LA
VENDA

PISOS DE 3 I 4 DORMITORIS, PLANTES BAIxes I ÀTICS AMB TERRASSES

Des de 199.900 €*

*Preu sense IVA, pàrquing inclòs

EL FUTUR DEL TEU NOU BARRI

- Envoltat de zones verdes i parcs
- Grans avingudes i carrils bici
- A només 5 minuts de l'estació de metro **Cèntric L9**
- Visita l'oficina i t'informarem dels diferents estils d'acabats per la teva nova llar*

*Consulteu condicions a l'oficina de vendes

Oficina: C/ Av. Onze de Setembre, 86-100
Passatge Margarida Xirgu, local.

Tel. 620 449 946 / 93 599 54 13

Vertex
GRUP IMMOBILIARI

El jove talent accedeix a la universitat

El santfeliuenc Pau Ariño, segona millor nota de Catalunya a les PAU

Ariño, del barri Mas Lluí i de l'Institut Sant Just, ja s'ha matriculat al doble grau d'Administració i Direcció d'Empreses i Dret de la Pompeu Fabra gràcies al seu 9,7

Un 10 a Castellà, un 10 a Història, un 10 a Anglès, un 9,5 a Català i un 9 a Geografia. Amb aquestes notes a les Proves d'Accés a la Universitat (PAU) i la mitjana de 9,81 de Batxillerat, el santfeliuenc Pau Ariño ha tastat aquest estiu la fama com a millor nota de la selectivitat al Baix Llobregat, a la demarcació de Barcelona (compartida amb quatre estudiants més) i com la segona millor nota

ARIÑO FA 18 ANYS AQUEST MES DE SETEMBRE, TOT JUST EL MES QUE ENCETA LA UNIVERSITAT COM A MILLOR NOTA DEL BAIX

Manuel Reyes

DIPUTADO PROVINCIAL DEL PARTIDO POPULAR

El gobierno que necesitamos

Cada verano suele ocurrir que con motivos de las vacaciones estivales se reduce la actividad y hay menos noticias de calado en los medios de comunicación. Pero, entre esa carencia informativa, suele surgir un tema que se convierte en la "canción del verano", ese pseudo hit musical que suena en todas partes.

Y este verano, a diferencia de otros, no nos hemos pasado los días hablando de algún nuevo fichaje multimillonario de un crack futbolero que ha cruzado el Atlántico para jugar en algún club nacional, ni tampoco de aquel famoso actor o actriz que fue cazado furtivo a bordo de un lujoso yate con muy poca ropa o con alguien recién salido del anonimato, al menos para los paparazzis.

El "summer" 2016 será recordado por ser atípico. Un verano azul alejado de las bicicletas y de las canciones de Chanquete, para ser sustituido por las idas y venidas políticas que deben decidir los designios de nuestro país. Más de nueve meses han transcurrido desde las invernales elecciones generales del 20 de diciembre, y dos meses ya desde su repetición en junio.

Pero ya es hora de que algunos líderes abandonen sus posi-

ciones de postureo y tacticismo político, y sepan realmente que la generosidad no se limita a un reparto de sillas o puestos. Hoy España necesita más que nunca que se forme un gobierno cuanto antes.

Miles de ciudadanos siguen esperando una oportunidad para encontrar un empleo o mejorar su situación actual. No debemos frenar el impulso ganado durante estos últimos años que fue conseguido gracias a un gran esfuerzo colectivo de todos los españoles.

Ahora no vale seguir en el "no". Los populares y ciudadanos han dado un paso importante abriendo una negociación, pero el trabajo de las últimas semanas puede terminar en el abismo si el partido socialista continúa en su posición de bloqueo inmutable. No podemos seguir de brazos cruzados a la espera que transcurran las elecciones vascas y gallegas, y cada vez son más las voces que reclaman que Rajoy pueda ser presidente y formar gobierno.

Y llega septiembre; con él, la vuelta al cole, la rutina, las playas del Baix cada vez están menos ocupadas, pero tú como yo, seguiremos preocupados por el gobierno que necesitamos... ///

Falta endreçar el model educatiu i incentivar la creativitat

de Catalunya (amb cinc joves més). Un 9,7 total que l'ha permès ja matricular-se a la seva primera opció: un doble grau d'Administració i Direcció d'Empreses i Dret a la Universitat Pompeu Fabra. "M'esperava una nota alta, perquè la necessitava per entrar a la universitat, però no tanta com per tenir aquest ressò. ¡Què tothom s'ha enterat!" Tant és així que quan entrem al Centre Cívic del seu barri de tota la vida, Mas Lluí, el conserge el saluda i el felicita.

Per Ariño, veí de Sant Feliu, però ex alumne ja de l'Institut Sant Just, no han estat aquestes setmanes de maldecaps, de prendre cafès per allargar les nits d'estudi ni altres bogeries que es fan motivades pels nervis o perquè som conscients que no ens hem preparat gaire al llarg del curs. Aquest ha estat el seu secret: ser conscient des del principi de l'objectiu de treure una bona nota per accedir a la primera opció de la universitat.

"Anava bastant preparat de l'institut després d'aquest curs i del passat. Anava molt conscienciat i ja em vaig preparar des del principi. Aleshores, no van ser estressants les últimes setmanes sinó que va ser posar en pràctica el que ja havia treballat durant tot el curs. La clau ha estat anar fent i, mira, ha sortit aquesta nota", ens explica tot just el dia que ha confirmat la seva matrícula: "La tenia clara des de fa anys sí. És un àmbit que m'interessa,

és molt completa i, com són dues carreres, et dona una visió més global".

En aquest sentit, de fet, es manté molt obert per dibuixar el seu futur: "Sempre he volgut ser jutge, però ara no ho tinc tan clar (riu). No sé molt bé cap a on dirigir-me, però, suposo que la carrera ja m'ajudarà a decidir-me".

Sigui com sigui aquest futur, el que sí té ben clar és el que espera d'aquesta nova etapa que tot just enceta: "Espero passar-ho molt bé, conèixer gent i, si puc fer un intercanvi, penso que conèixer altres cultures i altres llocs és molt enriquidor".

Falta creativitat

A punt de fer, aquest mes de setembre, els 18 anys i a les portes d'entrar a la universitat, és moment també de fer una mirada enrere i valorar la seva etapa educativa. "Crec que he tingut una bona formació, però penso que el model té moltes coses a canviar. Sobretot a primària i secundària. Ara sembla que la formació és acumular coneixements que no saps, moltes vegades, si realment la gent els arriba a interpretar i a entendre. És només informació, una mica desendregada i que després, sovint, no saps aplicar a coses útils. Reorientaria el model perquè la gent es senti atreta veritablement pel que està aprenent i vegi la utilitat. Així no hi hauria tanta desmotivació. D'altra banda, falta espai per a la creativitat i les nostres iniciatives". ///

EMPIEZA EL NUEVO CURSO CON MUGENDO

MUGENDO
MARTIAL ARTS

MUGENDO NIÑOS

- DISCIPLINA
- AUMENTO DE LA AUTOESTIMA
- TÉCNICAS ANTI BULLYING
- VALORES

MUGENDO ADULTOS

- PÉRDIDA DE ESTRÉS,
- TONIFICACIÓN,
- DEFENSA PERSONAL Y MÁS

Viladecans
C/ Doctor Reig, 96
Tel. 93 637 36 41
viladecans@mugendo.es

Gavà
C/ General Josep Moragues, 8
Telf. 678 545 699
gava1@mugendo.es

Gavà
C/San Isidro 81
Telf. 93 638 38 15
gava2@mugendo.es

Esplugues
C/Josep Miquel Quintana, 50
Telf. 93 222 20 33
esplugues@mugendo.es

El Prat de LL.
Avda del Canal, 39
Telf. 661 364 130
prat@mugendo.es

St. Boi de Llobregat
C/ St. Joan Bosco, 33
Telf. 93 630 72 87
santboi@mugendo.es

Castelldefels
C/ Santiago Rusiñol, 11
Tel. 93 665 73 33
castelldefels@mugendo.es

Castelldefels
C/ Antonio Machado, 9
Tel. 93 665 24 43
juan23@mugendo.es

Sant Joan Despí
C/ Montjuïc, 40
Telf. 674 590 056
santjoandespi@mugendo.es

Sant Feliu de LL.
C/ Ramón i Cajal 5, Bajos
Telf. 619 461 588
santfeliu@mugendo.es

- EN ESPAÑA HAY 3 MILLONES DE HIPOTECAS AFECTADAS POR LA CLÁUSULA SUELO
- LA BANCA COBRA 6.000 MILLONES AL AÑO INDEBIDAMENTE
- PROBABLEMENTE USTED ESTÁ PAGANDO DE MEDIA 2.000 EUROS DE MÁS, AL AÑO

¿Quiere reclamar el dinero que ha pagado de más por su hipoteca?

Recupere su dinero

RECLAME

En la sentencia de 25 de marzo de 2015, el Tribunal Supremo declaró ilegal las cláusulas suelo, por falta de transparencia.
• Ese derecho **solo se aplicará a quienes lo reclamen.**

¿QUÉ GANO?

Eliminaremos del contrato hipotecario la **cláusula suelo** del banco, considerada **ilegal** por la justicia y pediremos la devolución **retroactiva** de la cantidad que usted haya pagado de más.

IMPORTANTE

Recuerde que podría estar pagando unos 2.000 euros de más cada año; casi **170 euros al mes.**

c/ Raurich, 62,
Sant Boi (08830)

CONTACTO

Pérez Llorca
Abogados

Telf. 670 79 46 37

perezllorca@consultajuridica.net

STAFF

Prensa comarcal · Setembre 2016 · Núm. 115 ·

Edita: Agencia Publicitaria Llobregat SL ·

Diari digital: www.elllobregat.com

President Consell Editorial: Xavier Pérez Llorca

Editor Executiu: Joan Carles Valero

Director: Imanol Crespo

Relacions Institucionals: Maria Moreno

Informàtica i Xarxes: Andrés Durán

Assessoria editorial: BCN Content Factory

Disseny gràfic: BCN Content Factory

Fotografia: Alex Gallardo y BCN Content Factory

Il·lustració: Kap

Col·laboradors: Dayana García, Beatriz Fontseré, Eva Jiménez, Pau Marcos, Alexis Méndez, Jesús Vila, Pere Ríos, Antoni Fornés, Vidal Aragonés, Josep-Ramon Mut, Alba Bou, José Ángel Carcelén, Miguel García, Joan Ramon Casals, Manuel Reyes, Marta Fernández, Begoña González, Edu Rodríguez, Marta Lozano, Ana Alegre, Marina Yeves, Vanesa Maillo, Jara Atienza, Ainhoa Marcos, Morfi Grei, David Aliaga Muñoz, Raúl Montilla, Hector Marín, Joan Barrera, Mn.Pere Rovira, Mn. Xavier Sobrevía, Olga Puertas, Lluís María Estruch, Jordi Bonavila, Fernando Martín i la sorprenent paparazzi 'Señorita Pepis'.

Publicitat: 671 54 09 21

gerencia@elllobregat.com

Redacció: C. Raurich, 62 (08830)

Sant Boi de Llobregat **Tel:** 671 54 09 21

Fax: 93.630.83.13

Distribueix: El Llobregat

DL: B.13877-2006

Imprimeix: GestXXI

El Llobregat no comparteix necessàriament les opinions signades i inserides en les seves pàgines

La direcció no es fa responsable de la qualitat, procedència o origen dels anuncis dels mateixos.

ellobregat

S'ha acabat la pausa. I ara què?

Les nostres artèries viàries i el transport són els termòmetres que proven que la pausa s'ha acabat. Progressivament, l'estiu comença a ser història per donar inici a una nova temporada que ve marcada, com cada setembre, per l'inici de curs acadèmic i per l'inici de curs polític.

L'escolar encoratja enguany optimisme. Tot està a punt per donar el tret de sortida a un nou curs que, després de tot el debat enfront les línies de P3, apunta a que serà l'any de la "normalització", tal i com assegura la nova directora de Serveis Territorials d'Ensenyament al Baix Llobregat. De fet, amb el seu nomenament s'obre una nova etapa que, esperem, res tingui a veure amb els anteriors anys de dificultats i manifestacions a les portes de l'edifici que l'acull al carrer Laureà Miró de Sant Feliu de Llobregat.

Molt s'ha parlat dels professionals de la Salut, però no tant dels de l'Ensenyament. I, efectivament, de la mateixa manera, la qualitat de l'educació al Baix s'ha mantingut gràcies als seus mestres i a la seva professionalitat. Així ho demostren les dades amb un únic 'però': l'anglès. Si guí com sigui, el futur és esperançador amb una primària i secundària que han sabut superar la tempesta, una FP Dual que continua la seva expansió amb una protagonisme especial al Baix i amb un talent del jovent que cada vegada es reivindica més. I el Pau Ariño, de Sant Feliu, la segona millor nota a la selectivitat de Catalunya, és un exemple a seguir.

D'altra banda, el curs polític es planteja com a mínim convuls. Amb una moció de confiança a les portes, Catalunya anirà o bé cap a unes eleccions anticipades -seguirem encara sense l'aprovació de nous pressupostos- o bé cap al Referèndum Unilateral d'Independència (RUI). En ambdós casos, el Baix Llobregat serà clau per decantar la balança cap a un costat o l'altre. En paral·lel, els principals partits del territori (PSC i ICV) tenen previst aquest darrer quadrimestre de l'any els seus corresponents congressos per definir el seu futur com a partits.

Mentre els capitans socialistes del Baix voldran imposar la seva estratègia per mantenir l'ampli calaix de vots que aporta el nostre territori (i que comença a preocupar), ICV s'haurà de definir per arribar a un acord o no amb els denominats 'Comuns' que estan sota el paraigües de la presiden-

NÚRIA VALLDURIOLA, LA NOVA DIRECTORA DE SERVEIS TERRITORIALS

ta de l'AMB, Ada Colau, engrescada en organitzar el gran partit català de la confluència de les esquerres. Però també s'hauran de definir pel que fa el procés independentista, debat que ja ha obert les primeres esclatxes entre les diferents propostes que treballen per tancar una confluència estable.

En paral·lel, el Baix Llobregat ha vist aquest estiu com, mentre treballa per eliminar fronteres amb la ciutat comtal, s'ha aixecat un nou mur entre la ciutat i el nostre territori; en concret, al barri de Sants. El nou passadís volant reflecteix com avancen les grans obres (encara que sigui paulativament) a Barcelona i com ho fan (o millor dit: com no ho fan) a aquesta banda del riu, on totes les grans infraestructures pendents continuen absolutament aturades. Per si no fos poc, hem sabut d'un nou possible focus de contaminació al cor de la ciutat amb la proposta de Ciments Molins de quadruplicar la crema de neumàtics per generar combustible a la seva planta de Sant Vicenç dels Horts. Precisament quan les institucions i la ciutadania està més preocupada per millorar la qualitat de l'aire. Problemes, debats, dubtes que reclamen respostes. S'ha acabat la pausa. ///

Esta publicación está asociada a la AEEPP, que a su vez es miembro de FIPP, FAEP, CEOE y CEPYME.

CEOE Confederación Española de Organizaciones Empresariales

Tarragó
comunicació, s.c.

SERVICIO TÉCNICO
FERMAX

SONELCO

PORTERO ELECTRÓNICO
VIDEO PORTERO
TELEFONÍA
INTERCOMUNICACIÓN
TV C.C. B/N Y COLOR
MEGAFONÍA
ANTENAS TV
AMBIENTE MUSICAL

Sugranyes, 6-8 - 08028 BARCELONA - Tel. 93 432 14 79
Mossèn Cinto Verdaguier, 70 - 08830 SANT BOI - Tel. 93 654 75 51
tarrago@tarrago-fermaxsat.com

NOTA: La pròxima edició de El Llobregat serà el **divendres 7 d'octubre de 2016.**

Ens poden seguir, però, com és habitual, al diari digital www.elllobregat.com.

Nou acord de distribució amb el diari català líder de Catalunya

D'ESQUERRA A DRETA: XAVIER PÉREZ LLORCA, EDITOR DE EL LLOBREGAT I PRESIDENT DEL CONSELL EDITORIAL; ÒSCAR FERRER, DIRECTOR GERENT DE LA VANGUARDIA; MARIA JOSÉ MARTÍNEZ, ADMINISTRADORA D'AGÈNCIA PUBLICITÀRIA EL LLOBREGAT; I JOAN CARLES VALERO, EDITOR EXECUTIU DE EL LLOBREGAT, A LES PORTES DE LA REDACCIÓ DE LA VANGUARDIA, JUST DESPRÉS DE SIGNAR EL NOU ACORD DE DISTRIBUCIÓ AMB EL DIARI CATALÀ

El Llobregat a La Vanguardia

El Llobregat i el diari líder de Catalunya tanquen un acord de distribució que representa un nou salt de qualitat de la publicació

L'edició impresa es distribuirà encartada amb La Vanguardia el primer divendres de cada mes tant per quioscos com per subscriptors

La capçalera és la publicació comarcal de referència, segons una enquesta feta a 50 professionals de la comunicació

Redacció

Arriba el mes de setembre i, amb ell, una nova temporada informativa que encetem amb tota la il·lusió que ens aporta aquesta notícia, la principal novetat després de l'aturada estiuenca.

La publicació comarcal El Llobregat ha arribat a un acord de distribució amb el diari líder de Catalunya La Vanguardia en el que representa un nou salt qualitatiu d'aquesta capçalera com a mitjà de referència del Baix Llobregat i L'Hospitalet.

D'aquesta manera, l'edició impresa de El Llobregat es distribuirà entre les pàgines del diari del Grupo Godó, en concret, el primer divendres de cada mes. Així, doncs, el 2 de setembre serà l'estrena d'aquesta nova etapa gràcies a un acord que inclou els diferents punts de venda de La Vanguardia al Baix Llobregat i L'Hospitalet (quioscos, llibreries i altres) i també el servei de subscripcions. Si vostè

rep a diari La Vanguardia a casa seva o al despatx, el primer divendres del mes rebrà també El Llobregat com a "magazine" informatiu del Baix Llobregat i L'Hospitalet.

D'altra banda, El Llobregat mantindrà la seva distribució pròpia tant als establiments Caprabo, com pels principals eixos comercials de les grans ciutats del territori i altres punts d'interès, així com el servei d'enviament directe des d'impremta, el qual supera el miler d'exemplars. D'aquesta manera, el nou camí que El Llobregat i La Vanguardia enceten de la mà suposa una aposta per sumar i créixer en favor del periodisme de proximitat.

Un any ple de bones notícies

El nou acord de distribució amb La Vanguardia no fa més que reforçar l'optimisme i les ganes de fer periodisme d'aquesta capçalera local i comarcal. Després d'una aposta decidida pel reporterisme i pels continguts en profunditat, després de la remodelació del disseny i format de la revista, de l'equilibri entre l'actualitat del diari digital [bregat.com i la reposada edició impresa, aquest 2016 ha estat un any ple de bones notícies.](http://www.ello-</p>
</div>
<div data-bbox=)

L'Associació Espanyola d'Editors de Publicacions Periòdiques (AEEPP) ens va escollir, al març, com la millor publicació gratuïta d'Espanya, guardó que es va entregar a la seu de la Comunitat de Madrid en un acte presidit per la seva presidenta, Cristina Cifuentes. I és que, l'AEEPP,

La publicació es distribuirà amb La Vanguardia el primer divendres de

cada mes als punts

de venda i per

subscriptors

presidida per Arsenio Escolar, actual director del gratuït espanyol de referència, “20 minutos”, és l’entitat més àmplia i representativa del sector editorial, dons aplega a més d’un centenar de grups editorials i amb ells a quasi un miler de capçaleres de tot tipus, àmbits i formats.

De fet, hem sigut la única capçalera que s’edita a Catalunya guardonada. L’interès com a publicació comarcal que vam generar s’ha concretat, recentment, amb la nostra incorporació a la Junta Directiva de l’AEEPP de la mà d’Escolar, que ha renovat la presidència de l’entitat. Novament, doncs, podrem representar el territori i els interessos del periodisme de proximitat en aquest àmbit associatiu estatal.

El Llobregat va celebrar a l’abril el seu desè aniversari amb la gran festa dels Premis El Llobregat que, enguany, arribaven a la seva segona edició convertits ja en un gran mirall del Baix Llobregat i L’Hospitalet. Amb més de dos cents convidats assistents a Can Massallera de Sant Boi, els premis van comptar amb una notable representació política de tots els nivells administratius: des dels alcaldes més importants del Baix Llobregat, regidors d’equips de govern i d’oposició, a representants de les institucions supramunicipals (Diputació de Barcelona i Àrea Metropolitana), fins a la consellera de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, Meritxell Borràs; l’ex president de la Generalitat de Catalunya, José Montilla; o el subdelegat del Govern d’Espanya a Catalunya, Emilio Ablanado.

Als premis també es van donar cita gran part dels actors més destacats de la societat comarcal: representants culturals, del tercer sector, patronals, sindicats o cossos policials van estar present a la gala dels Premis El Llobregat.

De referència

Per aquestes qüestions, però, sobretot, per la feina diària de El Llobregat, la capçalera és ja considerada com la publicació comarcal de referència, segons una comunicació presentada al recent Congrés “El Baix a Debat”, a partir d’una enquesta realitzada per Jordi Fortuny entre 50 professionals de la comunicació d’empreses i institucions del Baix Llobregat i L’Hospitalet.

És, en aquest sentit, un orgull correspondre als nostres lectors amb aquest nou salt de qualitat que ens permet La Vanguardia i que enceta la nostra segona dècada com a publicació. Al servei del territori i de la seva societat. **///**

PER ORDRE: MÉS DE 200 PERSONES VAN ASSISTIR ALS II PREMIS EL LLOBREGAT; CRISTINA MANRESA, COMISSÀRIA DE LA RPMS DE MOSSOS; LLUISA MORET, ALCALDESSA DE SANT BOI; I SONIA CORROCHANO, DIRECTORA DE L'AEROPORT DE EL PRAT; ELS PREMIS S'HAN CONSOLIDAT COM UNA FESTA DEL TERRITORI; LA CONSELLERA MERITXELL BORRÀS VA OBRIR L'ACTE; EL LLOBREGAT, AMB CRISTINA CIFUENTES, A LA SEU DE LA COMUNITAT DE MADRID, DESPRÉS DE REBRE EL PREMI DE L'AEEPP

Despacho especializado en derecho de familia

Rambla Rafael Casanova 74
Sant Boi de Llobregat

info@xpadvocats.com
Telf. 936407228

XP ADVOCATS S.L.P.

El Baix Llobregat serà clau a nivell polític sigui quin sigui l'escenari

Els partits fan del Baix la seva Línia Maginot

El PSC del Baix aposta pel federalisme i critica a Iceta i a la seva via canadenca en el procés precongressual del partit

Els independentistes s'apropen al Baix i L'Hospitalet per aconseguir suports en unes hipotètiques eleccions o pel polèmic RUI

Imanol Crespo

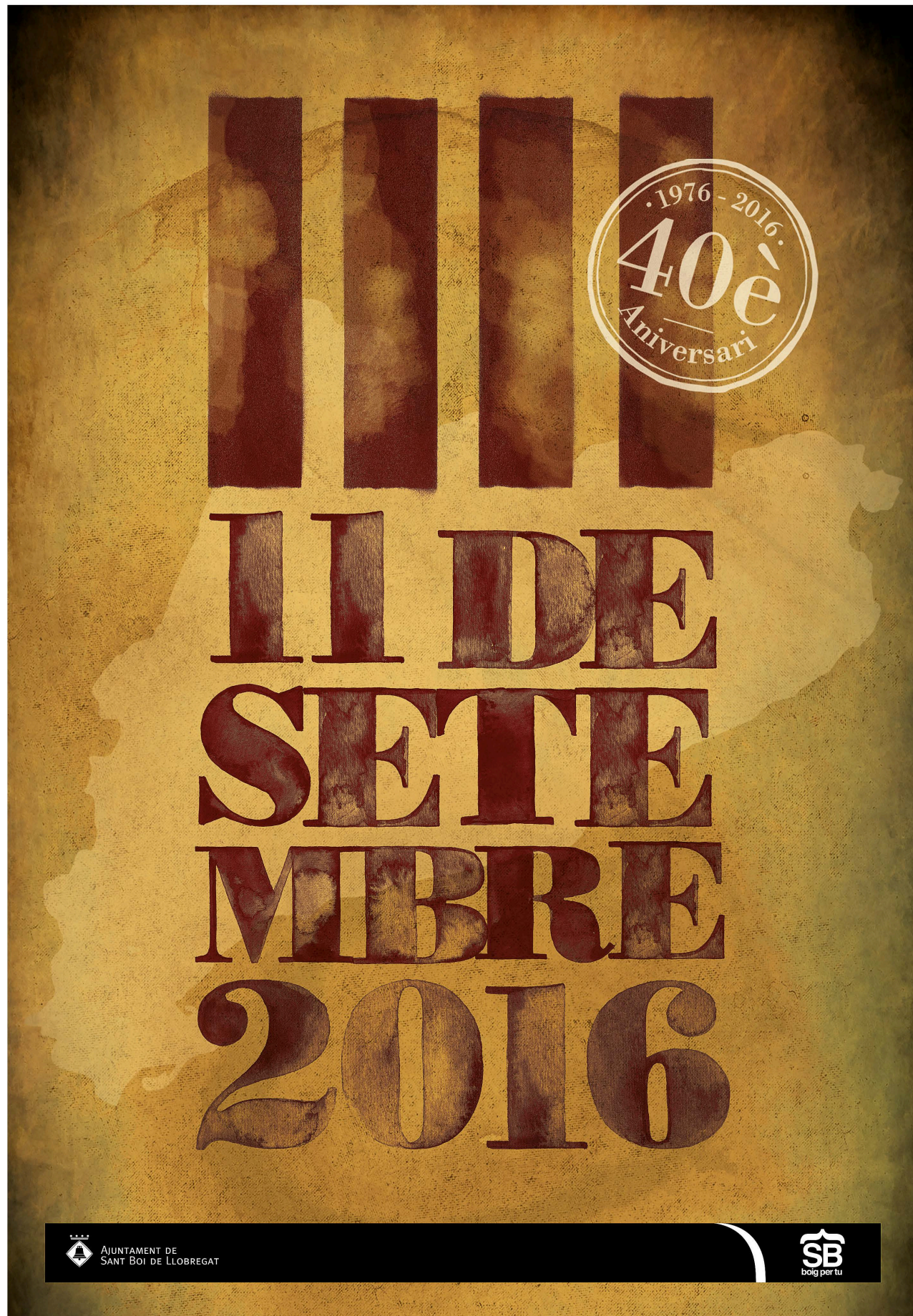
Es va tractar d'una important construcció militar francesa que, després de la primera Guerra Mundial, es va aixecar amb el doble objectiu d'enfortir la seva posició i defensar-se del temut atac alemany. La línia s'estenia des de Suïssa fins a Luxemburg i es va acabar, precisament, l'any 1936, quan l'amenaça hitleriana estava més viva que mai. Ara, 80 anys després d'aquestes fortificacions, el seu exemple ens serveix a la perfecció com a metàfora de l'estratègia de la majoria de partits que, davant l'actual context polític, hauran de fer-se forts al Baix Llobregat i tota la zona metropolitana si volen tenir un paper actiu en el que s'aproxima.

Sigui quina sigui la senda política de Catalunya (estem a les portes d'una moció de confiança del president de la Generalitat, Carles Puigdemont i, per tant, es podrien donar unes noves eleccions a finals d'any o principis del 2017), el Baix serà clau, per exemple, en incògnites destacades com la redefinició dels partits de centre-esquerra (estem a les portes dels congressos del PSC i d'Iniciativa), en els resultats d'aquestes hipotètiques eleccions anticipades o en l'èxit o fracàs del procés independentista. Davant d'aquest panorama, hem de sumar i tenir en compte, primer, la refundació de Convergència en el nou Partit Demòcrata Català, que necessita recuperar el pes que tenia al nostre territori a través de l'esperit municipalista de figures com l'alcalde de Martorell, Xavier Fonollosa; i, segon, el lideratge electoral i metropolità -segurament més revolucionari del que voldria el poder socialista establert - de l'alcaldesa de Barcelona i presidenta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, Ada Colau, amb el seu particular procés de fundació d'una força d'esquerres al seu voltant.

Setembre ja és aquí i, amb ell, l'inici de curs polític esdevé, d'una banda, molt interessant, però, d'altra, més incert que mai. També pels propis polítics, que prefereixen anar a la defensiva. No hi ha coalicions que no generin dubtes; no hi ha confiança plena per grans acords, precisament, quan més es necessiten. En aquest estat d'alerta, doncs, les estratègies partidistes passen, més que mai, per enfortir les seves pròpies posicions més enllà del possible aliat. I en aquest sentit, el Baix Llobregat serà fonamental.

PSC: Poveda senyala el camí a Iceta

El PSC és el partit que ha dominat tradicionalment el "Cinturó Roig" -encara és el que més alcaldies té, dues sota

majories absolutes al Baix- i, a la vegada, doncs, el nostre territori representa un calaix de vots fonamental pels interessos nacionals del partit. Aquesta simbiosi entre el PSC i el Baix Llobregat, converteix a la seva federació comarcal en la més important i influent, a més, amb una dada objectiva incontestable: és la més gran i la que més militància disposa a Catalunya. Tota una carta de presentació. No és d'estranyar, doncs, que les discrepàncies entre el primer secretari del PSC del Baix Llobregat, el també alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda, i l'encara líder del partit a Catalunya, Miquel Iceta, que es centren fonamentalment en el debat territorial, deixin a aquest últim amb un peu i mig fora de renovar el seu càrrec al congrés de novembre.

De fet, la federació socialista del Baix no s'ha esperat al setembre per posicionar-se i dibuixar el que ha de ser el futur del partit. I aquest futur passa, segons es sobreentén, pel canvi de lideratge. Així es desprèn d'una tribuna publicada a un diari de Barcelona i signada per Poveda a les acaballes d'agost i amb la que fixa l'opinió de la federació envers el debat territorial, la patata calenta del partit: "No tinc res en contra del diàleg i el debat, de la confrontació d'idees, per tant del referèndum a la canadenca, però avançar debats sobre el pla B deslegítima la nostra proposta de reforma federal de la Constitució. Tornem a contribuir a fer difús el nostre missatge", escriu Poveda per tancar la porta a la proposta d'Iceta. I conclou: "El nostre projecte es basa en el federalisme i és el que ens ha de permetre avançar fins l'Estat Federal, que ha de servir per construir un model catalanista que defensi la nostra identitat, la nostra llengua, la nostra cultura, el nostre dret, el nostre autogovern perquè creixi i

estigui adequadament finançat per després ser solidaris amb la resta d'Espanya".

La proposta de referèndum a la canadenca d'Iceta, és a dir, un referèndum amb una majoria ampla perquè es pugui produir una independència, ja va provocar, a finals de juliol, la dimissió de Joaquín Fernández dels seus càrrecs a la directiva nacional, mentre que mantenia les seves responsabilitats a la federació del Baix. Era la primera vegada que es feien explícites les diferències, que serien ja aclaparadores a l'acte organitzat a l'Hospitalet sota el lema 'Regeneració Democràtica' i on la presidenta d'Andalusia, Susana Díaz, i el seu homòleg valencià, Ximo Puig, de la vessant crítica de Pedro Sánchez -afi d'Iceta- es van abraçar en el marc del nostre territori mentre que Iceta va tenir un protagonisme testimonial.

Dies després, a més, sabem del sopar informal que Núria Parlón, alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet i núme-

POVEDA, AL CENTRE, LIDERA LA FEDERACIÓ MÉS IMPORTANT DEL PSC | ARXIU

ro dos d'Iceta organitzava a Sant Boi amb la plana important del territori i altres de la resta de Catalunya per temptejar possibles suports al congrés del partit al novembre. Parlón és també la carta amagada sota la màniga del PSC per fer front a un possible lideratge d'Ada Colau a Catalunya. Parlón compleix amb el seu perfil municipalista, metropolità, però el fet d'haver donat suport a Iceta pel que fa el referèndum a la canadenca manté, segurament, la desconfiança envers el PSC del Baix Llobregat. De fet, encara no ha donat el pas definitiu per competir a primàries el lideratge a Iceta.

I és que els capitans socialistes del Baix imposaran el seu criteri per intentar mantenir el seu graner electoral. Tot i que mantenen el poder local, el PSC ja l'ha vist les orelles al llop. La seva hegemonia està amenaçada i d'una manera important, amb 'En Comú Podem' per l'esquerre (van superar al PSC a tots els municipis del Baix a les dues eleccions generals del 20 de desembre i del 26 de juny) i amb Ciutadans pel centre (el partit d'Albert Rivera els va superar a les autonòmiques i, a les generals, en alguns municipis han quedat per davant dels socialistes).

La refundació de l'esquerra

L'altre partit a les portes d'un congrés que ha de definir el futur és Iniciativa per Catalunya. Tot i que a l'inici del període democràtic la formació ecosocialista es va veure superat pel PSC, al territori ha mantingut un pes destacable i encara domina poblacions fonamentals com són El Prat, amb Lluís

ÀLTIMA

Serveis Funeraris Integrals

La xarxa més propera, a l'abast de tots els pressupostos

- Des de fa més de 300 anys al seu costat
- Preus a l'abast de tots els pressupostos: demani'ns tot el que necessiti
- Servei integral
- Treballem amb totes les companyes d'assegurances
- 365 dies, 24 hores al seu servei

TANATORI SANT BOI DE LLOBREGAT

Saragossa, 6 (Polígon Salines)
08830 Sant Boi de Llobregat
Baix Llobregat
T. 93 652 60 20

902 230 238 (24 h.)

www.altima-sfi.com

Tejedor com a alcalde, i Sant Feliu de Llobregat, la capital administrativa, en el seu moment amb Francesc Baltasar, que arribaria a ser conseller, i, actualment, amb Jordi San José.

Abans de les darreres municipals, vam sentir el coordinador d'Iniciativa al Baix Llobregat, Arnau Funes, com marcava posicions respecte als famosos cercles de Podem que naixien com bolets a totes les grans ciutats: "Parlen de nova política quan nosaltres ho portem fent des de fa quaranta anys". Mesos després, en canvi, les dues eleccions generals han donat la raó a la coalició entre ICV i Podem amb la candidatura conjunta de 'En Comú Podem', la qual es va proclamar primera força catalana al Congrés dels Diputats absolutament a tots els municipis del Baix Llobregat i també a l'Hospitalet el 20-D i amb alguna excepció al 26-J. La victòria va ser aclaparadora.

I en aquesta direcció de confluència, sembla ser, que es dirigeix el futur de l'esquerra, de la verda i la morada, tots republicans, socials, participatius i a favor d'un referèndum pactat amb l'Estat; eixos que haurien de marcar l'hipotètic nou partit. El que és indubtable és que els comuns viuen un moment de transició -possiblement semblant al de la creació d'Iniciativa per Catalunya per heretar el poder del PSUC- per recuperar força a la banda esquerra de la política. En aquest sentit, tindrà un pes clau l'actual alcaldessa de Barcelona i presidenta de l'AMB, Ada Colau. Allà on ha estat present ha tret bons resultats, i el fracàs de Catalunya Sí Que Es Pot, a la que no va donar un suport explícit, és la prova. Ara els 'Comuns' treballen per un partit autònom que podria lluitar per la presidència de Catalunya. Però perquè això sigui possible, els 'Comuns' hauran de tenir present a Iniciativa i, per tant, al Baix Llobregat. Joan Saura, el polític més important i representatiu d'ICV, ho té ben clar a l'entrevista que en aquest número ofereix en exclusiva a El Llobregat: "ICV no quedarà diluïda entre el partit d'Ada Colau perquè és la major organització electoral".

Tornen les ombres de l'esquerra

L'èxit de la dreta espanyola no es pot explicar sense parlar de la capacitat d'aglutinar a tot l'espectre ideològic des del centre a faccions de la dreta; un procés que es donaria amb la transició de 'Alianza Popular' al Partit Popular i que culminaria amb la victòria de Aznar al 1996. Des d'aleshores, el votant del PP és més que fidel, mentre que el resultat electoral es defineix, precisament, a la bancada contrària: quan l'esquerra es divideix o no s'organitza guanya poder el PP i al revés.

El principal fracàs de l'esquerra ha estat sempre la seva divisió i, de fet, a les portes d'una nova Diada de Catalunya, ja han tomat a aparèixer les primeres ombres i diferències entre els partits que s'han de trobar en aquest nou matrimoni a punt de signar-se. Ada Colau ha confirmat que assistirà a la manifestació convocada per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), decisió que no veuen amb bons ulls ni a ICV ni a Catalunya Sí Que Es Pot. "La gran majoria de votants de En Comú Podem o Barcelona en Comú no es senten cridats a participar en la manifestació", ha dit Joan Coscubiela, portaveu de CSQP. L'alcaldesa es defensa: "Tinc més motius per assistir a la mobilització que per no fer-ho".

És una evidència que la qüestió independentista és una altra patata calenta pels ecosocialistes i pels 'comuns'. Tots estan a favor d'un referèndum pactat amb l'Estat, però mentre, Colau pica l'ull a ERC a nivell local; i Rabell i Coscubiela marquen distàncies, a nivell autonòmic, de Junts pel Sí i la CUP, que pressiona cada cop més amb la demanda del

ADA COLAU ÉS L'ACTUAL PRESIDENTA DE L'ÀREA METROPOLITANA

Referèndum Unilateral de Independència. Així, doncs, ICV no participarà dels actes que l'ANC organitzarà l'11-S.

Conquerir l'àmbit metropolità

Setembre ja ha arribat i al Parlament hi ha convocada el dia 28 una moció de confiança que el president Puigdemont haurà de superar. De no fer-ho, el poder legislatiu català s'abocaria a unes noves eleccions anticipades. Sigui quin sigui l'escenari, com deïem, el Baix serà clau: tant si hi ha acord amb la CUP i s'aproven pressupostos i es posa data al Referèndum Unilateral d'Independència (que la CUP i el pacte parlamentari amb Junts pel SI marquen que hauria de ser al juny de 2017), com si no hi ha RUI i es convoquen els comicis.

Les darreres eleccions ja van deixar un Parlament tren-

M'agrada
que estiguin protegits

ADO
Patrocinador de
l'Equip Olímpic

CaixaBank

Quan una cosa ens agrada de debò, el que volem és protegir-la. A CaixaBank, amb les assegurances i un sistema de seguretat de Securitas Direct protegiràs el que més t'importa i, a més, podràs aconseguir fins a **3 mesos gratuïts**.¹

1. Promoció vàlida per a contractacions d'assegurances de Llar i Auto de SegurCaixa Adeslas, i en la quota de servei d'un sistema de seguretat contractat i finançat a través de CaixaBank, SA, fins al 31-10-2016. Informació subjecta a les condicions generals, particulars i especials de cada pòlissa, i també a les condicions de subscripció. Consulta les condicions i les assegurances en promoció en qualsevol oficina de CaixaBank. Assegurances d'automòbils i de Llar de SegurCaixa Adeslas, SA d'Assegurances i Reassegurances. CaixaBank, SA, operador de bancassegurances exclusiu de VidaCaixa, SAU i autoritzat de SegurCaixa Adeslas, SA, amb NIF A08563619 i domicili a l'Av. Diagonal, 621, 08028 Barcelona, i inscrit en el Registre de Mediadors de la DGAFP amb el codi C0611A08663619. Oferta de Securitas Direct, SAU per a contractacions de sistemes de seguretat a través de Compra Estrella, de PromoCaixa, SA, finançats a través de CaixaBank, SA, fins al 31-10-2016. Requisit de permanència de 3 anys en la contractació d'un sistema de seguretat per a la llar. CaixaBank col·labora exclusivament en el finançament i el pagament d'aquests sistemes de seguretat. Finançament subjecte a aprovació segons les polítiques de risc de l'entitat. Més informació, a www.CompraEstrella.com. NRR: 1565-2016/09681

cat front aquest debat. Així, l'èxit o el fracàs de l'independentisme es cou al Baix i la zona metropolitana. ERC s'ha recorregut el territori fent actes destacats a les grans ciutats metropolitanes i socialistes per antonomàsia -ja tenen bona part de la confiança dels petits municipis i de la perifèria metropolitana; però és insuficient- i ho han fet amb el tàndem Rufian-Tardà. El primer, castellanoparlant i fill d'emigrants andalusos; el segon, de Cornellà, la ciutat més gran del Baix.

A més, el partit republicà -tot i els punts en comú que tenen- ha tensat la relació front a ICV i els entorns de Podem, fonamentalment, per captar aquest vot social de l'àrea metropolitana. De fet, la pressió és extrema al Parlament on CSQP ha estat també assenyalada pels republicans per no donar suport als pressupostos. D'altra banda, també, no oblidem que tindrà la complicitat de l'ANC, la qual presentarà mocions a diversos municipis metropolitanos del nostre territori perquè els Plens es manifestin a favor del procés. Una iniciativa que tindrà, en contrapartida, l'homòloga proposta del Partit Popular que, sota la batuta de Manuel Reyes, ex alcalde de Castelldefels, diputat provincial i màxim exponent del partit al Baix, demanarà als ajuntaments aquest començament de curs tot el contrari: oposar-se al procés.

PDC: recuperar el pes municipal

La conquesta del Baix per part de l'independentisme no arriba només de la bancada d'ERC. L'antiga Convergència, ara refundada en el Partit Demòcrata Català (PDC), ha fet gestos importants en el que portem de legislatura sota la presidència de Puigdemont. Menys mediàtic que Artur Mas, ha sabut aparcar-se a tot l'anell metropolità, primer, amb una

NÚRIA MARÍN REP A CARLES PUIGDEMONT, PRESIDENT DE LA GENERALITAT | I.C.

aposta ferma pel municipalisme i, segon, tancant complicitats en matèries clau com és infraestructures. L'exemple més evident és dona a l'Hospitalet. Només formar Govern, la segona ciutat de Catalunya va veure passar una bona desfilada de consellers per impulsar reptes de la ciutat o per fer pressió contra un actual enemic comú: el Govern de Mariano Rajoy.

Aquesta desfilada va acabar amb la recepció a l'Ajuntament de L'Hospitalet del mateix president Puigdemont, el qual va anunciar una comissió bilateral entre la Generalitat i la ciutat, que estaria liderada per l'espluguenc i antic dirigent d'UGT, Miguel Ángel Escobar, com a Delegat del Govern a la província de Barcelona. D'aquesta manera, la Generalitat deixava de reservar la bilateralitat estrictament per Barcelona, per obrir-se la zona metropolitana.

I és que és aquí, efectivament, on es juguen bona part del

futur del país. El nou PDC manté, en aquest sentit, quotes de poder importants a nivell supramunicipal com és la Diputació de Barcelona, però a nivell local ha experimentat una davallada. Si és veritat que han sortit més aïrosos que Unió, totalment desapareguda, Convergència va patir a les eleccions locals una pèrdua de poder important que, de fet, l'ha fet quedar a l'oposició a nivell metropolità. Han aconseguit mantenir algunes alcaldies a la zona perifèrica, però a molts pobles han estat superats per ERC, mentre que, a les grans ciutats, han quedat amb una representació testimonial o fora, fins i tot, del Ple. Les bones notícies del partit arriben des de les ciutats grans de referència al centre del territori: Molins de Rei i Martorell. És, precisament, l'alcalde d'aquesta segona ciutat, Xavier Fonollosa, com a membre de la nova direcció del nou partit, el que ha estat cridat a recuperar el pes municipalista de PDC al territori en un nou procés de reconquesta del Baix.

Maginot va fracassar

El darrer quadrimestre de l'any apunta més que interessant. Més encara a la nostre comarca, on els partits es juguen bona part del seu futur: en el debat ideològic, a nivell electoral, pel que fa l'independentisme. El Baix Llobregat serà la veu que faci decantar una o altra deriva. Els partits ho saben i així estan col·locant les seves peces d'escacs; sense entregar peons, sinó mantenint, a la defensiva, una bona posició i un bon control del taulell. Aquest era l'objectiu de la Línia Maginot: ser forts i defensius pensant en una guerra tradicional de trinxeres. Precísament per aquest motiu, per mantenir una estratègia a l'antiga i no adaptada als nous temps, va fracassar. ■■■

Enhorabona Mireia!

Per tornar a demostrar que sempre es poden superar els límits.

RENAULT CAPTUR

Des de **130€/mes***

Entrada: 4.156,70€. 49 mesos.
TAE: 8,73%. Última quota: 5.408,72€.

RENAULT KADJAR

Des de **199€/mes***

Entrada: 2.734,72€. 49 mesos.
TAE: 8,71%. Última quota: 9.045,90€.

Gamma Crossover (Renault Kadjar i Renault Captur): consum mixt (l/100km) des de 3,6 fins a 5,8. Emissions CO₂ (g/km) des de 95 fins a 130.

*Oferta i PVPR a la Península i les Illes Balears vàlida per a particulars i autònoms que facin una comanda d'un Renault Captur Life Energy TCE 66kW (90CV) Euro 6 amb Pack Basic i Renault Kadjar Life Energy TCE 96kW (130CV), finançant a través de Preferència amb RCI Banque S.A. sucursal a Espanya de l'1 al 30 de setembre de 2016 i entreguin un vehicle de qualsevol marca a canvi del nou Renault adquirit. Inclou impostos, transport, promocions ofertes per RECSA i Acció Reprise. Exemple per a Renault Captur Life Energy TCE 66kW (90CV) Euro 6 amb Pack Basic: PVP amb promocions Península i Balears: 13.519€. Preu total a terminis: 16.029,48€. Entrada: 4.156,70€. Import total degut: 11.882,78€. 48 quotes de 130€ i última quota de 5.408,72€. Import a finançar: 9.362,30€. TIN 7,50%. Comissió d'obertura: 234,06€ (2,5%). TAE 8,73%. Exemple per a Renault Kadjar Life Energy TCE 96kW (130CV) PVP amb promocions Península i Balears: 17.631€. Preu total a terminis: 21.705,03€. Entrada: 2.734,72€. Import total degut: 18.970,31€. 48 quotes de 199€ i última quota de 9.045,90€. Import a finançar: 14.896,28€. TIN 7,50%. Comissió d'obertura: 372,41€ (2,5%). TAE 8,71%. Per a tots dos models, import mínim a finançar 6.000€ i permanència mínima 24 mesos. Incompatible amb altres ofertes financeres. Model de les imatges: Renault Captur Zen Energy TCE 66kW (90CV) amb pintura metal·litzada i llantes de 17" personalització negra, i Renault Kadjar Zen Energy TCE 96kW (130CV) amb pintura metal·litzada especial i llantes aliatge 19". PVPR amb impostos, promocions i Acció Reprise: 15.700€ (R. Captur) i 21.790€ (R. Kadjar).

Renault recomana **elf**

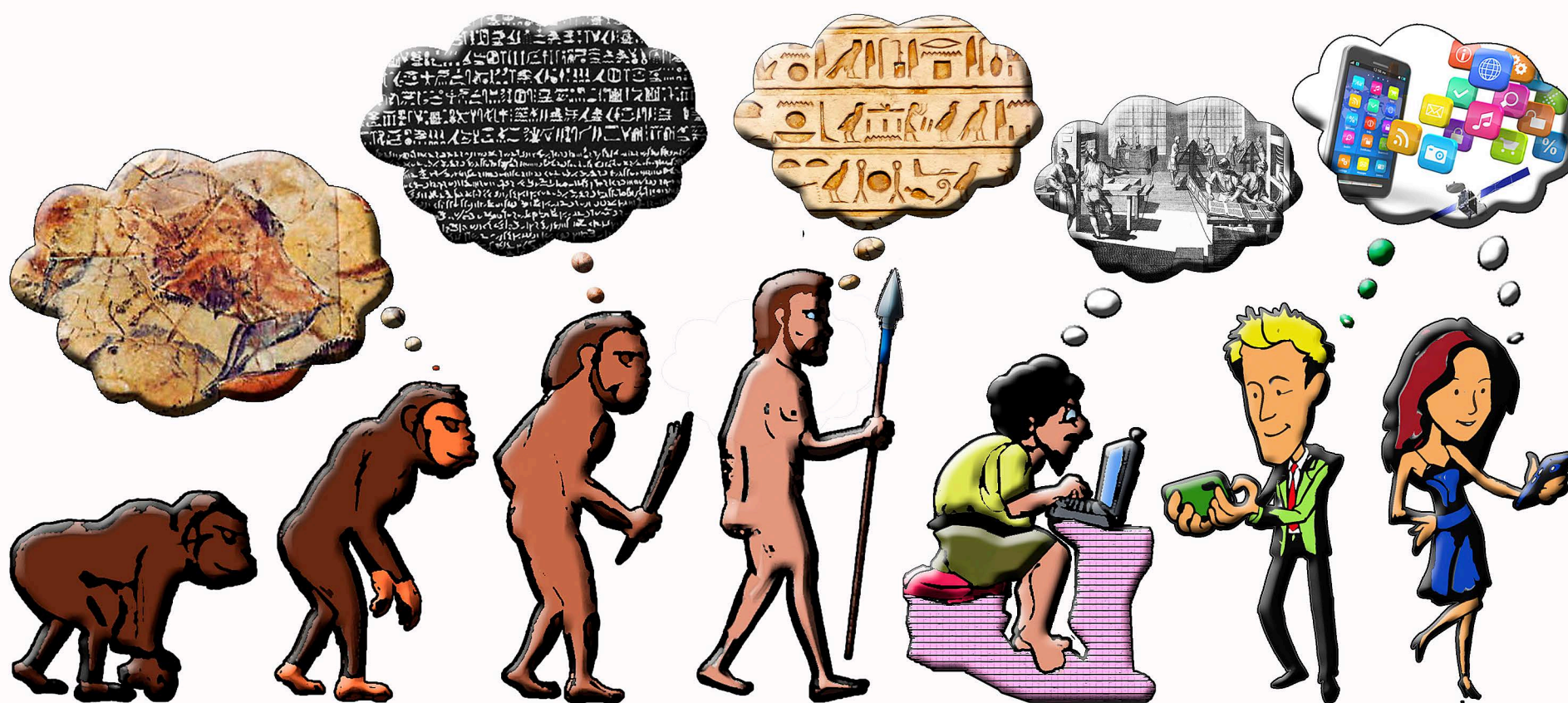
RENAULT BARCELONA ENS MOU EL QUE PENSEM

Av. Països Catalans, 24-26. Tel. 93 470 26 00. ESPLUGUES DE LLOBREGAT
C/ Tirso de Molina, 1 (al costat CC Splug). Tel. 93 172 02 45. CORNELLÀ

www.renaultretailgroup.es

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

 coordinacion@bcncontentfactory.com

 670.794.703

En exclusiva: primera entrevista després del Tripartit

JOAN SAURA

“ICV no acabarà diluïda en el partit d’Ada Colau perquè som l’organització electoral més forta”

L'HOSPITALENC JOAN SAURA HA ESTAT LA FIGURA POLÍTICA MÉS DESTACADA D'INICIATIVA PER CATALUNYA

“No perdonaré mai a l’esquerra social i política de l’Estat per callar-se quan el Tribunal Constitucional va sentenciar que amb l’Estatut ‘Espanya se rompe’

“Els quatre anys de regidor a L’Hospitalet van ser els més gratificants, encara que el primer alcalde democràtic no va estar a l’alçada”

“El principal error del tripartit va ser que no hi hagués un relat de govern, perquè fèiem molestes polítiques però no fèiem política”

Pere Ríos

Joan Saura va néixer al 1950 i es va criar des dels quatre anys al barri hospitalenc de La Florida. Allà va començar el seu activisme veïnal, impulsant la creació de l’associació de Veïns i llavors ja militava a la secció de Comissions Obreres (CCOO) a l’empresa Fecsa. Unes setmanes abans de les primeres eleccions municipals democràtiques de 1979 va demanar un mes anticipat de vacances i en acabar va iniciar una dilatada trajectòria política que el va portar a gairebé totes les institucions. També ha estat el màxim dirigent d’Iniciativa per Catalunya Verds del 2000 a l’abril de 2013, fins a l’assemblea celebrada a Viladecans. Des de llavors no ha concedit cap entrevista i trenca el seu silenci per primera vegada per parlar amb EL LLOBREGAT i repassar més de 40 anys de trajectòria política.

“Jo no sóc independentista, però a Catalunya hi ha un xoc de legitimitats que només es superarà votant”

“A la història reivindicativa de L’Hospitalet hi havia molt poca presència dels socialistes”, recorda Saura, però el cert és que el PSC va guanyar les primeres eleccions municipals, segurament contra pronòstic, amb 12 dels 27 regidors i un alcaldable que es deia Juan Ignacio Pujana. La llista del PSUC l’encapçalà l’escriptor Paco Candel i en va treure 11. Els socialistes i els llavors comunistes van pactar i Saura va exercir quatre anys de tinent d’alcalde, una període que el va satisfer com pocs més el satisfarien després.

“De tot el que he fet en política, el que més m’ha agradat son els primers quatre anys a L’Hospitalet. És l’època que més compensava personalment perquè es veia el que feies, tornaves la dignitat al poble. L’Hospitalet no tenia arbres, ni papereres, molts carrers estaven per asfaltar, faltaven escoles i sabíem el que volíem.

Joan Saura ha estat regidor de L'Hospitalet (PSUC), president d'ICV (2000-2013) i conseller de Relacions Insti

La Florida, baixava caminant a l'Ajuntament i recordo la felicitat d'anar veient tots els canvis. Van ser quatre anys compensatoris personalment, però l'alcalde no va estar a l'alçada", explica.

Impugnació als socialistes

Es per això que Saura va encapçalar la llista del PSUC al 1983 amb un lema electoral contundent "Aquí lo que hace falta es un alcalde". La derrota va ser estrepitosa perquè Espanya es trobava encara sota els efectes del tsunami socialista de l'octubre del 1982, quan el PSOE va arribar a La Moncloa.

"Aquell lema del PSUC era una impugnació política de l'alcalde del moment i la història va demostrar que teníem raó. El que passa és que quan va arribar un altre alcalde no va ser del PSUC, sinó també socialista, el Celestino Corbacho", recorda Saura amb ironia. "Era molt evident que s'havia de canviar d'alcalde, però a les eleccions de 1983 els socialistes es van emportar per endavant els grups municipals del PSUC, estiguéssim a la oposició o al Govern. Nosaltres gestionàvem a L'Hospitalet més del 70% del pressupost. Era igual. Vam treure dos o tres regidors, com a moltes ciutats. On no teníem alcaldia vam patir molt i on la teníem, l'alcalde va capitalitzar el mandat, però no a tot arreu".

El PSUC ja havia iniciat el seu procés d'autodestrucció amb el cinquè congrés del 1981 i mai més va tornar a ser la referència de l'esquerra. Saura admet sense embuts la seva tristesa pel que va passar. "El PSUC era formalment un partit comunista, però hi havia molta gent que no era comunista. Quan als anys 70 volies fer política a Catalunya havies d'anar al PSUC, no hi havia res més. Mentre que a la dictadura aquesta transversalitat va ser positiva, quan va venir la democràcia es va trencar el projecte eurocomunista. Tinc un record molt trist, recordo gent plorant al cinquè congrés. Va haver-hi un moment que pensàvem si marxàvem o no, en una reunió amb el Jordi Soler Tura i el Jordi Borja. Finalment no ens vam anar, però el PSUC havia deixat de ser el referent".

ICV, balsa de naufragos

Van ser anys d'una hegemonia socialista aclaparadora a les institucions, tret de la Generalitat, i aquell PSUC va acabar mutant en Iniciativa per Catalunya. En Saura també va participar en el naixement de la nova formació, que després va dirigir durant 13 anys. "Al 1986 hi ha la derrota en el referèndum de la OTAN, a Catalunya no, però a Espanya sí, i el PSUC està a un punt de desaparèixer, però neix Iniciativa. Recordo que en una reunió Manuel Vázquez Montalbán va dir: "Iniciativa es una balsa de naufragos, de todos los naufragios que ha habido".

"Vam fer Iniciativa sense definir quina identitat tenia: no era ni comunista, ni socialista, ni ecologista. Era un naufragio Vam trigar fins al 1996 en definir la identitat com a ecosocialista. Era la suma de gent dispersa, d'independents, de gent d'esquerres però que no se sentia socialista. Jo tinc un bon record de la formació d'Iniciativa i després van passar moltes coses".

Una d'elles, el trencament d'ICV Izquierda Unida, un episodi més d'una època en què anaven d'escissió en escissió fins el que va estar a punt de ser l'escissió final. "L'any 2000 semblava que desapareixien de Catalunya,

SAURA, QUE VA COMENÇAR COM A REGIDOR A LA SEVA CIUTAT, HA ESTAT DIPUTAT AL CONGRÉS DURANT ELS GOVERNOS D'AZNAR; CONSELLER DE LA GENERALITAT; COORDINADOR D'ICV DURANT 13 ANYS I SENADOR FINS EL 2015. ACTUALMENT ESTÀ JUBILAT

però no va ser així". Les ferides de tantes ruptures encara perduren i van trencat sòlides amistats de molts anys i també parelles. "Izquierda Unida encara continua pensant que el partit comunista és útil per la societat i nosaltres al 1987 vam arribar a la conclusió de que no, que la contradicció del treball continuava, però que hi havien altres contradiccions, com el feminisme i l'ecologia. Julio Anguita -que no era comunista quan el vaig conèixer i que parlava malament dels comunistes- va decidir trencar amb nosaltres quan vam congelar el PSUC".

Ara, En Comú Podem

No creu que ICV acabi diluïda en el nou partit impulsat per Ada Colau. "La organització electoral més forta és la nostra, en presència territorial i de quadres. El que ens venia a sobre era molt fort, tant des del punt de vista nacional com del 11-M i l'hem resistit", diu Saura en referència a les dues últimes eleccions generals, en què es van presentar amb Podemos sota la denominació d'En Comú Podem, i a les eleccions catalanes del setembre de 2015, amb Catalunya Sí que es Pot. "El que no està definit és què vol dir la confluència, quins passos s'han de donar. Jo tinc la meua opció però no la vull explicar fins que no ho expliqui a la direcció".

Diputat al Congrés

Els vuit anys de José María Aznar a La Moncloa, de 1996 a 2004, van suposar una dura travessa del desert per l'esquerra i per bona part de la societat. Ell ho va viure com a diputat al Congrés. "Si des del punt de vista personal compensa molt la política municipal, perquè el que decideixes ho veus, des del punt de vista polític el debat està al Congrés del Diputats. Van ser els anys de la guerra d'Iraq i ens deien de tot: "hijos de puta, cabrones".

Saura també va ser conseller dels dos tripartits que van

"Com va dir Montalbán,

Iniciativa era una balsa de naufragos"

"Una de les assignatures

pendents de l'esquerra és governar la seguretat"

acabar amb 23 anys de pujolisme. Amb Pasqual Maragall va ocupar la cartera de relacions institucions i amb José Montilla, la d'Interior, l'etapa complicada. "Que l'esquerra assumeixi les forces de seguretat no és fàcil, però ningú qüestiona ara coses que vam fer, com posar càmeres a les comissaries dels Mossos, o prohibir les pistoles elèctriques, la limitació de la velocitat o que la policia tingui un codi ètic. El fet que el president d'Iniciativa fos el conseller d'Interior resultava molt fàcil d'atacar".

El discurs sobre la importància de la seguretat que tra-

Funcionals i Participació i d'Interior, respectivament, als dos Governos Tripartit de la Generalitat de Catalunya

dicionalment ha incomodat tant a l'esquerra és abordat per Saura sense miraments. “Un dels reptes i de les assignatures pendents que té l'esquerra és governar la seguretat, això és clau. De vegades hi ha por a fer-ho. No hi ha res més d'esquerres que garantir els drets de les persones”. L'exconseller va patir un enorme desgast personal en aquella etapa i per això resulta obligada la pregunta.

- **Tornaria a agafar la conselleria d'Interior?**

- “Faria algunes coses diferents, però la tornaria a agafar”.

- **Quines coses?**

- “Si escric un llibre ho explicaré. Quan vam agafar la conselleria els Mossos no estaven desplegats ni a la meitat de Catalunya. Recordo el primer dia que vam fer una reunió de quadres en que vaig plantejar el tema de la violència de gènere i alguns assistents al·lucaven per les cares que posaven. Vaig afrontar dues vagues generals pactant amb els sindicats i els hi deia: mireu, si voleu tallar el cinturó del litoral, jo ho puc permetre un quart d'hora de tall, però no mitja hora. Vam posar les bases d'una nova seguretat, encara que després algunes coses es tressin enrere”.

- **Es va sentir recolzat pels seus companys de partit com a conseller d'Interior?**

- “Personalment sí, però políticament hi havia una incomprensió per part de molta gent, de no entendre que agaféssim la conselleria d'Interior, encara que mai va haver cap retret intern, tot el contrari.

Silenci de l'esquerra de l'Estat

Els anys del tripartit van ser també els de l'Estatut, un altre record amarg. “L'Estatut va ser una deslleialtat del Zapatero. Era l'aposta que feia Catalunya en un sentit federal i quan el Tribunal Constitucional va dictar sentència i va dir que ‘España se rompe’, l'esquerra social i política de l'Estat va callar. No els hi perdonaré mai, perquè no se n'adonaven que el que estaven fent era tancar la via constitucional de Catalunya al separatisme. Cap dirigent del PSOE va parlar mai bé de l'Estatut”.

És en aquest relat que Saura desvetlla alguns detalls mai explicats. “Teníem un acord amb Zapatero de veure'ns per separat i li vam fer una proposta d'Estatut per negociar. Quan estàvem en aquest procés negociador, un dissabte en que jo estava amb la Imma en un hotel de Sitges, a quarts de dues de la matinada em va trucar Zapatero. Em poso al telèfon i em diu: “Hemos llegado a un acuerdo con Convergència i Unió”. Li vaig dir de tot i al dia següent vaig anar a La Moncloa”

“Zapatero va ser deslleial amb el Govern de Catalunya i amb el Partit Socialista. És incompreensible que davant de com anava l'Estatut no es veiés un cap de setmana amb Pasqual Margall i tanquessin un acord. No es parlaven entre ells. L'Estatut va ser una degradació de la figura del Maragall i un tacticisme del Zapatero”, segueix explicant Saura amb un to molt dolgut.

El tripartit no va fer política

Tampoc evita l'autocrítica d'aquella època de tripartits. “Vam fer bones polítiques però no vam fer política. Una cosa incompreensible és que no hi hagués un portaveu, faltava un relat, no hi havia un missatge global, algú que traduís políticament el que s'estava fent, que era molt. Aquest va ser el principal error. La política educativa,

MOMENT DE L'ENTREVISTA ENTRE PERE RÍOS I SAURA. VA DEIXAR LA PRIMERA LÍNIA POLÍTICA A FINALS DE 2015, PERÒ NO VIU D'ESQUENES A'ELLA

*“L'Estatut
va ser una
deslleialtat de
Zapatero amb el
Govern català”*

d'Interior, la d'obres públiques i la llei de barris eren coses que no s'havien fet mai”.

L'exconseller no oblidava les friccions dintre del Govern, però té clar on està la màxima responsabilitat. “Esquerra Republicana va ser en certa manera desestabilitzadora en

el tema de l'Estatut, però el problema de fons era Espanya, Zapatero, el Partit Socialista, que en lloc de defensar Catalunya cap a un Estat federal, callen. Zapatero no va dir mai quina Espanya volia. Al començament va dir allò de l'Espanya plural, després ja no se sabia què volia dir això, va ser un desori”.

Saura no limita la seva crítica al president del Govern de l'època. “L'Administració central no tenia assumit l'Estatut quan es va aprovar, cap dels ministres amb els que anava a negociar traspassos de competències el volia aplicar. L'Estatut era una redistribució del poder polític i econòmic i en Zapatero va fer tàctica, com en tantes altres coses, però no va ser capaç de callar les veus del PSOE. Ara sembla que se n'adona de l'error, que va significar el tancament de la via constitucional”.

Defensa la consulta

Arribats a aquest punt, Saura reivindica el referèndum com a sortida a l'atzucac que viu Catalunya i destaca la importància que Podemos defensi la consulta, perquè mai cap partit estatal ho havia fet abans. “A Catalunya hi ha un xoc de legitimitats que només es supera votant, no hi ha una altra via. El PP no vol, però no té majoria absoluta. Em preocupen molt més les posicions del PSOE, que està molt tancat en coses com la unitat d'Espanya, plantejada com un dels seus manaments. Hi haurà unitat si volem que hi hagi. Cal donar una batalla profunda pel referèndum i intentar forçar el govern del PP a una negociació. Jo no sóc independentista, evidentment, però la situació actual és insostenible”, conclou. Joan Saura va acabar la seva carrera política al desembre passat, després de cinc anys de senador per designació del Parlament. Laboralment jubilat, la seva vida amb l'exregidora de Barcelona Imma Mayol transcorre entre Palma de Mallorca i el Poble Nou. “Ara visc. Em dedico a llegir i escriure informes interns, perquè encara formo part de la direcció d'ICV”. //

Vidal Aragonés

REGIDOR PORTAVEU CORNELLÀ EN COMÚ - CRIDA PER CORNELLÀ

11-S: Referèndum, procés constituent i rescat social

El govern espanyol del PP i el govern de la Generalitat liderat per CDC (ara PDC), com a mers executors dels dictats neoliberals de la Troika, s'entenen molt bé quan es tracta de drets socials, drets fonamentals i model econòmic.

Davant les repetides majories de dretes al Congrés que imposen reformes exprés de la constitució per prioritzar el pagament del deute o que prohibeixen referèndums, moltes catalanes opten cada cop més per una alternativa en clau sobiranista. L'alternativa, però, no vindrà en cap cas de la mà de la dreta que hi ha al capdavant de Junts pel Sí.

Una dreta que va rebutjar la convocatòria d'un autèntic referèndum unilateral el 9N o que, l'endemà d'aprovar una resolució al Parlament per no reconèixer la legitimitat del TC al·lega que tot plegat no era més que un «desig» o desenvolupa una Agència Catalana de Seguretat Social com un organisme autonòmic i sense més drets que els existents.

Mentrestant, les polítiques conservadores i antisocials, incre-

menten en nivell de pobresa extrema i no garanteixen uns serveis públics dignes. Si el “procés” no planteja una perspectiva clara d'un model de societat que garanteixi vida digna per tothom no tindrem les majories necessàries per l'alliberament nacional. No es tracte que alguns volem fer la revolució, simplement que no acceptarem mai les seves polítiques d'austericidi, considerant fonamental un Pla de Rescat Social per sumar en l'alliberament nacional.

Davant de tot això, l'alternativa per avançar cap a la República és ben clara: cal un procés constituent en què, com a poble, exercim la nostra sobirania i puguem pensar i decidir com volem que siguin les nostres institucions polítiques comunes, quin model social i econòmic volem, quina relació preferim amb institucions com la Unió Europea i, a través d'un referèndum unilateral d'autodeterminació, quina relació volem mantenir amb l'Estat espanyol.

Aquesta Diada Nacional de Catalunya, ho tenim clar: referèndum unilateral, procés constituent i Rescat Social. //

Seseña en el Baix?: Ciments Molins vol quadruplicar la crema de neumàtics com a combustible

El veïnat de Sant Vicenç dels Horts ha manifestat ja la seva preocupació i es posiciona clarament en contra

L'equip de Govern presentarà al·legacions després de reunir-se amb els veïns i els tècnics especialitzats

Redacció

Just en el moment on més s'està treballant a nivell metropolità per la millora de la qualitat de l'aire, en el moment on més preocupació ciutadana i institucional hi ha per la lluita mediambiental, aquest estiu s'ha obert una nova patata calenta en el cor del nostre territori.

La cimentera Ciments Molins, ubicada al terme municipal de Sant Vicenç, ha demanat permís per quadruplicar la crema de neumàtics com a combustible; llicència que ha estat atorgada provisionalment per la Generalitat.

Principal combustible de cimenteres

Aquest tipus d'activitat és un procés molt estès a nivell europeu i que s'aplica, també, a Espanya per reduir, precisament, els abocadors. Els neumàtics tenen un alt nivell de biomassa i el seu poder calòric permet substituir el coc de petroli, el principal combustible fòssil de les cimenteres. Ciments Molins és, en tot cas, la única que així ho està fent ara per ara a Catalunya, però considera que és insuficient. Per aquest motiu, volen passar de cre-

LA CIMENTERA ESTÀ UBICADA AL COSTAT DE L'ESTACIÓ D'FGC DE QUATRE CAMINS, AL TERME MUNICIPAL DE SANT VICENÇ DELS HORTS

mar 5.000 neumàtics a cremar 20.000, exactament, quatre vegades més.

La nova proposta de la cimentera ja ha topat amb l'oposició ciutadana dels veïns de Sant Vicenç, sobretot, els dels barris de Sant Josep i Can Ros. En aquest sentit, l'equip de Govern alerta de la possible afectació mediambiental i del greuge que pot representar pel que fa la salut ambiental "que ja està prou minvada" i apliquen el principi de precaució. "No pot ser el mateix cremar 5.000 que 20.000 neumàtics. S'ha demostrat que podria suposar un greuge per la salut (no s'ha demostrat tampoc el contrari) i, per tant, davant d'això, el que fem és alertar, aplicar

el principi de precaució i posar-nos al costat del veïnat", ens explica el portaveu del Govern i regidor de Participació Ciutadana i Convivència, Arnau Mata. L'Ajuntament confirma que al setembre es reunirà amb veïns de la zona i els tècnics especialitzats i que presentarà al·legacions, després que s'hagi aconseguit una pròrroga fins el 30 de setembre. S'ha contractat un advocat, de fet, per seguir el tema d'aprop donada la preocupació ciutadana: "El veïnat està clarament posicionat en contra i molt preocupat".

En aquest sentit, l'equip de Govern ja ho ha comunicat amb l'empresa, amb la que, asseguren, hi ha una relació constant: "Amb l'empresa ens trobem periòdicament i cal dir que han fet una forta inversió en matèria mediambiental, sobretot, pel que fa el problema de la pols. No tenim res contra ells, és una empresa gran, que genera ocupació... El problema no és l'empresa; si no aquesta ampliació en sí".

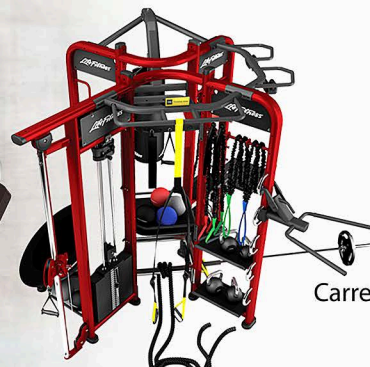
Socis amb dues empreses del sector

Per la seva part, l'empresa considera que perquè el neumàtic esdevingui un combustible es necessita ampliar la quantitat i assegura, en tot cas, que substituir el coc de petroli per biomassa no canvia en res els nivells d'emissions ambientals. D'altra banda, es valora aquest procés per reduir els abocadors de neumàtics donat que a les cimenteres només arriben els neumàtics que queden com a excedents i que, per tant, anirien a parar a cementiris de cautxú com el de Seseña. L'aposta de Ciments Molins per aquest material com a combustible és tal que, recentment, s'ha associat a dues empreses del sector i ha creat Grouladed Rubber Project SL, que s'encarregarà de la recollida i trituració de cobertes, precisament, per la revalorització del material com a combustible. **///**

*El veïnat està clarament
posicionat
en contra i molt
preocupat"*

NOVES MÀQUINES DE FITNESS JA DISPONIBLES

LifeFitness

HAMMER
STRENGTH

COMPLEX ESPORTIU
BALDIRI ALEU

www.complexbaldirialeu.com

Carrer Baldiri Aleu, 1-7 Sant Boi de Llobregat

936302838

L'ocupació millora a tots els grans sectors

L'ocupació creix un 8,7% al territori en els darrers tres anys

La recuperació dels llocs de treball es dona a tots els sectors, però representa, encara, la meitat dels que es van perdre

L'AMB constitueix la Taula de Reactivació Econòmica i Reindustrialització per establir una estratègia comuna al 2017

Redacció

La crisi comença a ser progressivament història al Baix Llobregat i L'Hospitalet, segons les dades macroeconòmiques de l'Informe de Conjuntura Econòmica del Fòrum Empresarial del Llobregat. Després de tocar fons al 2013 –es va passar en un curt període de temps dels 400.000 llocs de treball a poc més de 334.000; és a dir, es va destruir un 15% dels llocs de treball- el territori a aixecat el cap i les dades donen la volta a la tendència negativa d'aleshores.

En aquest període de 2013-2016, l'ocupació del Baix Llobregat i L'Hospitalet ha augmentat un 8,7 en termes acumulats, el que es tradueix en 34.081 llocs de treball. Són encara la meitat dels que es van perdre, però la tendència es del tot positiva. Tant que, de fet, la mitjana de creació de feina és un punt superior a la de Catalunya, que creix amb un 7,7%.

Les dades a l'alça, a més, es donen de manera transversal a tots els majors sectors i no només per activitats econòmiques. Destaca, doncs, el creixement de la construcció (el més afectat per la crisi) amb una millora en la creació d'ocupació del 3%, pràcticament, a l'alçada de la indústria

(3,3%). D'altra banda, s'aprecia la importància creixent del sector serveis que representa 31.000 dels 34.000 llocs nous de feina i, per tant, la gran oportunitat per aconseguir feina. En termes percentuals, la variació acumulada en els darrers tres anys és del 10,3%.

Per acabar, tot i que els serveis és el que més ocupació general, el que percentualment més creix és el primer sector, l'agricultura, amb un augment de l'11,1%. Es reforça, doncs, el 'leitmotiv', que des del Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat sempre es defensa: l'agricultura també genera ocupació, el primer sector també és una oportunitat de desenvolupament econòmic.

El comerç, l'activitat que més feina dona

Si la millora de l'ocupació és generalitzada a tots els grans sectors, també, cal destacar aquesta característica pel que fa les activitats econòmiques. Pràcticament totes milloren en aquest període dels darrers tres anys i les que cauen ho fan tan mínimament que es poc considerar un manteniment.

El comerç és l'activitat econòmica que més ocupació genera, en termes absoluts, amb 5.618 llocs de treball nous (un 16,5%), el que evidencia la millora notable del consum privat. Molt a prop, transport i emmagatzematge, amb 4.404 llocs de treball creats; les activitats professionals i tècniques, amb 4.117; i les activitats sanitàries i serveis socials, amb 3.912 ocupen la cúpula de les activitats que més feina han ofert en aquests tres últims anys.

D'una manera menys destacada, però, amb una tendència positiva igual, trobem el sector de l'hostaleria (2.309 llocs de treball), les activitats administratives (2.270), les vinculades a la informació i la comunicació (1.977) o les que tenen a veure amb activitats industrials (1.949).

En aquest sentit, i més ara que L'Hospitalet, per exemple, posa el focus en la creació d'ocupació a partir de la cultura, l'informe de la patronal Aeball recull la creació de 1.593 llocs de feina al Baix Llobregat i L'Hospitalet relacionats amb les activitats artístiques i a l'entreteniment, una dada destacada que percentualment representa una millora del 28% (7,5 punts per sobre del comerç). Per acabar, els nivells d'ocupació milloren també en educació, en serveis financers, així com activitats immobiliàries, que ha creat 1.084 llocs de treball nous (un 42% més d'ocupats).

En negatiu, només les branques relacionades amb la producció elèctrica i gas (menys dos empleats), les activitats de la llar (menys quatre) i les indústries extractives (- 17 llocs de treball) cauen, tot i que són dades poc significatives. ///

EL VICEPRESIDENT DE L'AMB JAUME COLLBONI VA PRESIDIR LA TAULA DAVANT DE 50 REPRESENTANTS DEL TERRITORI METROPOLITÀ | AMB

2017: estratègia metropolitana comuna

En aquest context a l'alça econòmicament, l'Àrea Metropolitana de Barcelona ha constituït la Taula de Reactivació Econòmica i Reindustrialització amb l'objectiu de tenir, pel pròxim any 2017, "una política compartida de reactivació econòmica del territori metropolità".

Així ho ha explicat el vicepresident de Desenvolupament Social i Econòmic de l'AMB, Jaume Collboni: "Necessitem que tots els actors econòmics s'impliquin de for-

ma activa, amb autonomia però de forma coordinada, per crear ocupació al territori. [...] Cal ser capaços de col·laborar localment per poder competir a nivell global".

Per aquest motiu, l'AMB ha creat aquesta taula especialitzada que compta amb els diferents agents socials, a més dels ajuntaments i altres administracions, per assolir noves fites i millores pel que fa l'ocupació (a la primera reunió han participat 50 persones en representació del món local, administracions supra-

municipals, patronals, sindicats i membres del món acadèmic, entre d'altres).

Entre tots, la Taula ha d'afavorir els sectors amb més potencial industrial i valor afegit; unes infraestructures adients i una logística avançada pel que fa a la sostenibilitat ambiental; la millora dels polígons d'activitat econòmica existents; una bona transferència i coneixement com a element d'impuls de polítiques econòmiques; a més de donar valor al capital humà. ///

Tot en Merchandising

93 676 85 51

www.camisetasdepublicidad.com

Tot en Roba Laboral

93 676 85 51

www.camisetasdepublicidad.com

La Generalitat inicia una campanya per millorar l'estalvi i l'eficiència energètica dels comerços

Els comerciants poden fer un diagnòstic de consum d'energia dels seus establiments de manera gratuïta i accedir a finançament

La campanya té com a objectiu aplicar una gestió energètica eficient i així avançar en un sector més productiu, rendible i sostenible

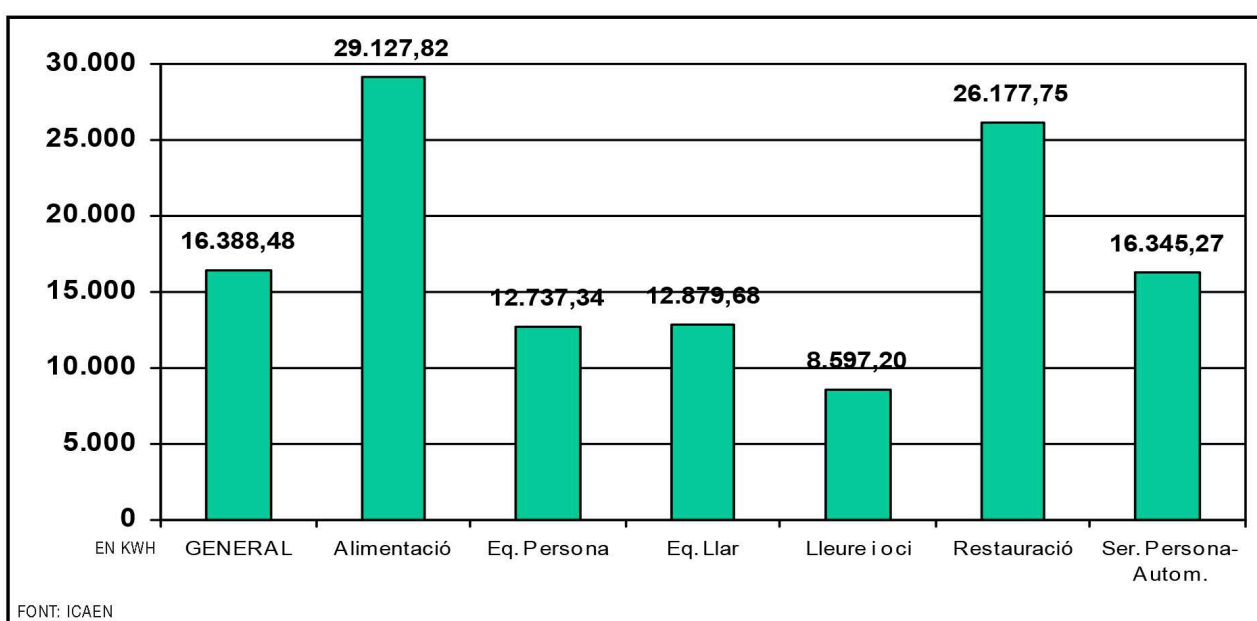
El CCAM tindrà disponible, fins el 30 de setembre, una línia de préstecs de 10.000 a 100.000 euros amb un aval del 70%

Redacció

És una de les demandes recurrents de les empreses, sobretot, de les petites i mitjanes: "paguem l'electricitat més cara d'Europa", deia recentment a El Llobregat el secretari general de Pimec, Antoni Cañete.

I és que, efectivament, a Espanya, el cost de l'energia pot representar un important perjudici de la competitivitat de les empreses. Per aquest motiu, la Generalitat de Catalunya ha posat a disposició dels comerciants catalans un programa per reduir el con-

Consum mitjà d'energia per sectors

sum energètic dels seus establiments, i, així, estalviar en energia i avançar cap a un sector més productiu, rendible i sostenible. En definitiva, guanyar en competitivitat.

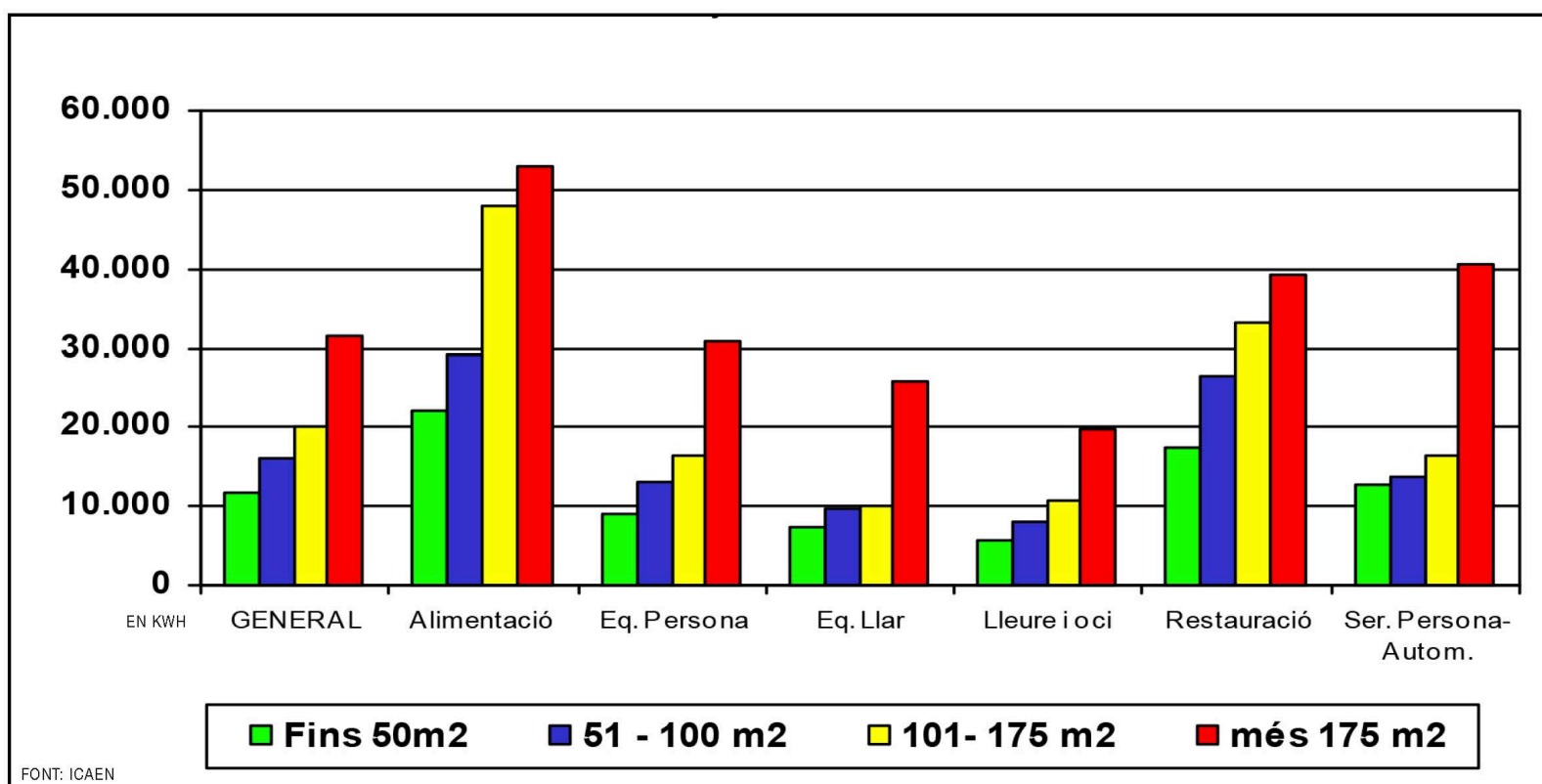
Diagnòstic gratis

La campanya de la Generalitat, a través del Consorci de Comerç, Artesania i Moda (CCMA) i l'Institut Català d'Energia (ICAEN), amb la col·laboració de l'Associació de Gremis d'Instal·ladors de Catalunya (AGIC), ofereix la possibilitat de realitzar un diagnòstic de consum energètic de l'establiment de manera totalment gratuïta. A més, si escau, els comerciants tindran facilitats per accedir al finançament i així poder realitzar els canvis oportuns per millorar en estalvi i eficiència energètica. Una acció que, en tot cas, és voluntària.

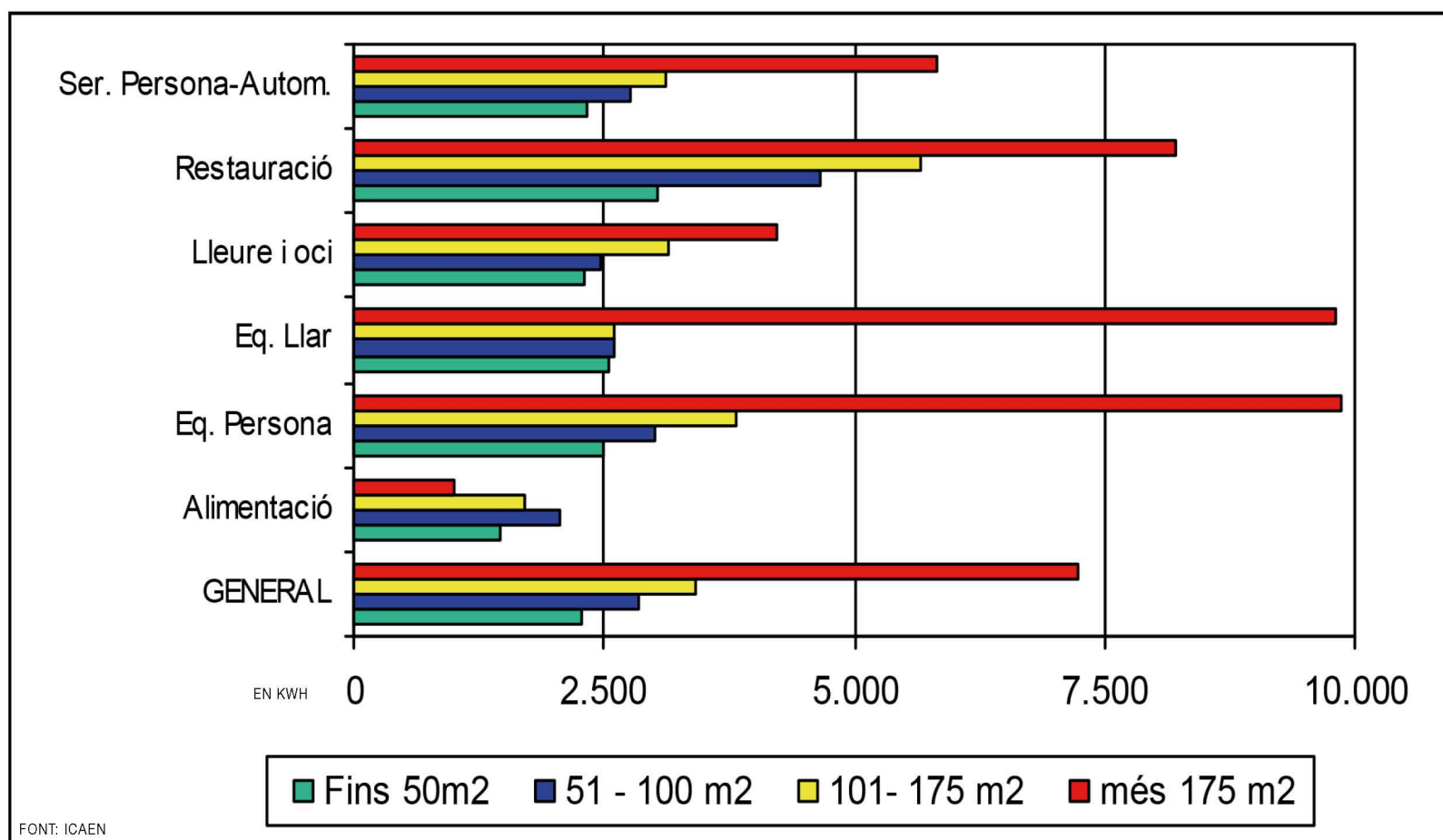
No és una qüestió menor. Segons l'estudi 'Caracterització del consum energètic en els establiments del sector de pimes de comerç i serveis de Catalunya, realitzat per l'ICAEN, els negocis dedicats a l'alimentació són els que registren un consum d'energia més elevat. De mitjana, un establiment d'alimentació consumeix 29.128 kWh l'any, xifra que suposa una factura 4.500 euros.

El sector de la restauració és l'altre que requereix un gran consum en energia amb una mitjana anual de 26.177,75 kWh. Segons

Consum mitjà d'energia per sectors i per dimensió de l'establiment

Consum mitjà d'aire condicionat per sectors i dimensió de l'establiment

FONT: ICAEN

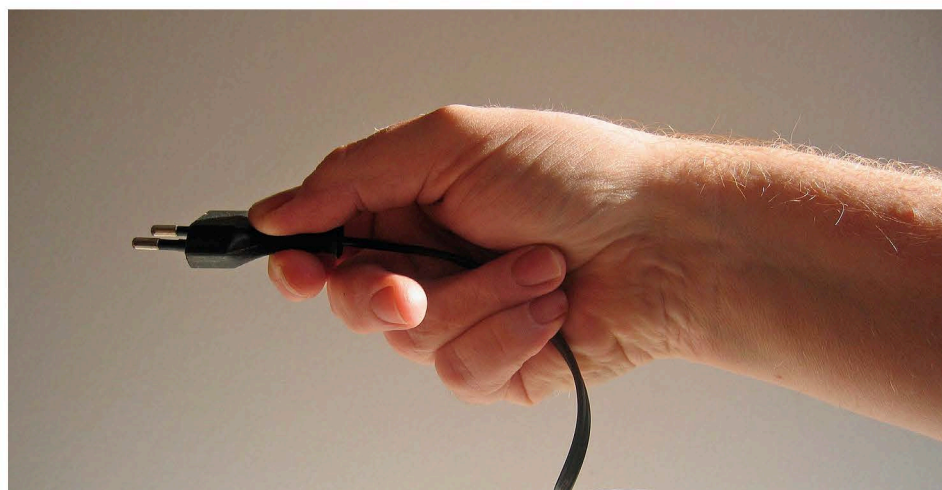
l'estudi, un kWh costa aproximadament 0,15 euros; per tant, caldrien quasi 4.000 euros a l'any per pagar l'energia.

En front d'aquestes xifres trobem sectors menys intensius en el consum d'energia com és el del Lleure i l'Oci, que compta amb una mitjana de 8.597,20 kWh o el que és el mateix, uns 1.200 euros a l'any.

Vies d'estalvi

El consum d'energia pot variar molt segons el sector i l'activitat; el que hi ha en comú, en qualsevol cas, és la possibilitat de ser més eficient i estalviar en consum. Segons l'extensa radiografia de l'ICAEN, un 68,57% dels establiments

tenen aire condicionat. D'aquests, l'antiguitat mitjana dels aparells és de més de quatre anys i 10 mesos, el que representa un major consum, mentre que la renovació i la instal-

Tipus de lluminàries instal·lades i consum total en il·luminació als establiments comercials de Catalunya

	% Número làmpades	% Consum
Fluorescents	40,08 %	27,48 %
Halògenes	35,35 %	56,66 %
Baix consum	19,47 %	8,92 %
Incandescents	5,10 %	6,94 %
Total	100,00%	100,00%

FONT: ICAEN

lació de nous equips més moderns i adequats afavoreix l'estalvi.

D'altra banda, la il·luminació ofereix diverses alternatives de millora segons el tipus que tinguem instal·lada. Els fluorescents i les làmpades de baix consum, que són el 59,55% del total de lluminàries instal·lades en els comerços de Catalunya, suposen només un 36,4% del consum energètic en il·luminació, mentre que les làmpades halògenes i les incandescents, que són un 40,45% del total instal·lat, suposen un 65,6% del consum.

Pel que fa els usos, de fet, la il·luminació ocupa una part important del consum total amb un 39,7%. Tot i així, es manté lleugerament per darrere del que té a veure amb equipaments específics de cada sector, així com els aparells comuns de baix consum, ordinadors, fil musicals, etc, i que representa el 42% del consum. L'aire condicionat representa un 19,3%. Per conèixer en profunditat, doncs, el nostre establiment i les possibilitats de millora, com deïem, la Generalitat posa un tècnic a disposició dels comerciants amb aquesta campanya que, de manera especialitzada, radiografia la situació actual del comerç. D'aquesta manera, el responsable podrà saber l'actual consum d'energia, el seu potencial d'estalvi i eficiència energètica i quines mesures poden ajudar a assolir-lo.

Accés a finançament

Finalment, la Generalitat facilita als comerciants que vulguin l'accés a finançament per posar en pràctica mesures d'estalvi i d'eficiència energètica en els seus establiments. Així el CCAM tindrà disponible, fins el proper 30 de setembre, una línia de préstecs de 10.000 a 100.000 euros amb un aval del 70%. ■■■

Objectiu, connectar tot l'anell metropolità

Territori i Sostenibilitat licita el projecte bàsic de perllongament de la línia Llobregat-Anoia d'FGC entre la Plaça Espanya i Gràcia

Tres grans projectes –la L9, el tramvia i les dues artèries d'FGC– van camí d'unir-se per millorar la mobilitat metropolitana

Imanol Crespo

Amb el creixent poblacional de tota la perifèria de Barcelona a les darreres dècades, el repte va ser, precisament, connectar progressivament aquestes zones amb el cor de la ciutat comtal. Prova d'això són les importants ampliacions que la xarxa de Metro va experimentar als anys 70, 80 i 90, així com la creació posterior de les dues línies de tramvia, el TramBaix i el TramBessós. Aquests, de fet, exemplifiquen el model de connexió de la perifèria amb la capital catalana, mentre que ara, l'objectiu passa per una connexió transversal d'esperit metropolità que permeti unir costat i costat amb una millora notable de la mobilitat.

La L9 ja va estar pensada sota aquest esperit radial. L'any 2009 es va inaugurar amb cinc estacions (des de Can Zam a Can Peixauet) al costat nord, en la que va ser el primer tram de Metro automàtic d'Espanya, i ara, aquest febrer, s'ha posat en funcionament el tram sud des de l'Aeroport de El Prat fins a Zona Universitària. Falta el tram central, que voreja, pràcticament, paral·lel a la Ronda de Dalt. Mentre el debat

del Tramvia continua, el projecte que fa un pas més és el de la connexió de les dues grans artèries de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

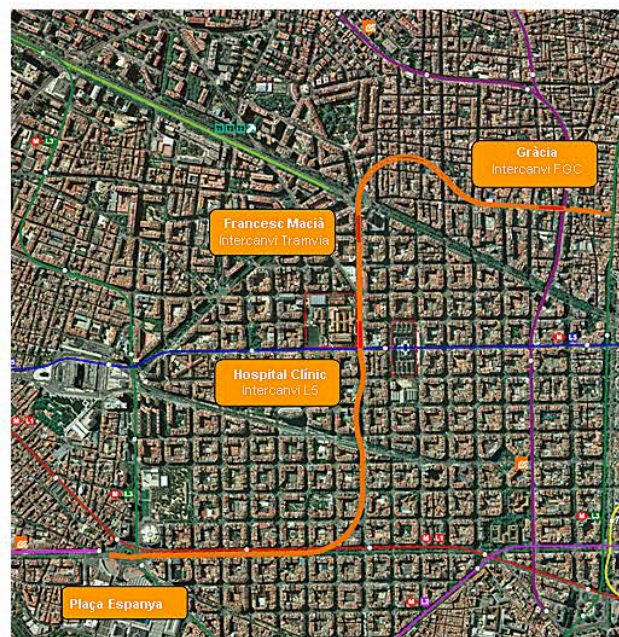
Un pas més d'FGC

La conselleria de Territori i Sostenibilitat ha licitat el projecte bàsic del perllongament de la línia Llobregat-Anoia d'FGC des de Plaça Espanya a Gràcia. D'aquesta manera, les dues grans artèries de Ferrocarrils quedaran connectades sense la necessitat d'agafar un transport complementari; el més habitual, el Metro, per anar de Plaça Espanya a Plaça Catalunya.

Són només 4,1 kilòmetres de túnel que creuaran

el cor de l'Eixample, però que milloraran notablement la mobilitat d'aquestes línies. Més encara si s'afegeixen, com està previst, tres noves estacions: Hospital Clínic, que permetrà l'intercanvi de la L5 del Metro; Francesc Macià, que sumarà una gran estació en aquesta zona alta de la ciutat i que facilitarà el transbordament amb el TramBaix, que tot just neix aquí; i a Gràcia, a Traversera, entre Balmes i Via Augusta.

Amb una inversió de 321 milions d'euros en total, a més, es remodelaran les dues grans estacions d'FGC connectades; és a dir, la de Plaça Espanya i la de Gràcia, que passaran

EL TRAMBAIX NEIX A FRANCESC MACIÀ, PLAÇA QUE ES CONVERTIRÀ EN UN NOU NEXE INTERMODAL | ARXIU

La connexió d'FGC és una de les actuacions més rellevants de la Generalitat de Catalunya

a ser dos nous intercanviadors. "És una de les actuacions més rellevants en transport públic que desenvoluparà la Generalitat de Catalunya", ha dit el conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull. "Tindrà una alta rendibilitat social i econòmica, tenint en compte la inversió que suposa i els beneficis que reporta".

Donarà cobertura a zones amb notables mancances en matèria de transport públic, connectarà equipaments destacats, com és el Clínic o l'Escola Industrial, però, sobretot, unirà les dues grans línies d'FGC, el que beneficiarà, segons

s'estima, a 19 milions de viatgers anuals, més de 68.000 usuaris al dia. En paral·lel, el nou projecte podria reduir l'ús del vehicle privat en fins a 9.000 usuaris al dia, amb les avantatges que suposa en contaminació i trànsit.

Per tot, el projecte es considerat prioritari i així consta al Pla Director d'Infraestructures 2011-2020.

Consens només al Baix

Un dels primers grans projectes presentats per l'actual alcaldessa de Barcelona i presidenta de l'AMB, Ada Colau, va ser la unió dels dos tramvies. El rebombori polític no va trigar en arri-

bar donat que la Generalitat de Catalunya hi va donar suport tot i el rebuig de l'ex alcalde Xavier Trias.

Tot i les avantatges que presumiblement té (segons l'estudi dels tècnics, sumaria 222.000 viatgers al dia i retiraria 12.500 vehicles privats al dia), el debat continua, però només a la ciutat comtal. L'actual projecte de Colau, amb una inversió de 175 milions d'euros a 30 anys, que permetria unir en línia recta Francesc Macià i Glòries, eliminant dos carrils de trànsit, ha sumat, pràcticament, tot el consens de les autoritats del Baix Llobregat i de l'AMB. El debat només està a Barcelona i prova d'això són algunes de les crítiques que es van mostrar a un col·loqui públic organitzat al juny pel RACC: "El tram és un depredador d'espai públic", deia Josep Antoni Acebillo, professor d'Arquitectura; "El tramvia no és el millor instrument per assolir l'objectiu de millorar la qualitat de l'aire, perquè és una política basada en l'oferta i

rígida. Calen polítiques flexibles”, explicava Germà Bel, catedràtic d’Economia Aplicada; o Lluís Permanyer, cronista de Barcelona: “El projecte d’introduir el tramvia a la part central de la Diagonal, que és la més noble, és un projecte reaccionari. Fem la prova dels autobusos perquè crec que és un tema reversible. En canvi, fer la instal·lació irreversible del tramvia en la part central és esguerrar per sempre un dels carrers més importants no només de Barcelona sinó d’Europa”.

A favor

D’altra banda, diferents ponents es van mostrar a favor, el que demostra la dualitat i la divisió envers aquesta hipotètica infraestructura que, insistim, milloraria notablement la mobilitat del nostre territori. “Barcelona té una manca de connectivitat en transport que requereix fer intervencions que afavoreixin els intercanvis modals. No ens podem oblidar que hi ha una inversió feta i una

infraestructura existent que són les dues xarxes actuals del tramvia”, deia Jaume Barceló, catedràtic emèrit. “El PMU de Barcelona vol rebaixar en un 21% els viatges motoritzats, però els busos elèctrics no tenen suficient capacitat per fer-ho. Cal seguir estudiant-se la possibilitat del tramvia”, comentava Andreu Ulied, soci director de Merit. I, per acabar, Pere Macias, elegit Director d’estratègia de connexió del tramvia de l’Ajuntament de Barcelona: “El projecte del tramvia està present als diferents plans metropolitans i d’infraestructures, fets amb un gran consens i amb una gran participació ciutadana. El tramvia és una peça més d’entre moltes per assolir la reducció del 21% de trànsit privat que marca el Pla de Mobilitat de Barcelona. El projecte té interrogants, que entre tots podem resoldre. No m’apuntaria a no fer res, sinó a fer molt perquè darrera de tot això hi ha una cosa amb la qual no s’hi pot jugar: la salut de les persones”. ■■■

L’intercanviador de La Torrassa, en el calaix de l’oblit

El Cercle d’Infraestructures organitza, el 29 de setembre, a L’Hospitalet, un col·loqui per valorar la importància d’aquesta i altres projectes aturats

Pere Macias, en una entrevista en El Llobregat, ja va qualificar l’obra com el repte de mobilitat i d’infraestructures més important del territori

Mentre que els tres projectes ferroviaris anteriors passen per unificar un tram mitjà al terme municipal de Barcelona, bàsicament, tot i que el benefici sigui per tot el perímetre metropolità, hi ha un altre projecte pendent que té, però, el seu focus al cor de L’Hospitalet. Es tracta de l’intercanviador de la Torrassa, un projecte que, tot i les insistents reivindicacions del Govern local i d’altres destacades institucions, continua en l’oblit.

Ja fa un any, en una entrevista a El Llobregat, Pere Macias, actual Director d’Estratègia de la Connexió del Tramvia, apuntava a l’intercanviador de la Torrassa com el principal repte pendent del territori: “L’obra més important del Baix Llobregat i L’Hospitalet és l’intercanviador de la Torrassa. Falta centrar l’atenció en aquesta gran actuació. [...] A nivell ferroviari, el Baix Llobregat és una comarca que pateix molt, que està molt congestionada. Insisteixo, aquí el tema de la Torrassa és molt important”.

Perill de col·lapse

Des d’aleshores, L’Hospitalet no ha deixat de reivindicar el soterrament de les vies i aquest intercanviador. De fet, ha sumat el suport d’altres ajuntaments metropolitans, de la Cambra de Comerç de Barcelona o de la Generalitat de Catalunya. “La no construcció d’aquesta infraestructura unida a la reactivació econòmica, que comporta la major utilització del vehicle, provocaran el col·lapse circulatori als principals accessos a la ciutat de Barcelona”, alertava Miquel Valls, president de la Cambra. “Es tracta d’una obra fonamental per a Catalunya des del punt de vista econòmic, social i ambiental”, deia per la seva part l’alcaldessa de L’Hospitalet, Núria Marín, que considera l’obra com una qüestió de país.

De fet, en aquest sentit, l’Ajuntament està en sintonia amb la Generalitat de Catalunya, amb el qual fa front comú davant Foment, que s’ha quedat sols contra totes les crítiques.

I és que es calcula que l’intercanviador de la Torrassa podria millorar la mobilitat de 4,7 milions d’habitants de la Regió Metropolitana de Barcelona. Consisteix en crear a l’alçada del barri hospitalenc (entre l’estació de Bellvitge i la de Sants) un intercanviador de manera que es permeti unir la línia de mar (Vilanova i la Geltrú, Sitges, Castelldefels, Gavà, Viladecans, El Prat) amb la de muntanya, que connecta L’Hospitalet amb ciutats com Esplugues, Sant Feliu, Molins de Rei o Vilafranca del Penedès. Tot i que estan fets els estudis previs, l’obra continua paralitzada i sense calendari previst, al igual que el soterrament de les vies. És l’altre gran projecte que penja de Foment i que continua sense donar resposta tot i que ajuntaments com L’Hospitalet, Sant Feliu de Llobregat o Montcada i Reixach hagin sumat forces per fer pressió amb una campanya específica.

Debat del Cercle d’Infraestructures

Per debatre i aprofundir sobre aquests temes, el Cercle d’Infraestructures, patrocinat per El Llobregat i per BCN Content Factory, entre d’altres, organitza el seu tercer debat al territori, en concret, el 29 de setembre a l’Hotel Porta Fira de L’Hospitalet.

Després de passar per Sant Boi i Viladecans, el Cercle arriba a la segona ciutat de Catalunya, com no podia ser d’altra manera, per posar fil a l’agulla en matèria d’infraestructures, ara mateix, un dels grans bloqueigs que paralitza la ciutat de L’Hospitalet en una teranyina ferroviària obsoleta. ■■■

A DALT, IMATGE D’ARXIU DE NÚRIA MARÍN I MIQUEL VALLS A LA CAMBRA DE COMERÇ DE BARCELONA, ENTITAT QUE HA DONAT SUPORT A LA REIVINDICACIÓ HOSPITALENCA PER EVITAR EL COL·LAPSE EN MOBILITAT. A LA DRETA, MAPA DE LES ACTUACIONS PENDENTS A L’HOSPITALET

Choque de campañas por el PDU Granvia-Llobregat

El equipo de gobierno de L'Hospitalet desplegará este mes de septiembre una campaña informativa del polémico Plan Director Urbanístico (PDU) a través de los Consells de Districte

La plataforma 'No més Blocs - Salvem L'Hospitalet' ha preparado una campaña de alegaciones masivas que tomará impulso durante las fiestas del barrio de Bellvitge

Eva Jiménez

Acaba el verano y se reanuda la polémica entre los defensores y detractores del Plan Director Urbanístico Gran Vía - Llobregat (PDU), un proyecto impulsado por la Generalitat y el Ajuntament de L'Hospitalet que, de aprobarse definitivamente, transformará considerablemente el último tramo de la Gran Vía y los accesos al río Llobregat en la segunda ciudad más poblada de Catalunya.

Este complejo proyecto urbanístico, económico y social se aprobó por primera vez de manera provisional el 15 de enero de 2015 y, tras el periodo de exposición pública, se recibieron 11 alegaciones, según Agustí Serra Monté, director general de Ordenación del Territorio y Urbanismo de la Generalitat.

No obstante, las administraciones implicadas decidieron aprobarlo por segunda vez de manera provisional poco antes de las vacaciones, el 8 de julio de 2016. Tal y como avanzó El Llobregat, el subdirector general de Planificación Territorial y Paisaje, Josep Armengol, reconocía que el PDU contaba con modificaciones "suficientemente sustanciales" como para requerir una nueva aprobación provisional y el consiguiente periodo de alegaciones.

Poco después, sin embargo, Generalitat y Ajuntament negaban que la segunda versión del proyecto hubiera sufrido cambios esenciales. "Seguridad jurídica, transparencia y

AGUSTÍ SERRA ES EL DIRECTOR GENERAL D'ORDENACIÓ DEL TERRITORI I URBANISME DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA | EVA JIMÉNEZ

volver a abrir el proyecto a la participación ciudadana" son los motivos que ha citado el primer teniente de Alcaldía de L'Hospitalet y concejal del Área de Coordinación, Planificación, Desarrollo Económico y Ocupación, Francesc Josep Belver. Y es que "la participación no es solamente hacer asambleas", quien de esta manera ha puesto en valor el proceso de participación que se ha abierto con el nuevo periodo de exposición pública y las consiguientes alegaciones.

Además, como ya recogió El Llobregat en su momento,

el primer teniente de Alcaldía se ha comprometido a explicar el PDU a toda la ciudadanía a través de los Consells de Districte antes del 8 de octubre, fecha en que expira el periodo de alegaciones.

Preguntado por los motivos por los que no permitió que dos miembros de la asamblea No més blocs - Salvem L'Hospitalet asistieran a la reunión informativa a la que estaban convocados los portavoces de los grupos municipales el pasado 6 de julio, Belver ha comentado que no era el lugar más adecuado, pero que se ofreció a explicar el PDU si se ponían en contacto con él vía correo electrónico, algo que, según él, nunca hicieron.

Bellvitge, epicentro de la protesta

Mientras tanto, la plataforma No més blocs - Salvem L'Hospitalet, "un movimiento vecinal nacido en el año 2015 con el objetivo de parar el PDU", cuestiona el concepto de participación que defiende el equipo socialista, calificando los Consells de Districte como actos "de cara a la galería mediática". Porque sólo se puede intervenir si se pide turno de palabra media hora antes de que comience el Consell "y, aun así, te pueden denegar la solicitud de intervención", explica Javier Mulero, uno de sus miembros. Y porque sus convocatorias no se publicitan adecuadamente, pues en Barcelona "cuelgan carteles por todas las calles y además se incluye el orden del día y, dentro de él, un turno 'abierto' de preguntas".

Respecto a la solicitud de reunión, en la última asamblea de julio la plataforma decidió reunirse con Belver con dos condiciones: que fuera en una sala del Centro Cultural de Bellvitge y que pudiera asistir cualquier persona que lo deseara. Finalmente, sólo se puso la primera condición, que no obtuvo respuesta. Tampoco el segundo correo, enviado el pasado 16 de agosto, según No més blocs.

Sea como fuere, tras la manifestación celebrada el pasado 11 de junio y que congregó a unas 200 personas por las calles de L'Hospitalet, la plataforma lleva todo el verano realizando una campaña informativa a través de su blog y sus cuentas de Twitter y Facebook para informar del contenido del PDU, así como animar a los vecinos a presentar alegaciones.

Ahora bien, el salto del mundo virtual al real se producirá este mes de septiembre, aprovechando las fiestas del barrio de Bellvitge, el más afectado por el plan director. Al cierre de esta edición, estaba prevista la colocación de mesas informativas el primer y último día de las fiestas, el sábado 3 y el domingo 11. Además, durante las fiestas se prevé utilizar un espacio cedido por la Asociación de Vecinos Independientes de Bellvitge en el sótano del Centro Cultural del barrio, donde se podrán conocer los detalles del proceso e instrucciones para presentar alegaciones de

Josep-Ramon Mut

REGIDOR D'ERC CERVELLÓ
I DIPUTAT PROVINCIAL D'URBANISME I HABITATGE

Darrera oportunitat

Comença un nou curs polític i com cada setembre des de fa uns anys la política catalana ve marcada per la Diada Nacional i les conseqüències que se'n deriven de la mateixa.

Novament es preveuen mobilitzacions massives reclamant un dret col·lectiu com és la independència d'una part de la nació catalana.

Einguany, a diferència d'altres diades, es fa de forma descentralitzada fent alhora diversos actes a diferents parts del Principat. Aquest és un fet nou, i ho trobo de gran rellevància, doncs es demostra que el país no és uniforme sinó asimètric. No és el mateix la Catalunya metropolitana en la que nosaltres vivim, que la regió pirenaica, o la Catalunya central. Però no és pas una diferenciació merament paisatgística. La diversitat del territori fa que la seva gent tingui necessitats diferents, i per tant, fer un acte descentralitzat a diferents parts del territori evidencia aquest fet.

Tanmateix, ja sigui l'acte descentralitzat, o com s'ha fet d'altres anys en un format unitari, espero que aquesta vegada es comenci a fer des de Madrid una interpretació adequada amb el que succeirà. Perquè alguns tindran la temptació de dir que l'independentisme va de baixada, i que s'han de fer actes descentralitzats perquè no hi ha capacitat de mobilització, i si fan això, es tornaran a equivocar.

Perquè l'error interpretatiu que en fan des de la capital del "Reino" ve

de lluny, doncs quan milers o milions de catalans i catalanes que han anat sortint al carrer (no entraré en guerra de xifres ara), i aquests demanaven no altra cosa que Catalunya esdevingués un nou estat d'Europa, des de Madrid es creia que era un fogot d'estiu, i per tant la solució que es donava era o bé no fer res i esperar a que tot se solucionés sol, o bé solucions estrambòtiques per dir-ho finament. Perquè "amençar-nos" amb portar el Senat a Barcelona, la cambra més inservible que existeix, o crear un Ministeri sense competències, com seria el Ministeri de la Plurinacionalitat (la plurinacionalitat és un valor que hauria de ser inherent a qualsevol política de qualsevol ministeri) és al meu mode d'entendre no haver entès res.

Igual que la gent quan es va mobilitzar en el seu dia en contra la guerra de l'Irak volia que s'acabés la guerra, i no volia pas que es creés un ministeri de la guerra, o portar el Ministeri de Defensa a Barcelona, doncs ara és exactament el mateix. La ciutadania vol exercir un dret col·lectiu i legítim, com és l'autodeterminació. Si la Constitució ho impedeix (qüestió discutible) no només no poden excusar-se en ella, sinó que estan obligats a modificar-la, doncs les lleis injustes que limiten drets inherents a col·lectius i a individus s'han de canviar.

Per tant, a l'endemà, el dotze de setembre, des de la capital del regne tindran una nova oportunitat de sortir d'aquest atzucac. ■■■

manera directa o a través de intermediarios. También se está barajando ubicar mesas en los mercadillos de los principales barrios y en las concentraciones de los miércoles del Hospital de Bellvitge, aunque todo dependerá del personal disponible. Y está prevista la organización de un debate con todos los portavoces de los grupos municipales, incluido Belver.

Un Plan Director Urbanístico complejo

Los planes directores urbanísticos nacieron en 2012 “para impulsar la actividad económica”, en plena crisis financiera, según ha explicado el director general de Ordenación del Territorio y Urbanismo. Así se reconoce de hecho en la nota de prensa de la primera aprobación, donde se afirma que el PDU Gran Vía – Llobregat es uno más entre otros 13 planes impulsados por la Generalitat “para estimular la recuperación económica mediante las herramientas del planeamiento urbanístico”.

La zona afectada por el PDU ocupa 104,5 hectáreas, unos ocho kilómetros cuadrados, y abarca aproximadamente desde la Plaça Europa hasta el río Llobregat, y desde la Travessia Industrial que limita con Cornellà hasta los terrenos del parking de la TMB, el tanatorio y el club de tenis, al lado más sur de la Gran Vía.

El proyecto se plantea tres objetivos principales: completar la ciudad con el soterramiento del segundo tramo de la Gran Vía, de unos 1.000 metros de longitud; consolidar el parque de Cal Trabal, que se convertirá en un espacio de transición entre la ciudad y el río de 28,5 hectáreas, incluidas tres masías privadas que pasarán a ser equipamientos públicos; y definir los polos de actividad económica, esto es, aprovechar la posición estratégica de la ciudad y los dos centros hospitalarios existentes, el de Bellvitge y el Duran y Reynals.

El PDU se sigue dividiendo en tres áreas principales, tal

FRANCESC J. BELVER ES EL PRIMER TENIENTE DE ALCALDE DE L'HOSPITALET

y como se explica en nota de prensa de la segunda aprobación: el sector uno, que incluye la Gran Vía y la zona de la Marina; el sector dos, donde destaca sobre todo la zona de Cal Trabal; y el sector tres, en el límite con Cornellà.

Agustí Serra ha explicado que las principales modificaciones respecto al primer PDU hacen referencia sobre todo a la mejora de las infraestructuras viarias; algo que, según el primer teniente de Alcaldía, permitirá mejorar la movilidad –“habrá una salida más de metro”- y ganar más espacio verde al lado del río –“de 80 centímetros a ocho metros”-, entre otras mejoras. Reforzar la investigación biomédica, el punto de mayor consenso.

Uno de los puntos que genera más consenso reside en el soterramiento de la Gran Vía que permitirá que hospitales

y centros de formación e investigación biomédica no se hallen divididos por la citada calle o vía C-31. Eso sí, siempre “que se investigue para mejorar la salud de las personas y no tanto el negocio farmacéutico”, matizan desde No més blocs.

La idea de recuperar para la ciudadanía las masías de Cal Trabal, Cal Masover Nou y Ca l'Esquerrer también tiene muchos puntos a favor, si bien a los miembros de la plataforma les preocupa el uso que se haga de ellas. A este respecto, Francesc Josep Belver ha asegurado que los vecinos podrán decidir su uso, una vez se establezcan “las reglas del juego”, esto es, una vez se apruebe el PDU.

Las dos partes también podrían ponerse de acuerdo en la necesidad de soterrar las líneas eléctricas y coinciden en la importancia de eliminar la subestación eléctrica de Endesa. Ahora bien, para esto último son necesarios 75 millones de euros de los que ahora mismo no se dispone, según Belver.

Discrepancias sobre el modelo económico

Por el contrario, entre los puntos más polémicos destacan la pérdida de la zona agrícola de Cal Trabal, que será sustituida por un “parque de inspiración y fisonomía agraria”, en palabras del propio Belver. El primer teniente de Alcaldía ha explicado que las 28,5 hectáreas apenas permitirían vivir a dos familias de la explotación agraria, mientras que si que se podría ofrecer un metro cuadrado a cada vecino de L'Hospitalet para plantar un pequeño huerto. Desde No més blocs sugieren la creación de una cooperativa que centralizara los productos de proximidad de la zona, justo al lado del Parc Agrari.

Tampoco convence la altura que alcanzarán los bloques que se podrán construir para poder pagar los gastos del proyecto, previstos inicialmente en 176 millones de euros. Belver ha sostenido que la administración no gastará ni un euro en el PDU, a cambio de permitir a los propietarios del 35% del espacio la construcción de edificaciones. Eso sí, no se podrán construir viviendas de uso residencial permanente en ninguno de los tres sectores y la altura máxima se hallará limitada a 24 plantas en el sector uno; 17, en el sector dos; y 14, en el sector tres. Desde No més blocs proponen que, dado que se trata de un gobierno socialista, se exijan condiciones laborales dignas para los entre 15.000 y 20.000 nuevos puestos de trabajos que, según Belver, se generarán tras la aprobación del proyecto.

Por último, pero no en último lugar, desde No més blocs lamentan que el equipo de Gobierno no haya escuchado la opinión de los vecinos ni haya promovido una campaña informativa plural e inteligible, dada la complejidad y trascendencia del proyecto. El 8 de octubre acaba el periodo de alegaciones, y al cierre de esta edición ya se habían presentado 50, según No més blocs. La cuenta atrás ha comenzado. ■■■

Las principales modificaciones respecto al primer PDU hacen referencia sobre todo a la mejora de las infraestructuras viarias”

Entre los puntos polémicos destacan la pérdida de la zona agrícola de Cal Trabal, que será sustituida por un “parque de inspiración y fisonomía agraria”

CALIFICACIONES	Plan General Metropolitano (vigente desde 1976) (m2 de suelo/porcentaje)	PDU 1 (enero 2015) (m2 de suelo/porcentaje)	PDU 2 (julio 2016) (m2 de suelo/porcentaje)
Ferrovionario	3.965,19 (0,38%)	5.672 (0,57%)	4.406,19 (0,42%)
Viarío	234.712 (22,46%)	217.892 (21,92%)	259.637,38 (24,84%)
Viarío / Parque urbano	0	0	14.404 (1,38%)
Parques urbanos	502.383,37 (48,07%)	505.978 (50,90%)	517.398,10 (49,51%)
Equipamientos comunitarios i dotaciones	73.282,24 (7,01%)	98.558 (9%)	78.404,07 (7,50%)
Sistema de servicios técnicos (electricidad, agua...)	7.135,18 (0,68%)	0	18.469,60 (1,77%)
Protección de sistemas generales (reservas viarias obsoletas del PGM)	194.165,98 (18,58%)	8.694 (0,87%)	2.976,48 (0,28%)
Centro Direccional (suelo destinado a edificios de uso terciario)	29.498,29 (2,82%)	166.206,22 (16,72%)	149.445,09 (14,30%)
Total suelo bruto	1.045.141,25 (100%)	994.000 (100%)	1.045.141,25 (100%)

Fuente: Elaboración propia a partir de documento explicativo fechado el 6 de julio de 2016

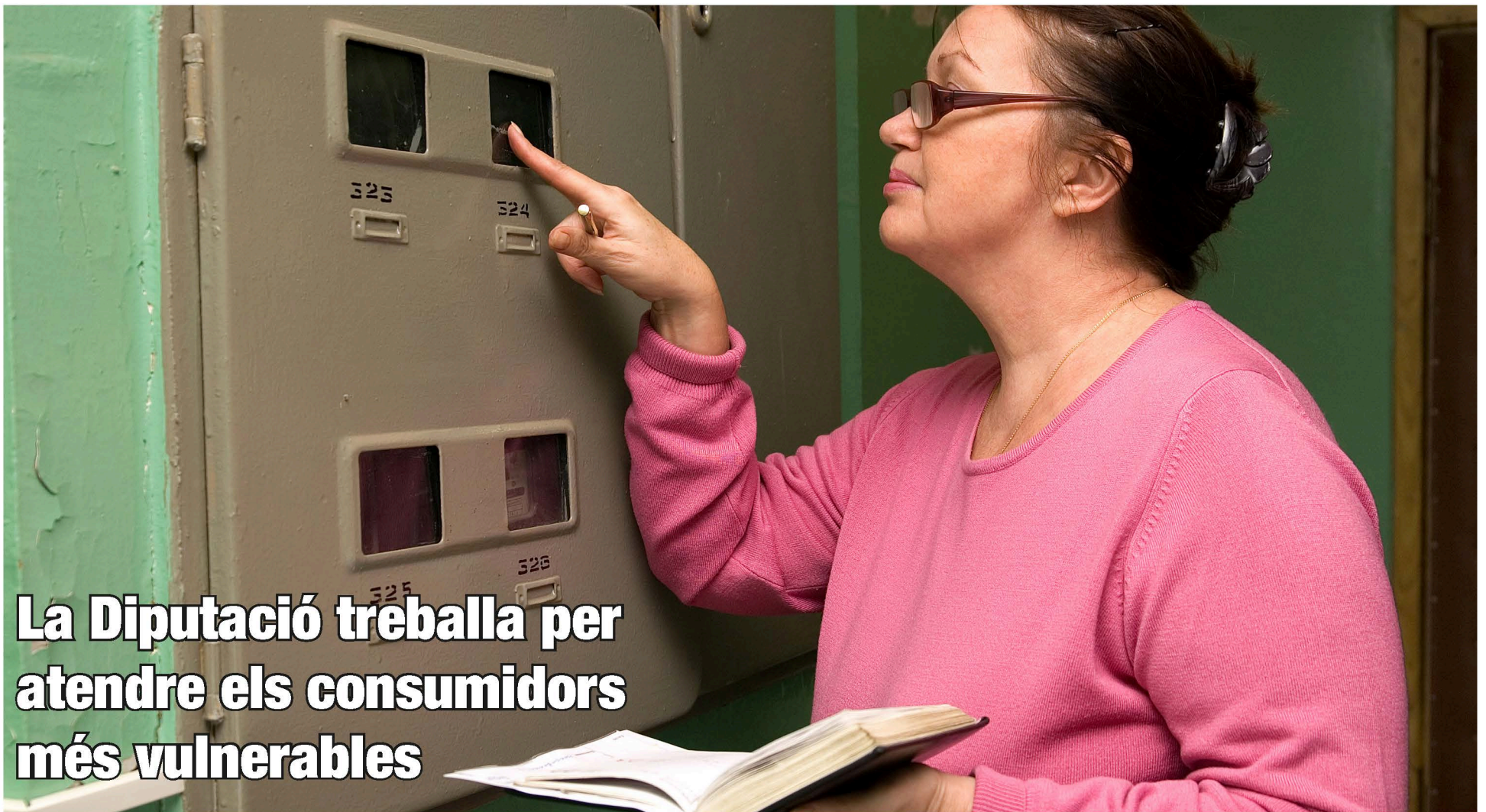
Tarot de Bel
 * Consultas personalizadas de Tarot

Consulta económica de Tarot
 Solo 18€ - 30 minutos

673 611 945

IMPORTANTE: SIEMPRE QUE CONTACTES CON TAROT DE BEL TE ATENDERE PERSONALMENTE, SERIEDAD Y ABSOLUTA CONFIDENCIALIDAD

www.tarotdebel.es bel@tarotdebel.es

La Diputació treballa per atendre els consumidors més vulnerables

LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA TÉ ENTRE ELS SEUS OBJECTIUS INCREMENTAR LA QUALITAT DE VIDA ALS POBLES I CIUTATS DE LA DEMARCACIÓ | ISTOCK.COM / LP7

El Pla d'Actuació de Mandat de la corporació provincial contempla realitzar, en una primera fase, estudis energètics en més de 1.500 llars

L'actual Xarxa Local de Consum, constituïda fa 10 anys, inclou a 300 ajuntaments de la demarcació de Barcelona i 9 consells comarcals

Redacció

La protecció com a consumidors de les persones que formen part de col·lectius vulnerables és un treball que la Diputació de Barcelona realitza de manera transversal entre diferents àmbits. En aquest sentit, el Pla d'Actuació de Mandat de la corporació contempla una primera fase d'un pla pilot en el qual es realitzaran estudis energètics en més de 1.500 llars aquest any.

Per a la vicepresidenta quarta i responsable de l'Àrea

! *La Diputació de Barcelona finança, actualment, el 34% de les polítiques locals de Consum.*

d'Atenció a les Persones de la Diputació de Barcelona, Meritxell Budó, el Pla d'Actuació de Mandat de la Diputació conté una línia específica de suport a les polítiques de consum que, entre d'altres, preveu dos objectius de gran importància per a la consolidació dels serveis d'atenció als consumidors. «Un d'aquests objectius és mantenir el suport a les Oficines Municipals d'Informació al Consumidor. L'altra, que ens permetrà adaptar-nos a les noves exigències legals, és la provisió de recursos tècnics i econòmics per desenvolupar el servei de mediació, tant amb el suport directe a través de tècnics de la Diputació, com de l'ajuda a aquelles OMIC que tinguin capacitat organitzativa suficient per muntar aquest servei», afirma la vicepresidenta.

La Xarxa Local de Consum, presidida per la Diputació de Barcelona i constituïda fa 10 anys, inclou actualment 300 ajuntaments de la demarcació i 9 consells comarcals.

El Pla Estratègic de la Xarxa Local de Consum per als anys 2016-2019 contempla més inversió i recursos en els serveis públics de consum donat que, actualment, la Diputació de Barcelona finança el 34 % de les polítiques locals de Consum. El document també remarca la importància de la formació i de la mediació en matèria de consum. A través de la mediació es generen complicitats entre empresaris i ciutadans amb els auspicis o l'aval de la peça

fonamental que harmonitza i facilita l'exercici dels drets ciutadans: l'ajuntament.

Xarxa oberta per crear sinèrgies

El Pla conté cinc línies de treball destacades: la comunicació, la gestió, les noves col·laboracions, el treball intern i la millora de les eines de treball. La presidenta de la Xarxa, la diputada de Salut Pública i Consum de la Diputació de Barcelona, Laura Martínez, explica que «Com a Xarxa, ens hem d'obrir i trobar més col·laboracions i sinèrgies que incloguin el món universitari, el teixit empresarial i el contacte amb d'altres administracions de diferents abast territorial com la mateixa Agència Catalana de Consum, amb qui ja tenim un conveni de col·laboració des de fa anys».

Aquestes línies de treball són molt importants a l'hora d'assegurar la presència i el reconeixement de la importància de les polítiques de consum en la millora de la vida dels nostres conciutadans i de la competitivitat de les nostres empreses en millorar la qualitat de les seves prestacions des de l'òptica del servei als consumidors. Perquè, en definitiva, del que es tracta és de desenvolupar uns serveis públics que permetin a la ciutadania defensar els seus drets com a consumidors, millorar la responsabilitat de la ciutadania a l'hora de consumir i, en conseqüència, que s'incrementi la qualitat de vida dels nostres pobles i ciutats. **!!!**

Entrevista a Josep Ventura, conseller delegat de la funerària Àltima

Ventura: “La sanció de Competència està fora de lloc”

“El model escollit amb la liberalització del sector busca una certa qualitat. Això va fer que hi hagi poques empreses”

“Part de la gent pensa que ha de ser un servei ‘gratuït’ com l’educació o la salut; però quan el proven, el valoren”

El sector funerari és excepcional o, com a mínim, peculiar. Ningú vol passar pels seus serveis, però tothom ho ha de fer. Vivim d’esquena a la mort el que ens porta a fer en 24 o 48 hores un mar de burocràcia per la mort d’un familiar, a més, amb el component emotiu que representa. La liberalització del sector l’any 1996 i l’externalització de la gestió dels cementiris a empreses especialitzades com Àltima ha impulsat la qualitat del sector amb grans companyies que han intentat apropar-se cada cop més a les famílies; això sí, sota la crítica de l’excessiu preu de les seves tarifes. Josep Ventura és el CEO d’Àltima, l’empresa funerària més important del Baix Llobregat i L’Hospitalet.

Redacció

-¿Quins beneficis tenen els ciutadans des del 1996?

-Hi ha dues qüestions, efectivament. Hi ha una part de Serveis Funeraris que sempre ha estat una activitat prestada per empreses privades; primer com a servei públic via concessió i, en els darrers anys, com a lliure competència. I a la part de cementiris sí que hi ha hagut un procés de donar concessions a empreses privades. El que millora és que l’Ajuntament no s’ha de preocupar de la part més tècnica, mentre que l’empresa aplica la seva experiència especialitzada dels seus cementiris en els de la ciutat. Estan millor mantinguts, es recuperen sepultures, hi ha una gestió més eficient i el cementiri està al dia de tots els aspectes administratius.

-El salt de qualitat dels equipaments no es pot negar.

-L’Ajuntament té el control de tot el que passa, però té aquesta millora de la qualitat del servei. El de El Prat és un exemple, ara com a finalista d’un concurs nacional a la millor iniciativa mediambiental, o el de Roques Blanques, que era un cementiri metropolità, que tenia tota una sèrie de mancances en la seva gestió i ara és un referent a nivell nacional i europeu.

-Bona qualitat, però que es tradueix en el preu. ¿Són excessives les tarifes?

-¿Què considerariem un preu excessiu o raonable? Actualment, el preu funerari estaria de mitjana al voltant dels 3.000 euros i si l’afegim l’IVA que és del 21% (un altre canvi dels últims anys: abans era del 7%), doncs, estarien parlant de 3.500 euros. I prestem un servei 24 hores al dia, tots els dies de l’any, amb un personal que té uns costos associats, tenim un ventall de serveis que s’adapta a totes les necessitats de les famílies... Això s’ha de posar en valor.

-El sector està liberalitzat, però es dona un cert oligopoli o, fins i tot, de monopoli al territori. ¿Què en pensa?

-El model que es va triar al 1996 va ser un model que buscava una certa qualitat. A Catalunya es va fer una llei pròpia que, a part de donar un suport jurídic, també volia assegurar aquesta qualitat del servei amb uns requisits mínims. Això va fer que cada ajuntament establís unes ordenances amb requisits d’una certa entitat. Aleshores les empreses del moment van haver de fer un esforç per cobrir aquests mínims –en personal, vehicles o instal·lacions– que eren molt elevats. En canvi, moltes no els han volgut assumir. Això ha fet que hi hagi poques empreses. En contra el nivell de servei és molt més elevat que a altres regions d’Espanya.

-La gent no s’informa, segurament per cultura, fins que no

JOSEP VENTURA, CEO D'ÀLTIMA

mor una persona. ¿Falta més informació al voltant del sector?

-Nosaltres el que recomanem és que s’informin abans, que demanin pressupostos, si és possible, abans de que passi la defunció. Això facilita molt el poder comparar les diferents empreses de serveis funeraris, pensar bé el tipus de servei funerari que es vol donar i prendre decisions sense la complexitat emocional que hi ha amb la defunció.

-Mirant el mapa, sembla que el territori estigui repartit ¿hi ha una guerra funerària per evitar la competència?

-No ho crec. Diria que tot el contrari. Estem als llocs on més competència hi ha. A Barcelona, a la zona del Bages, a la zona de Figueres, al Baix Llobregat, a la zona del Penedès tenim competència. El que sí es veritat que el model que es va definir fa que hi hagi pocs operadors.

-Hi ha, en qualsevol cas, pocs operadors petits?

-Doncs, diria que tampoc. Hi ha bastants. Passa que no tenen la notorietat de la nostra empresa. Però sí que hi ha que fan aquesta labor. No diria un repartiment del territori, sinó que, al final, amb les exigències de personal d’un servei com aquest, doncs, has d’intentar centrar-te a zones per ser molt eficients. Després el sector té les defuncions que té. No és com altres sectors que contra més competidors, més mercat hi ha.

-Al desembre de 2014 reben una sanció de Competència. ¿Quina valoració fan i en quin punt està actualment?

-Estem totalment en desacord i està recorreguda al Tribunal Contenciós-Administratiu. El que feiem era interpretar el marc

normatiu que hi havia. L’Hospitalet deia que les úniques empreses autoritzades per retirar difunts eren les que estaven establertes a la ciutat. I en aquell moment érem solament nosaltres. Pensem, per aquesta normativa, que el Tribunal ens donarà la raó. Creiem que Competència hauria d’haver demanat a l’Ajuntament canviar la normativa, però la sanció està totalment fora de lloc.

-Com ha evolucionat, pel que fa als serveis funeraris, la societat?

-Abans els serveis funeraris eren un aspecte només sanitari (adequar el difunt i enterrar-lo). Ara, la cita als tanatoris ha estat cada vegada més important i nosaltres intentem oferir un servei de proximitat, cada vegada més adaptats; amb tanatoris petits a municipis més petits, que la gent no s’hagi de traslladar; amb la possibilitat de fer tot tipus de cerimònies, amb oratoris agradables i càlids, sense simbologia religiosa per fer cerimònies laiques o de qualsevol religió. Donem importància a la cerimònia i, sobretot, la decisió d’incinerar –un element més nou a la societat i creixent-. A més, tot el que té a veure amb la prestació del servei i del tractament del difunt, on hi ha una part important de formació de tot tipus, també, des de la vessant tanatopràctic. També s’ha fet un esforç per adaptar, després del 2008 i la crisi, les tarifes i els pressupostos a les famílies amb facilitats de pagament i mantenint el nivell de qualitat.

-La cosa ha canviat tant que es pot no vetllar el cos?

-Sí, la família pot decidir no fer vetlla o no fer cerimònia; i no se’ls cobrarà. És un canvi que s’està produint. De fet, el que demanen les famílies és un servei molt personalitzat. Volen fer només unes hores de vetlla, dues cerimònies, volen oferir un càtering a la zona de vetlla, recordatoris molt més personalitzats, hem fet un esforç a nivell de tecnologia (a la web hi ha molta informació sobre els centres o els difunts, quines són les vetlles, la possibilitat de donar notes de dol a través de la web per si s’està de viatge, tenint un lloc pel record amb fotografies del difunt...).

-Vivim d’esquena a la mort?

-Això és una realitat. La nostra societat és cada vegada més hedonista, mira més la vida i no entén la mort com una part d’aquesta vida. Però creiem que quan les famílies tenen el problema de la defunció i contracten el servei, també el valoren: el 72% de les famílies ens valora entre el 9 i 10 i només un 2,3% ens valora del 0 a 6. Vol dir que aquest esforç de qualitat es valora molt. Tornant al preu, només un 1% de les famílies es queixa. Potser part de la societat té la sensació que el servei ha de ser gratuït com l’educació o la salut; però una vegada el proven, el valoren.

-Apuntava la qüestió de la tecnologia. Com es pot introduir el camp de la innovació al sector, tindrem cementiris intel·ligents?

-Tot el que són noves tecnologies ho tenim molt present i, de fet, als cementiris hi ha diverses línies: hi ha la possibilitat d’instal·lar codis QR a les làpides per poder veure temes relacionats amb la vida de la persona; la possibilitat d’ubicar un mapa interactiu de les sepultures per identificar-les; relacionar els espais pel record de la web amb les sepultures; i, sobretot, els temes de medi ambient: pensem que s’ha de reduir la petjada de carboni, que estem mesurant, i això s’ha de fer via innovació. Estem incorporant més vehicles elèctrics, reduir el consum de manera generalitzada, que els jardins siguin d’una baixa irrigació, d’un baix consum. L’empresa està molt relacionada a la societat i, per tant, té una responsabilitat. //

Importants novetats al Festival Altaveu de Sant Boi

L'Altaveu de Sant Boi torna als seus orígens

Las bandes santboianes 'Coet' i 'Trau' tocaran a l'Ateneu Santboià en una edició més preocupada pels artistes locals

Ismael Serrano, Quimi Portet, Marlando o Maika Makovski seran els principals protagonistes durant el 9 i 10 de setembre

Sant Boi programarà activitats complementàries als concerts com col·loquis o un cicle documental del Festival In-Edit

Redacció

Festival degà de Catalunya i 100% públic, aquest més que mai, el Festival Altaveu s'ha convertit en una cita ineludible entre tota l'amalgama de festivals que es celebren durant tot l'estiu i que, enguany, tornarà a comptar amb un cartell de màxima qualitat. Ismael Serrano i Quimi Portet seran, el cap de setmana del 9 i 10 de setembre, els grans protagonistes d'aquest festival d'autor que comptarà, a més, amb importants novetats respecte a l'edició anterior.

El cantautor de Vallecas oferirà la seva millor versió en format solista amb la que, més enllà del seu últim disc, 'La llamada (2014)', podrà aprofundir en el mar de 'hits' coneguts. Per la seva part, Portet presentarà 'Os bipolar', el seu novè treball publicat i que interpretarà en directe amb Àngel Celada i Jordi Busquets. En paral·lel, Sant Boi comptarà, també, amb artistes i bandes com 'Marlango', 'Blaumut', 'Coque Malla', Marion Harper, 'Sbud' o la sempre espectacular Maika Makovski.

A més, el Festival Altaveu recupera la seva gran essència amb una aposta més decidida pels artistes locals. Així, els 'Coet' i els 'Trau' conqueriran els Jardins de l'Ateneu Santboià, com és sabut, el més antic i gran de Catalunya.

Aquesta revifada per oferir als artistes locals un major protagonisme arriba l'edició, segons hem pogut saber, que no comptarà amb la direcció artística d'Albert Puig, tal i com havia estat anys enrere, sinó que ha recaigut directament al Departament de Cultura del Govern local.

Propostes complementàries

Com és habitual, el Festival Altaveu ocuparà tres grans espais tradicionals de la ciutat com són la plaça de l'Ajuntament, Cal Ninyo o l'Ateneu. El que si serà una novetat serà la nova oferta complementària d'activitats que el programa recull en el que s'ha denominat l'Altaveu+.

Durant els dies previs al festival, es passaran els documentals musicals 'Salad days: a decade of Punk in Washington, DC (1989-90)' i 'Lambert and Stamp' gràcies a la col·laboració entre el reconegut Festival In-Edit i els cinemes Can Castellet de Sant Boi. A més, s'organitzaran xerrades a la terrassa de Cal Ninyo que tindran com a títols 'Do you remember Rock'n'Roll Extrarradio? - Rocanrol, narrativa, 'baixa' cultura i classe obrera' o 'Quatre visions femenines de la literatura i el rock'n'roll'.

A part, el dia 10 hi haurà els 'Contacontes amb rock: la petita història del rock amb Elvis Presley' i l'11 de setembre el concert de Karxofetes. ■■■

EL CANTAUTOR MADRILENY, ISMAEL SERRANO, SERÀ UN DELS PROTAGONISTES DEL FESTIVAL ALTAVEU, PER ON PASSARAN TAMBÉ, QUIMI PORTET, MARLANGO O MAIKA MAKOVSKI, A MÉS DE LES DUES BANDES SANTBOIANES DEL MOMENT: COET I TRAU, ALS JARDINS DE L'ATENEU

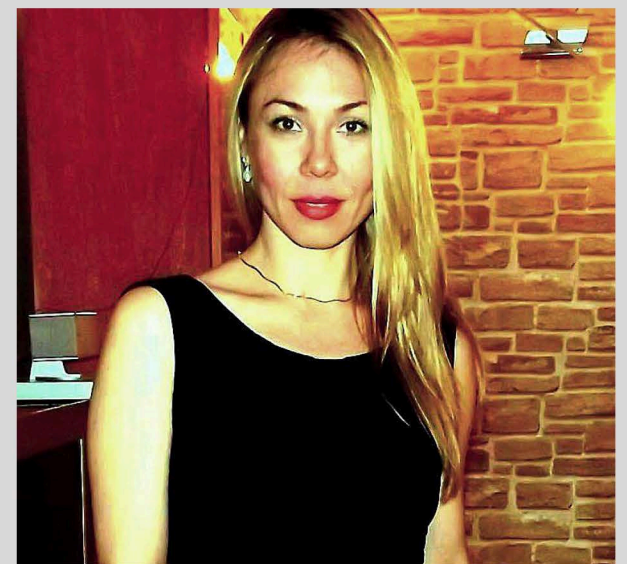
LECTURA RECOMENDADA DEL MES

Sombras Ocultas, de Tatiana Untu

De nacionalidad moldava, pero vecina de Viladecans, este verano hemos conocido el estreno literario de Tatiana Untu que, con su immaculado español, da el paso con 'Sombras Ocultas'. La novela gira entorno a la historia de Claris Torres o más bien Isabela, su auténtico nombre. Dos nombres para dos vidas de una misma mujer. "Untu dibuja la desgarrada biografía de una joven que arrastra un pasado inquietante. La autora fotografía de forma explícita entornos perversos, con personajes patéticos, que desencadenan el drama de una torturada Isabela, escondida y refugiada en el falso conformismo de una reinventada Claris que se precipita hacia un amargo desenlace", recoge, entre las recomendaciones, Esther García, de Radiotelevisión Española.

Efectivamente, Claris Torres vive todavía con el ancla de un pasado gris del que trata de huir. Una lucha que tiene que combatir, además, con un padrastro de instintos enfermizos y tras ser expulsada de la Universidad.

Mientras es obligada a asistir a sesiones de ayuda con un acreditado psicoterapeuta, su vida dará un vuelco gracias a una antigua compañera de clase y a un psiquiatra suplente. Es a través de ella, Luz Casillas, que descubre el sexo y la pasión más intensa de la mano de un hombre carismático, que muestra los eternos recovecos de placer y deseo en un nuevo contexto 'sado', que le llevará, en cambio, a redescubrirse y a rasgar con aquellos fantasmas de Isabela.

TATIANA UNTU ES DE NACIONALIDAD MOLDAVA Y VECINA DE VILADECANS

Vivirá situaciones límite y se descubrirá en la nueva Claris perdiendo sus miedos e inseguridades, en una metamorfosis interior que le llevará, como la princesa del 'Lago de los Cisnes', a mudar la piel. Por otro lado, con estas 'Sombras Ocultas', la primera obra editada de Tatiana es un reflejo de la actual sociedad que permite, ante el frenesí de nuestros días, hacer una pausa, dar un paso al lado y reflexionar. ■■■

Els 'Coet' es disparen amb el seu primer disc: 'Passiu-ho bé'

El quintet santboià serà un dels protagonistes del Festival Altaveu després de guanyar el Premi Èxit 2015 del certamen de maquetes en català Sona9, el més gran del país

Imanol Crespo

Surto a la porta de la redacció i veig que comencen a arribar els components de la banda santboiana 'Coet', nascuda formalment l'any 2013. De sobte em trobo a Roger Mestres parlant amb la Núria, dels 'Trau', la seva sana competència santboiana, que també estarà a l'Altaveu. Elèctric com la seva guitarra, Mestres m'ho vol posar fàcil i em diu els seus titulars: "Nosaltres som Rock amb aroma de carxofa" o "He de dir que els Trau molen, però nosaltres més; i això ha de sortir", diu entre somriures i to de broma durant l'entrevista. De sobte arriba Jordi Castany en banyador i bicicleta. És la veu cantant, el mirall del 'heavy' amb una veu sensacional que permet tancar els ulls i escoltar a Eddie Vedder dels Pearl Jam a Sant Boi. En cotxe, acompanyat, aparca Joaquin Márquez, sempre tímid i a l'ombra com el seu baix, fonamental per marcar la base de la banda. Durant l'entrevista arribarà el Ricard Ros, amb les seves 'cures' i el seu caràcter just oposat al Márquez. No hi ha escalfaments; a la primera pregunta que pot

diu la seva. Només ens falta el seu 'bouzuki' i Lucho Torres, el bateria, que per

problemes a l'esquena ha donat pas, provisionalment, a Jesús Tejada.

PER ORDRE, RICARD ROS (BOUZUKI); JORDI CASTANY (VEU); JOAQUIN MÁRQUEZ (BAIX); I ROGER MESTRES (GUITARRA ELÈCTRICA)

Hem volgut reflectir la maduresa de 'Coet' i copsar el moment i les energies del directe"

Tot i aplegar personalitats i estils musicals ben diferents que van des del folk al grunge o el heavy, aquest quintet santboià encaixa a la perfecció amb una proposta 'rockera' que ja va sorprendre amb el Premi Èxit 2015 del Sona9, el certamen de maquetes en català més gran del país. Gràcies a aquest guardó, els 'Coet' fan ara un pas més amb la gravació del seu primer treball en estudi i que es presentarà als Jardins de l'Ateneu Santboià durant l'Altaveu: 'Passiu-ho bé'. "Arrel del Sona9 hem tingut infinita més visibilitat i la conseqüència directe de tenir uns calers per gravar el disc", diu Roger Mestres. I què millor manera que fer-ho a casa: "Poder presentar el disc a l'Altaveu és una bona punta de llança. El que més il·lusió ens feia era poder presentar el disc a casa; a més, en un festival amb tanta història", apunta Castany. "Ens alegrem que l'organització hagi valorat aquesta escena musical que hi ha a Sant Boi. Molts cops, l'Altaveu ha estat d'esquenes a la música i a la gent de la ciutat".

Per viure'ls en directe

Les cançons poden treure el tarannà més crític de la banda amb expressions com "L'alcalde fuma verds" inspirada en la corrupció o l'abús de poder a 'L'alcalde' fins a temes més emotius com és 'Per a mi'. "A les nostres lletres li pots posar moltes cares i això busquem, que siguin obertes i que la gent busqui la seva interpretació", diu el Ricard. "La cançó és per expressar qualsevol cosa: des de l'amor, un fet històric o que et pica el colze", comenta Castany entre somriures. "La cançó és lliure. Venim d'un temps que s'ha fet servir la música

amb un missatge i un objectiu: esquivar la censura. Ara som lliures de dir i cantar el que volem; sense fer mal a ningú".

El que sí poden garantir és un directe excel·lent que, de fet, es transmet al seu primer disc i que, actualment, és fonamental per sobreviure en el panorama musical: "Hem volgut reflectir la maduresa de 'Coet' amb les cançons que més ens identifiquen. I el que hem intentat és copsar el moment del directe. El disc està gravat en directe per retratar aquest moment, les seves energies, és un moment molt viu", diu Mestres.

"Ara els grups no es guanyen la vida amb els discos. Si vas a fer un 'bolo' per 10 euros i no fas un bon concert, no tornaran. I això corre molt ràpid", opina Ros. "Una de les gràcies del moment és que tothom ha de tornar a la carretera i que el públic valora que les bandes facin un bon directe, facin escenaris i carrer".

Partit a partit

I amb aquesta voluntat de portar el rock arreu, els 'Coet' (coetrock.cat) continuen ampliant el seu camí, com acostumen a dir els entrenadors, "partit a partit": "Els objectius han de ser petits; marcar-se un gran objectiu per frustrar-se no cal ni ho fem per això. Que volem donar passos, sí; que volem treballar millor que ahir, sí; que volem fer les coses millor que ahir, sí; però, al final, es tracta de tocar a llocs més 'xulos' i amb més gent. És el que ens agrada i d'això es tracta".

De moment, però, ja han gravat el seu primer disc i els ha contractat l'agència de 'management' Panda, molt arrelada al País Basc i Catalunya. I ja se sap: qui passa per l'Altaveu, com la cervesa, triomfa. **///**

Cafè filosòfic d'Esplugues, un oasi d'humanisme

Walter Benjamin

*"Només per amor
dels desnonats
se'ns ha donat
l'esperança"*

Fa més d'un any que un grup d'amics, coneguts i saludats s'apleguen al Cau de les Arts d'Esplugues per parlar, lliurement i sense condicions

Jaume Grau Massalleras / BCN Content Factory

La història mai no es repeteix; i el seu coneixement, així com la més elevada cultura, no ens allunya de la barbàrie. Si després d'Auschwitz no es podia fer poesia, ara, després d'Idomeni, són més necessaris que mai la poesia, l'art i la filosofia, perquè li hem de tornar la paraula a l'ésser humà, cada vegada més cossificat, més reduït a la condició de mercaderia.

Si el desencantament, segons Max Weber, explica el nostre món actual, l'aparició de nous ídols com el progrés, la tecnologia i, molt especialment, la seguretat, són la conseqüència, i alhora la causa, d'aquesta dessacralització.

Però aquesta seguretat, aquestes certeses a que ens ha dut la modernitat, carregada de racionalitat i positivisme científic ben fonamentat, se'ns esmicolen entre els dits; tot es torna insegur, líquid i indefinit, es fa el buit, i el buit s'ha d'omplir.

Ara més que mai correm el perill de que per una esclatxa del nostre temps se'ns infiltiri de nou la Mòmia totalitària, com sempre -o com fa prop de 100 anys- guarnida amb

DIFERENTS SESSIONS
DEL CAFÈ FILOSÒFIC
D'ESPLUGUES

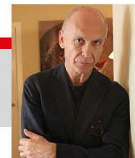
un vestit de disseny futurista, tal com ja es deixa veure en els nostres carrers principals: robocops i masses humanes de turistes embogits pel consum de tapes i cerveses, imants i imatges de Gaudí. És la visualització de "l'estat d'excepció permanent" de Walter Benjamin, que tant sols ens permet el

simulacre de llibertat tecnològica, que no es altra cosa que la "lliure elecció" de les nostres cadenes.

A alguns ens agrada parlar d'aquests temes. Som conscients de que no arreglarem el món, però li volem veure bé la cara -i el cul- a aquests nous deus, saber per quin motiu els hem portat a casa nostra, si son millors que els antics, si venen a omplir el buit que ha deixat entre nosaltres l'absència del sagrat i d'una altra manera d'interpretar-lo.

Manuel Calderón

PERIODISTA Y ESCRITOR. SU ÚLTIMA NOVELA "EL HOMBRE INACABADO" (BERENICE)

Ser pobre se ha puesto muy difícil

Hubo un tiempo en el que la sociedad tuvo un cierto prestigio. También lo tuvo la tristeza. La alegría tiene ese algo de menesteroso, de gente que nunca ha tenido nada y que, cuando comprueba que es propietaria de algo -generalmente, de su propia vida- cae en un vitalismo eufórico. La tristeza no es de pobres. Por contra, la aflicción, llevada con elegancia, puede alcanzar niveles de gran refinamiento, aunque deba dosificarse. La melancolía tampoco es de pobres. Ese es otro sentimiento: no se echa en falta el pasado; se tiene miedo al futuro. Miedo al vacío, el horror vacui.

Me he preguntado muchas veces oteando una playa a lo lejos -para buscar un espacio donde morar- por qué unos se agrupan y otros buscan el aislamiento -es decir, estar apartado de los otros- y la soledad. La soledad tampoco es de pobres. Miles de personas peregrinan desde los lugares más prósperos del mundo para pasar unos días en condiciones infrahumanas. Quieren saber qué se siente cuando no se tiene nada, pero sin perder de vista la seguridad del viaje de regreso.

Engels, el amigo de Marx, el segundo en la histórica foto de perfil, fue muy sincero en ese gusto burgués por la soledad: "Haría todo

por la clase obrera, menos vivir con ella". El turista se ha vuelto muy exigente. Ya no basta con descansar, sino que hay que cansarse. Debe prolongar su actividad moral hasta convertirse en un agente secreto del buen gusto y de la pobreza con estilo. Descansar es de pobres. Una pérdida de tiempo. Y de dinero. Es, además, un canto al placer sin remordimiento. Puro carpe diem.

Hablábamos de que la sociedad tiene prestigio. Llegará el día en que a Roma se le exija estar más limpia que el metro de Tokio, pero con algunas guirnaldas revoloteando por las calles y las 'motorinos' derrapando entre los veladores de Regola. Un cursi me definió la capital italiana como "guarrona", que es a todas luces un calificativo machista. Pero Roma no ha perdido ni un turista por las concesiones mafiosas del servicio de limpieza.

En una ocasión fui a visitar Ostia, el lugar donde murió asesinado Pasolini. Habían erigido un monumento absurdo en mitad de un descampado -claro que fue involuntario- y lo único que se me quedó clavado fueron las papeleras a rebosar y una bolsa de tapadas que daba vueltas enloquecida por el viento. Precisamente Pasolini, quien intentó hacer posible la pobreza con la belleza. Ser pobres se ha puesto muy difícil. ■■■

El valor de la palabra

Aquest mes de maig ha fet un any que un grup d'amics, coneguts i saludats, ens vàrem aplegar al Cau de les Arts d'Esplugues, per parlar, lliurement i sense condicions, de qüestions que ens preocupen i ens interessin. Inspirats pel model del Cafè filosòfic del Raval de Barcelona, el vàrem adaptar a les nostres possibilitats, i d'aquí ha sortit el nostre Cafè filosòfic d'Esplugues.

Els qui no ens hem sentit cridats per la vocació política, però pensem que la nostra paraula té més valor -o ha de tenir més durada i vigència- que un vot, tenim la necessitat de fer-la ressonar entre els nostres iguals, i d'escoltar les seves opinions. Volem parlar d'art, de filosofia, de la seguretat; de les coses més quotidianes, i també -per què no?- de les més elevades i abstractes, que diuen que no només de pa viu l'home.

El més important es posar-ho tot en qüestió i dir cadascú el que pensa si li ve de gust; demanar, interrogar, aprendre entre tots, compartir i explicar el que hagi de dir. Però, per sobre de tot, no deixar-nos entabanar per les falses promeses i els miratges que ens ofereix, a preu de rebaixes, una societat de l'espectacle "low cost", que finalment tots acabarem pagant molt cara. Alguns ja ho estan fent, i a molts ja no els hi queda res més per perdre. ■■■

Pablo Heerd

COORDINADOR C'S CORNELLÀ Y FIRMADO POR LOS 3 CONCEJALES DEL GRUPO MUNICIPAL DE C'S CORNELLÀ

Las dos caras de Antoni Balmón

El pasado mes de mayo, el Periódico de Cataluña entrevistaba a Antonio Balmón. Los que leyeron el artículo sin conocer al edil del PSC, podrían pensar que su gestión es casi modélica. Nada más lejos de la verdad.

Más allá de las supuestas realizaciones y éxitos de su equipo de gobierno, Balmón capitanea en Cornellà un PSC desnortado, sectario en ciertos posicionamientos y controlador en el peor sentido del término. Un PSC que aspira a mantener su influencia social mediante unas prácticas de gobierno que son el epitome de la política más vieja y casposa: nombramientos a dedo que podrían realizarse mediante licitación de plaza pública, falta de pluralidad y bidireccionalidad en los medios de comunicación municipales, una emisora de radio que ni siquiera conoce su número de oyentes, rechazo de las propuestas del "síndic" de la ciudad cuando se concretan en mociones, hacer trabajar a la Guardia Urbana en condiciones ilegales que atentan a su seguridad personal y a la dignidad laboral o confundir la laicidad con el laicismo en clara vulneración de la libertad que debe asistir a la ciudadanía en su participación en la vida pública. Suma y sigue, porque la lista es larga.

Acosado en la AMB por el intento de ERC y Barcelona en Comú de recuperar la gestión pública del agua (impagable su ausencia en la inauguración de la exposición H2O y la celebra-

ANTONI BALMÓN (PSC),
ALCALDE DE CORNELLÀ

ción del día mundial del agua en Cornellà), así como por los intentos de Manuel Bustos, ex alcalde de Sabadell, de colocar a dedo a través de Balmón a socialistas de carnet -el famoso caso Mercurio-. Ya se sabe, Antonio firmaba sin leer.

Balmón también juega al despiste en la senda suicida

que los separatistas pretenden hacer recorrer a los catalanes. Lejos de Balmón recoger el sentir mayoritario de la ciudadanía de Cornellà, incluidos sus votantes, que se sienten tan españoles como catalanes. Silencio frente a los actos ilegales del Parlament de Catalunya. Silencio frente a los incumplimientos de una ley de inmersión lingüística que apoyó en Cornellà mientras mantenía de facto el monolingüismo en las dependencias públicas. Balmón desvía la mirada cuando sus compañeros de partido se integran en la Asociación de municipios por la independencia (AMI), lo mismo que ignora iniciativas como la del alcalde de Viladecans, condenando las ilegalidades de los secesionistas. A Balmón le incomodan sus siglas. Quizá por ello eran casi inapreciables en la propaganda que utilizó en las últimas elecciones municipales. Frente a los socialistas... Balmonistas. Una excusa para justificar un cesarismo clientelar que actúa como refugio para los que a estas alturas ni siquiera se atreven a defender los desvaríos, bandazos y traiciones al electorado del socialismo catalán.

Todo sea por Cornellà, por el de ellos, no el de todos, por el de siempre, no el renovado. Todo sea por la defensa de su particular insula Barataria, con el inestimable apoyo de su nuevo Sancho Panza, Arnau Funes - EUiA Cornellà- (por alguien había que sustituir a Joaquín Fernández). Es la doble cara del señor alcalde. !!!

Olga Puertas

PORTAVOZ DEL GRUPO MUNICIPAL DE C'S EN SANT BOI DE LLOBREGAT

Lo pendiente

Asistí el 27 julio en el Parlament como invitada al enésimo intento de desvinculación con España; no hubo, incluso entre los convencidos, excesivo entusiasmo, habiéndose intentado tantas veces, que la 'emoción histórica' faltaba. El episodio era una de tantas marrullerías parlamentarias, para avanzar hacia el vacío legal y la ausencia de separación de poderes al estilo coreano, todo eso sí entre retóricas, guiños y sonrisitas para iniciados.

Al salir pensé en muchos de los Plenos municipales de

Sant Boi donde buena parte de las sesiones se dedican a temas ajenos al interés primario de los ciudadanos y por supuesto fuera de las competencias municipales sean Palestina, Tratados de comercio o tantos otros que permiten "pasar el rato" como sí ocurrió en las últimas sesiones del Parlament: sin presupuestos, con listas de espera de la Sanidad, con impagos a las farmacias, la huida de empresas inversoras y el paro estructural que desborda los servicios sociales. Con todo irresuelto: Independencia.

En Sant Boi también los presuntos grandes temas disimulan las penurias de la vida ordinaria de una ciudad de 83.000 habitantes (12ª de Cataluña), con un alto desempleo (14%), envejecida y sin atractivo empresarial que es donde C's despegó de nuevo en 2015 con 3 concejales.

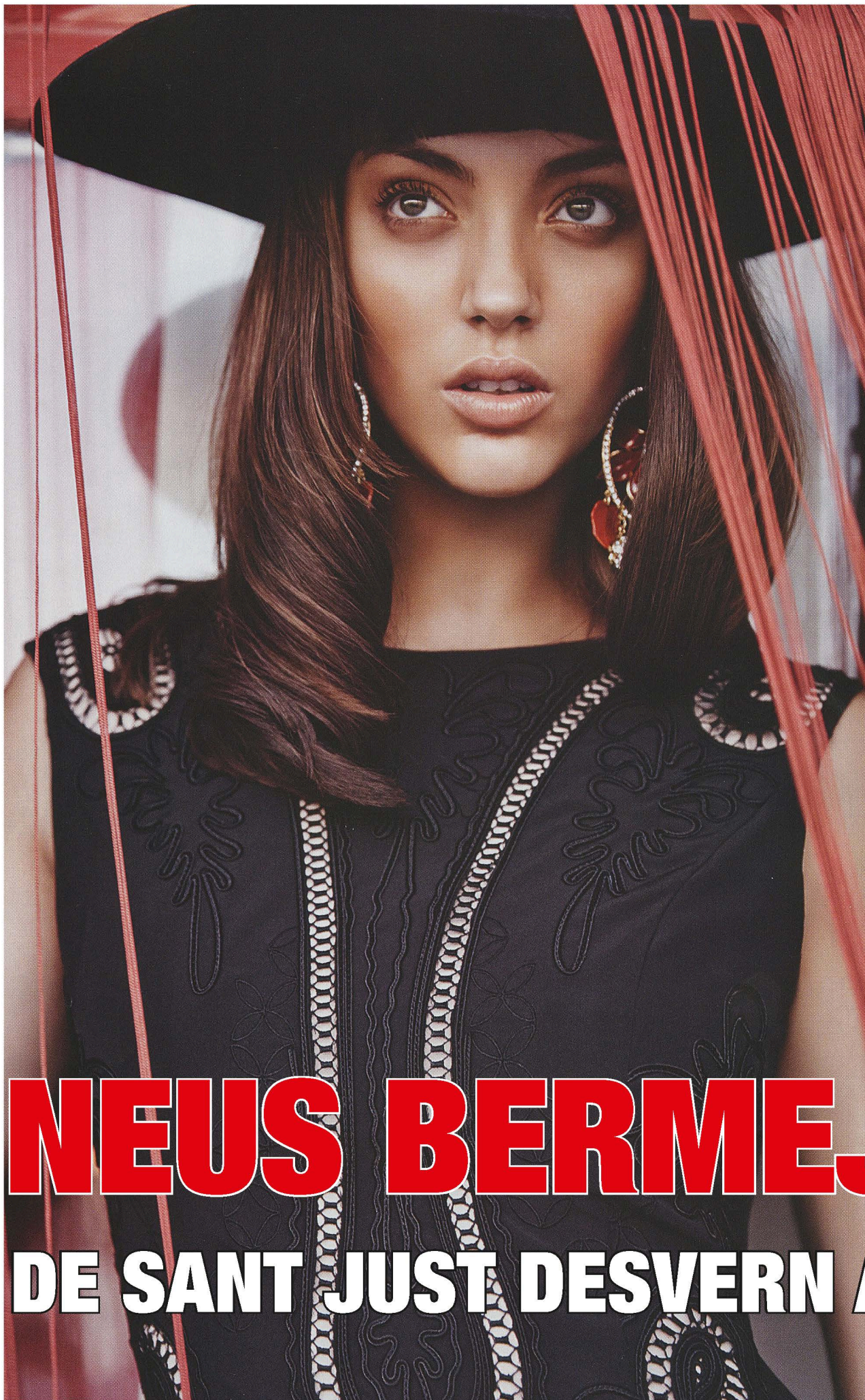
Somos primeros en autonómicas y terceros en generales. Hemos intentado en este año ceñirnos a la realidad más prosaica y municipalista posible con mociones exitosas: sobre la no acumulación de cargos y el necesario aumento de plazas geriátricas. En ruegos y preguntas hemos estado en la misma línea, sin rehuir los derechos lingüísticos, la protección de los autónomos y la forma de Estado, cuando ha tocado.

Pero sabemos que el municipio es la primera línea de la democracia, que el ROM se aplaza, que la alcaldesa manda en exceso, que lo conveniente es una dirección más colegiada al estilo anglosajón, con pactos temáticos, que muchos técnicos van por "libre", que la sustitución del 'Síndic' no se consensua y se aplaza, que el "bluff" del cuartel y recuperar sus 10 hectáreas es electoralista y que las relaciones ediles-Defensa están en mínimos protocolarios y que lo más importante, CORESSA-CLAUS, pronto el "Clúster" son fallidos intentos de iniciativas públicas con números rojos y corruptelas.

Seguimos aislados en transporte y otros Ayuntamientos vecinos se "aprovechan" de la torpeza de nuestros ediles, atrayendo inversiones públicas y privadas a sus territorios. Queda mucho pendiente, pero con más votos, corregiremos esta deriva descendente de 37 años socialistas. !!!

CIUTADANS ES EN SANT BOI EL PRINCIPAL PARTIDO DE LA OPOSICIÓN

La jove santjustenca s'ha consolidat com una de les models més actives a les diverses capitals de la moda

Carla Bermejo i Gil / BCN Content Factory

El Llobregat m'ha plantejat un repte, un dels grossos. Si escriure d'un dels rostres més internacionals del Baix Llobregat ja m'hauria resultat un desafiament, cal sumar-hi que, en aquest cas, es tracta de la meva germana, la Neus Bermejo i Gil.

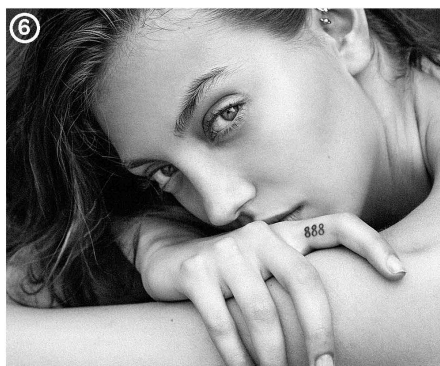
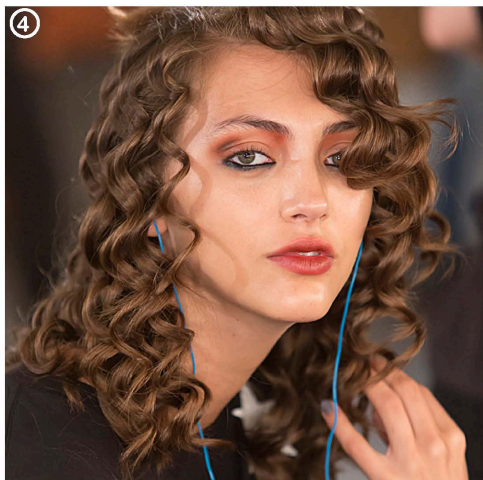
La Neus, tot i que a gent del nostre entorn encara els hi costa de creure, és la meva germana petita i no a la inversa. Té només 20 anys i des dels 16 està immersa en l'univers de la moda. Amb uns enormes ulls verds, somriure entremaliat, cabellera rossa i alçada de jugadora de bàsquet des de ben petita que ja destacava per la seva bellesa. Va néixer el 2 de desembre, la mitjana de tres germanes i la petita de classe, fet que la va fer espavilar ben aviat.

Va començar a donar tombs pel món amb només 16 anys. Es va estrenar a Londres, on hi va viure durant dos mesos en un pis amb altres models arribades d'arreu. De seguida va aconseguir un bon anglès i ara és habitual que enmig d'una conversa enllaci un "Mare meva" amb un "What a pity". En els seus inicis com a model va haver de fer una renúncia complicada, deixar de jugar a l'esport que estima des dels vuit anys, el bàsquet. De fet, a la Neus, els camins del bàsquet i la moda se li van creuar des del minut zero. L'oferta d'entrar a una agència li va arribar mentre anava en tren cap a Mataró a entrenar amb el seu equip. La decisió de decantar-se per la moda la va haver de prendre en el moment més àlgid de la seva trajectòria basquetbolística: el seu equip era imbatible, ella era peça fixa de la Selecció Catalana i havia estat convocada per la Selecció Espanyola abans del Mundial Sub17 que se celebrava aquell estiu del 2012 a Àmsterdam.

Presca la decisió, la Neus no ha parat de créixer com a model. Al llarg d'aquests quatre anys ha treballat per marques d'alt prestigi com ara Dior, Hermes, Carolina Herrera o Uterque; ha aparegut en publicacions relle-

NEUS BERMEJO i GIL

DE SANT JUST DESVERN A NOVA YORK

1. DESFILANT PER CARLOTA OMS A LA 080 D'AQUEST PASSAT JUNY
2. LA SEVA PRIMERA DESFILADA D'ALTA COSTURA PER JEAN PAUL GAULTIER A PARÍS.
3. EDITORIAL PER GLAMOUR ITÀLIA, FOTOGRAFIADA PER ANDONI&ARANTXA
4. AL BACKSTAGE DE LA 080 ESCOLTANT MÚSICA MOMENTS PREVIS A DESFILAR
5. DESFILANT PER CUSTO A LA ÚLTIMA EDICIÓ DE LA 080
6. A NOVA YORK FOTOGRAFIADA PER BRYAN WHITELY

quatre-cents o quatre mil els quilòmetres de distància. Enguany, ha estat a Copenhagen, Estocolm, Estambul, Londres, Nova York, Madrid, Sicília i Dusseldorf. Pot viatjar per una feina ja contractada o anar a viure una temporada a una ciutat i allà acudir a càstings per tal d'aconseguir feines. La Neus ha arribat a fer set càstings en un sol dia i explica que la constància i la fortalesa són claus per no decaure i seguir endavant en aquest sector. La competència és extrema i en fer tants càstings has de tenir clar que rebràs molts "no" com a resposta; la Neus aquesta seguretada la té.

Amant dels tatuatges, en té vuit, de l'spinning esgotador i de qualsevol estil de música que se li posi per davant. No sap què serà del seu futur llunyà, però assaborix al màxim els èxits del present. Té un àngel de la guarda que la protegeix en aquest camí, el seu pare, el nostre.

Quins reptes li esperen aquest any?

En aquesta nova temporada la Neus té diverses cites prefixades. Es posarà en marxa a la Mercedes-Benz Fashion Week Madrid que se celebra del 16 al 20 de setembre. Després viatjarà fins a París on desfilirà a la París Fashion Week del 27 de setembre al 5 d'octubre. Es quedarà a viure allà fins a finals d'any i al gener tornarà a Barcelona on se celebrarà la 080 Barcelona Fashion, la passarà-la de casa. Quan s'acabi marxarà a viure a Nova York. Tot i aquestes dates fixes, una de les característiques bàsiques d'aquesta feina és que no es pot elaborar una planificació laboral a llarg termini.

Si que se saben les passarà-les a les quals mai falla, però no les feines puntuals per a marques o publicacions que poden anar sorgint i que la poden fer canviar de país inesperadament. Anirem seguint què li té preparat aquest any a la nostra amfitriona llobragatencina. **///**

vants com ara Glamour, Harper's Bazar, Telva o Mujer Hoy i repeteix any rere any en les quatre principals passarel·les mundials: París, Nova York, Milà i Londres desfilant per marques com Giorgio i Emporio Armani, Jean Paul Gaultier, Custo o Desigual.

La Neus encadena un viatge amb un altre, la majoria de l'any no treballa a Barcelona, bon símptoma en l'aspecte laboral, però que alhora té el seu contrapunt: la distància amb la família, l'esgotament i en certes ocasions, la soledat. Tot i que, la mare està pendent d'ella siguin

Masterclass de Carmen Casilla

24-10-2016

¡Plazas limitadas!

Solo para profesionales del sector

Reservas: 666 52 20 06

Nuevas Uñas

C/ Fresols con Sant Nicasi (Sarà)
666 52 20 06 - nuevasunas@gmail.com

Nuevos Servicios

- Nutricionista
- Depilación con hilo
- Masaje balinés
- Higiene facial
- Extensión de pestañas
- Pedicuras, etc.

Tus uñas nuevas
al 50% de
descuento

Llama o escribe para
reservar tu cita

Una guia imprescindible pels qui es belluguen pel Baix Llobregat i L'Hospitalet

Un llibre de 500 pàgines i QR's amb els telèfons i mails de més de 3.000 persones que manen en tots els àmbits

Veure vídeo en aquest QR

Tots els compradors rebran al desembre una actualització gratuïta de 300 pàgines

Demana la teva obra amb un 10% de descompte al c/ Raurich, 62 (Sant Boi) o trucant al 670 794 703 o enviant un correu a coordinacion@bcncontentfactory.com

A la venda en totes aquestes llibreries:

L'Hospitalet

Abacus L'Hospitalet
Rambla Sant Just Oliveras, 5

Llibreria Perutxo
Rambla Just Oliveras, 66

Papereria Leelo
Rambla de la Marina, 325

Papereria De Tot
C/ Del Pedraforca, 112

Papereria Jordi Llibreria
C/ Del Doctor Martí i Julià, 110

Llibreria-Papereria Masnou
Av. Masnou, 21

Sant Boi

Llibreria Les Hores
C/ de Torre Figueras, 8

Llibreria José Tirado Colet
C/ Francesc Macià, 94

Llibreria Barbus
C/ Ramon Llull, 16

Castelldefels

El cuaderno de Eva
Rambla de Blas Infante, 17

Viladecans

Els Nous Rals
C/ Sant Joan, 19

Gavà

Llibreria Pelegrin
C/ Sant Pere, 87

Papereria Maragall
Passeig de Joan Maragall, 5

Sant Feliu

Llibreria Ossó
Ctra. Laureà Miró, 161

Llibreria L'Auca
C/ de l'Església, 8

Pallejà

Llibreria Rimar
Avda. Prat de la Riba, 30

Cornellà

Abacus Cornellà
Avda. St. Idelfons s/n

Llibreria Maria Asunción
C/ Avellaner, 7

El Prat

Llibreria L'Atenea
C/ de Rosa Ribas Parellada, 12

El Ninot Llibreria Papereria
Ctra. Marina, 25

Papereria Rosabel
C/ Estany Sant Maurici, 15

Sant Andreu de la Barca

Papereria Vall Palau
Parc Vall Palau bloc 9 local 1

Papereria Catalunya
C/ De Catalunya, 15

La Karpeta
Via de l'esport, 29

Carlín
C/ Priorat, 14

Molins de Rei

Llibreria Arola
Passeig Pi Maragall, 18

Papereria Barba
C/ Rafael Casanovas, 45

Esplugues

Papereria Escriptori
Av. Isidre Martí, 40

Llibreria Esplugues
Plaça Santa Magdalena, 23

Olesa de Montserrat

Llibreria Núria
C/ Salvador Cases, 4

Llibreria Literator
C/ Lluís Puig Janer, 33

Sant Vicenç dels Horts

Llibreria Sol
C/ De Barcelona, 179

La Palma de Cervelló

Llibreria La Xaropa
C/ Santa Maria, 5

Sant Joan Despí

Alfa Omega
Plaça de Maria Aurèlia
Capmany s/n

Llibreria Papyrus
C/ Josep Tarradellas, 4

Esparreguera

L'Espinguet
C/ de Montserrat, 61

Vallirana

Papereria 82
C/ Major, 365

Torrelles

El Quiosc de Torrelles
C/ Major, 52

Cervelló

Punt Llibre
Pl. Onze de Setembre, 3

Begues

Pump Paper Begues
C/ Major, 16

Patxarino
C/ Major, 12

Sant Climent

Diaris Sant Climent
Pl. Lluís Companys, 5

Qui és Qui

Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet

Tot el que cal saber:

- Policia
- Sanitat
- Cultura
- Lleure
- Esports
- Tribunals
- Sindicats
- Empresaris
- Ensenyament
- Mitjans de comunicació
- Institucions supramunicipals
- Nous ajuntaments
- Entitats socials
- Partits polítics

Ana Basanta, Imanol Crespo, Dayana García, Begoña González,
Eva Jiménez, Eduardo Rodríguez i Juan Carlos Valero

Una producció de:

Escapades de luxe per allargar l'estiu

El Tren del Cement, un segle a l'Alt Llobregat

El servei turístic uneix l'antiga fàbrica de ciment Asland de Castellar de n'Hug amb Guardiola de Berguedà

El recorregut passa per atractius com el pont més antic del riu Llobregat o els Jardins de Ca l'Artigas de Gaudí

EL TREN DEL CIMENT S'HA CONVERTIT EN UN ATRACTIU TURÍSTIC EXCEL·LENT PER A ESCAPADES FAMILIARS | FGC

Redacció

Tornar a la feina, començar el curs escolar, el trànsit... Arriba setembre i amb ell la necessitat de gaudir d'excel·lents escapades que facilitin la reincorporació a la rutina quotidiana.

Escapades que fugen del pla tradicional i turístic i que són autèntiques meravelles com les que

El Tren del Cement, un dels principals atractius d'estiu d'FGC, estarà operatiu fins el 13 de novembre

ofereixen els trens turístics de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, entre ells, el Tren del Cement, que porta més d'un segle recorrent l'Alt Llobregat.

Cent anys on la natura i el patrimoni s'uneixen en un recorregut curt de 3,5 quilòmetres, però ple de punts d'interès.

El Tren del Cement,

també anomenat 'carrilet', uneix l'antiga fàbrica Asland de Castellar de n'Hug amb Guardiola de Berguedà, des d'on partia la línia de ferrocarril de via estreta

cap a Berga i Manresa.

El trajecte, que dura aproximadament uns 20 minuts, passa així per quatre estacions com són La Pobla de Lillet, on es pot

visitar l'exposició 'Ferrocarrils secundaris, industrials i turístics a la vall del Llobregat'; la Pobla Centre, on es pot gaudir del pont més antic que creua actualment el riu Llobregat, a més de l'Església de Santa Maria de Lillet, el Monestir Romànic amb mateix nom i datat al segle IX, el castell de Lillet o el Santuari de Falgars; la tercera parada és als coneguts Jardins de Ca l'Artigas, dissenyats pel geni modernista Antoni Gaudí a principis del segle XX; i, per últim, el Museu del Cement de l'antiga fàbrica de ciment, un edifici modernista d'estructures de ferro forjat digne d'admirar.

Fins el 13 de novembre

Tot un viatge per la història i la natura al voltant del naixement del riu Llobregat que estarà disponible fins el 13 de novembre de 2016 en el que és un dels molts atractius turístics de la temporada d'estiu d'FGC. **///**

El Tren dels Llacs, a punt per superar un nou rècord

De la història a la modernitat, el Tren dels Llacs és una excel·lent alternativa per recorre les comarques del Segrià, la Noguera i el Pallars Jussà. En funcionament des de l'any 2009, el Tren dels Llacs té enguany el repte de superar el rècord de la temporada passada on la millora de viatgers va superar el llindar dels 7.000 visitants (7.199 en total), molt per sobre dels 5.792 de 2014 i els 5.069 de 2013.

Per aconseguir-ho, FGC ha impulsat diferents millores per incentivar els trajectes de la línia Lleida-La Pobla com, per exemple, els nous cotxes panoràmics de la línia, que substituiran el tren històric per assegurar i garantir un trajecte amb totes les comoditats climàtiques (només tres dies d'estiu; la resta es fa amb el material històric). A

més, els vidres panoràmics adaptats permetran gaudir més intensament de l'excel·lent paisatge, un dels diferents punts forts del singular viatge d'aquest tren turístic.

I és que, amb el Tren dels Llacs, els viatgers podran adquirir paquets turístics amb diferents visites guiades o tastos de productes locals, entre altres propostes. De fet, hi haurà parades a petició dels viatgers a Cellers i a Tremp, on es poden desenvolupar activitats lúdiques.

Sigui quina sigui l'elecció dels viatgers, rebran una visita guiada i comentada pels guies turístics del territori, a més d'un pack de benvinguda format per diferents productes gastronòmics de les terres lleidatanes i la invitació a un tast de coca de recapte de Balaguer que posarà punt i final a un còmode i peculiar viatge.

EL TREN DELS LLACS RECORRE TRES COMARQUES LLEIDATANES ENVOLTAT D'UN ENTORN NATURAL D'ENSOMNI | FGC

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Donald Trump quiere levantar un muro entre EEUU y México. En Europa, el Mediterráneo es el muro natural para los que sufren, junto a las alambradas de los campos de refugiados. Entre nosotros hay también muros, algunos más visibles que otros. El más evidente es el "cajón de Sants", la rambla elevada que

cubre las vías del tren desde la Riera Blanca hacia el interior de Barcelona. La rica ciudad de Ada Colau ha levantado un muro de agravios frente a L'Hospitalet y el resto de poblaciones del Baix que las vías férreas dividen. Nada ha cambiado entre la capital y su periferia.

Muros entre vecinos

Barcelona ha inaugurado en pleno mes de agosto su primera rambla elevada, al estilo del High Line neoyorkino pero en pequeño. Se trata de un paseo ajardinado de 800 metros de longitud sobre el cajón de hormigón que cubre las vías del tren a su paso por Bordeta y Badal, en el barrio de Sants. Los cronistas barceloneses han subrayado que lo más llamativo de esta original franja verde es su abrupto final. La frontera entre el vergel y las vías que dividen Santa Eulalia y La Torrassa es brutal. Porque en la Riera Blanca, la calle donde una acera pertenece a Barcelona y la otra a L'Hospitalet, se ha levantado un verdadero muro de desigualdad. En la boca del Metro de Santa Eulàlia arranca una escalinata para subir al paseo, aunque también está la opción del ascensor para acceder a la high city desde su periferia.

L'Hospitalet no tiene tanta capacidad inversora como Barcelona, o quizá administra de forma diferente el dinero fresco que obtiene de las nuevas empresas que se instalan en el Districte Econòmic, esa tierra de promisión alrededor de la plaza Europa. Lo cierto es que Barcelona ha cerrado con verde la cicatriz a cielo abierto de sus vías con una original cirugía estética, aunque haya levantado ante su vecina L'Hospitalet un muro físico y de agravios comparativos. Mientras, al otro lado de la frontera capitalina, la alcaldesa Núria Marín sigue reclamando el soterramiento de las dos líneas férreas que cruzan y dividen la segunda ciudad catalana, actuando de históricos muros interiores entre sus barrios y vecinos.

El arquitecto del "cajón de Sants", Sergi Godia, acaricia la idea, casi el sueño, de que algún día, por puro sentido común, su obra se prolongue a través de L'Hospitalet hasta el parque de Can Mercader, en Cornellà. El Área Metropolitana de Barcelona (AMB) es el segundo presupuesto municipal de Cataluña, el más rico después de Barcelona, y en esa institución comparten poder Ada Colau, su presidenta, Núria Marín y el alcalde de Cornellà, Antonio Balmón. Si se ponen de acuerdo, podrían prolongar la rambla elevada de Sants y extender la ruta verde barcelonesa 5 kilómetros que atravesarían todo L'Hospitalet hasta un poco más allá de la Ronda de Dalt, en Cornellà. Veremos si estos vecinos se ponen de acuerdo.

El muro con Esplugues

Otro ejemplo de dificultad para que dos municipios fronterizos aborden una mejora común lo tenemos en el retraso de décadas para abordar el adecentamiento de la avenida Torrent (Esplugues) con la calle Severo Ochoa (L'Hospitalet). A pesar de ser una frontera municipal muy transitada, porque es el acceso a los populosos barrios de Can Vidalet y de Pubilla Casas, históricamente ha sido una zona olvidada para ambas administraciones. Menos mal que desde hace 37 años gobiernan alcaldes socialistas en las dos ciudades, porque aún hubieran encontrado una excusa de haber sido de diferentes partidos.

Ha sido precisamente en el marco del AMB donde las dos alcaldesas vecinas, Núria Marín y Pilar Díaz, han acordado con el dinero metropolitano impulsar unas obras muy

esperadas en décadas. Empezarán a principios del año que viene; costarán 1,2 millones de euros; durarán ocho meses y con ellas se eliminará la chapucera rambla de la isleta central, ampliando las aceras y renovando el alcantarillado, el arbolado y el mobiliario urbano, además -cosa importante- de soterrar el cableado. Como colofón, se construirá una rotonda que facilite la distribución viaria en ese nudo de comunicaciones intermunicipal.

El muro de la desigualdad

Hay muros menos evidentes que actúan de límites de las aspiraciones. Son los que se levantan cuando no funciona la teoría del ascensor social. Por las desigualdades, que las padecen los más débiles, que suelen ser los hijos de los más pobres. Nuestros menores viven una época fascinante con muchas posibilidades, pero también muchos problemas. Loable es la iniciativa de Cornellà de reclutar maestros para impartir las clases de refuerzo que no pueden pagar los padres.

Otra buena iniciativa arrancará este nuevo curso en L'Hospitalet. Los estudiantes de cuarto de ESO de los centros públicos tendrán profesores auxiliares de conversación en inglés para reforzar su educación trilingüe. La medida se complementará a medio plazo con una escuela internacional de negocios, un centro universitario y otro de formación online en el edificio de los antiguos juzgados de L'Hospitalet, frente a la estación de cercanías de Renfe.

Aprobar la asignatura de la Formación Profesional dual es otro gran reto de nuestro territorio, aunque exista un buen y solitario ejemplo en la Escuela de Aprendices de Seat. La figura del aprendiz está muy enraizada en nuestro país. En la Edad Media había gremios y los especialistas enseñaban a sus discípulos a cambio de comida y alojamiento. Al cabo de unos años, el maestro extendía un documento al aprendiz en el que certificaba su formación. Hasta que en la Transición española nos olvidamos de la FP y todas las familias apostaron

por llevar a sus hijos a la Universidad, cuando en otros países, como Alemania, la potenciaron y ahora tienen el 60% de sus jóvenes en la FP dual, cuando en España no llegan al 3%.

Necesitamos una alianza para introducir la FP dual en nuestras empresas y para analizar las titulaciones que ahora ofrecemos, porque no puede ser que Suiza y Alemania tengan 160 y 152 especializaciones más que nosotros. ¿No necesitamos esos empleos o es que no hemos pensado en que nos hacen falta? Para reducir el paro juvenil también debemos indicar a los jóvenes cuáles son los empleos que nuestra comarca y el país necesita para así casar mejor oferta y demanda. Podrán estudiar lo que quieran, pero como sociedad tenemos la obligación de informarles de las necesidades y que ellos elijan. De esta forma evitaremos que tengan que salir fuera, con la frustración que ello implica y el dispendio económico que supone para nuestra sociedad haberles formado para que otros países se beneficien. Solo así derribaremos el muro del acceso al trabajo para nuestros jóvenes. ///

LA ESCUELA DE APRENDICES DE SEAT INDICA EL CAMINO DE LA FORMACIÓN PROFESIONAL DUAL EN NUESTRA COMARCA

Valero Vila

Nos han dejado tan bonitas las ciudades que cuando un ayuntamiento de nuestro entorno habla de coser la trama, de restaurar las fachadas urbanísticas o de racionalizar las servidumbres de las infraestructuras, nos coge vértigo. En realidad, tras ese lenguaje reparador, tras esos planes de embe-

llecimiento y restauración siempre, siempre, siempre hay un objetivo especulativo accionado por las grandes constructoras que no se resisten a ver como los terrenos baldíos, lo que en años fueron fértiles campos agrícolas, se tuestan improductivamente al sol del olvido.

Jesús Vila
periodista y escritor

Construir, construir...

Las administraciones locales que nosotros elegimos —bueno, los que las elijan— suelen ser —hay excepciones como en todo— esas maquinarias que engrasan la codicia de los que se hastían de ganar dinero a cuenta de convertir en irreconocibles las huellas de sus antepasados, vendiéndonos el humo de sus bondades en forma de proyectos de ordenación. A veces incluso, constructoras y administraciones labran de tal manera sus intereses promiscuos que podemos llegar a olvidar donde nacen los objetivos de unos y de otras porque de lo que se trata no es de mejorar la vida de todos sino la de los de siempre.

Abuso

Allí donde se me ha leído, he afirmado desde hace décadas que L'Hospitalet como ciudad ha tenido mala suerte con los que han regido sus destinos. Para que una ciudad pueda ser perfectamente habitable y querible para los que la hacen suya, es necesario que la hayan querido quienes la han gestionado, porque una ciudad está para usarla pero no para abusarla y aquí se ha abusado permanentemente de su suelo hasta que no quede un palmo libre que es lo que se pretende ahora con el penúltimo plan director urbanístico —el último será cuando en los parques se hagan aparcamientos y en los colegios abandonados almacenes de reciclaje, es decir cuando lo que quiso ser ciudad pierda su indigno nombre— plan de especulación urbana que se proyecta en la prolongación de la Gran Vía, justo al lado del río.

No queda en L'Hospitalet más terreno libre. Y no quieren que quede un palmo cuadrado sin urbanizar, un metro que no proporcione la correspondiente tasa municipal. A la espera de que en un futuro no lejano desaparezcan las caducas naves logísticas de la zona industrial que reconvertirán en pisitos para recién llegados —la ciudad acollidora ha acogido siempre en función del precio económico del suelo y de los alquileres baratos—, ya han convertido en bloques las antiguas fábricas y están en trámite de edificar los márgenes de la vía del tren a lo largo de la terraza que divide el antiguo Samontà de la Marina. No hay más que pasearse por Josep Tarradellas a la derecha del Parc de Can Buxeres para ver como han convertido alguna zona en Tanatorio y las otras en nichos, a cada orilla del trazado del ferrocarril, y como han despedazada ya, el otrora cuartel de sementales a base de llenar de cemento y torres de hormigón sus aledaños. Por cierto, construidos al parecer, por los mismos que ahora pretenden lo de Gran Vía.

El caso del nuevo PDU de la Granvia

He intentado mirarme el proyecto del PDU de Gran Vía-El Llobregat y he de confesar que no he conseguido enterarme en detalle y no he tenido la paciencia que seguro han demostrado los valientes de la Plataforma No més blocs-Salvem L'Hospitalet (<https://nomesblocs.wordpress.com>) para leerse la minuciosa documentación que justifica lo injustificable. De hecho, sólo he conseguido enterarme que actúan sobre un millón de metros cuadrados, dato que explica tantos esfuerzos de la administración socialista, y que van a llenar la prolongación de la Gran Vía hasta el Llobregat y la ribera del río en la zona de Can Trabal con unos 26 bloques de nueva construcción. Y que el vigente PGM, ya muy lacerante con el territorio, permitía apenas un 3% de espacio de aprovechamiento urbano que ha pasado con la nueva redacción del PDU a algo más del 14,5%.

Un 14% engañoso puesto que el plan está dividido en tres sectores, el de Gran Vía propiamente dicho, a ambos lados de la calzada con un aprovechamiento del 14,4% y 63.400 m2 de nueva urbanización; el de las masías de can Trabal y cal Masover Nou, en la ribera norte del Llobregat, con el 13,9% de aprovechamiento urbanístico y 54.500 m2

L'ENTITAT CIUTADANA 'NO MÉS BLOCS - SALVEM L'HOSPITALET' HA IMPULSAT DES DE FA MESOS UNA IMPORTANT CAMPANYA DE PROTESTA PER ATURAR LA REMODELACIÓ DE LA GRANVIA FINS EL LLOBREGAT

y el de la masia de Ca l'Esquerrer, un poco más al sur, que con menos metros cuadrados alcanza casi la mitad del terreno urbanizable.

Llaman la atención, también, algunos conceptos que el PDU intenta vender como muy positivos —“la transformación de la Gran Vía como eje de centralidad metropolitana”— como si lo metropolitano fuera un valor intrínseco para una ciudad que justamente la metropolitización ha convertido en suburbio o como si el adecentamiento de la entrada a Barcelona por la actual C-31 fuera más beneficioso para los hospitalenses —el ejemplo de la Fira o de los edificios faraónicos del risible distrito financiero de la Plaza Europa— que para la Barcelona de los negocios.

Densidad tercermundista

L'Hospitalet llegó en 1981 a los 295.000 habitantes. A partir de entonces disminuyó de población aunque ya existían, según el Idescat, casi 97.000 viviendas legalizadas y una densidad de población de más de 23.800 habitantes por Km2. De 1981 a 2011, L'Hospitalet construyó alrededor de otras 25.000 viviendas nuevas, más de un millar de nuevas viviendas por año. Ahora viven en el municipio algo más de 252.000 habitantes con más de 112.000 viviendas y una densidad de población de unos 20.300 habitantes por Km2.

La mayor ciudad del globo, Dacca, en Bangla Desh, tiene una densidad de 29.400 habitantes por Km2. Una auténtica barbaridad de hacinamiento tercermundista. En la India, donde la saturación demográfica lleva una lacra de décadas, andan ahora en torno a los 20.600 habitantes por Km2., solo un poco más que en la primera ciudad de España en densidad de población: L'Hospitalet. Donde los de siempre siguen pretendiendo ocupar espacio y construir, construir, construir...

No pueden quedarles muchos años de gobierno autista y probablemente lo saben, pero para entonces la ciudad dormitará bajo el cemento. ///

La Escuela AFA da el salto al ámbito nacional

La UNES Unió Esportiva exporta la Escuela AFA de Sant Feliu a Toledo

LA ESCUELA MUEVE A 250 JÓVENES A LA SEMANA | I.CRESPO

La Escuela AFA nació hace cuatro años en la capital de la comarca para dar apoyo a jóvenes discapacitados que no querían competir

Tras casi un lustro, el proyecto cuenta con 250 jóvenes a la semana en una decena de clubs del ámbito metropolitano

Imanol Crespo

El reportaje empieza en una silla austera de despacho y acaba en una silla, pero de ruedas, inevitable protagonista para más de 250 jóvenes discapacitados que, cada semana, forman parte de la Escuela AFA de la UNES Unió Esportiva Sant Feliu de Llobregat. Tras ver como iniciaban el entrenamiento rutinario de los martes, no me pude resistir a enfundarme en una de las sillas y probar las sensaciones de un deporte como el baloncesto. Ya el hecho de avanzar se antoja

una quimera puesto que no puedes botar la pelota con una mano e impulsarte con la otra porque giras. Debes alternar u optar por la otra opción, normalmente, la favorita: lanzarse la pelota hacia delante y darse impulso con las dos manos libres a la vez para llegar a recogerla. Lo de lanzar a canasta sin la ayuda habitual del tronco inferior es ya de punto y aparte.

Superación

Es una de las grandezas del deporte: crea, a partir de pequeñas frustraciones, la necesidad sana de superación. Un proceso que, sin duda,

ayuda a vencer a los grandes retos que en ocasiones nos depara la vida como, en este caso concreto que nos ocupa, la adaptación a un mundo todavía hostil y con barreras para las personas con discapacidad. No obstante, la sensación personal más positiva fue que, en ese instante que compartíamos pista, nadie excepto yo estaba pensando en la silla. “Es duro quedarte en una silla, pero tienes que salir adelante. Y esto es algo divertido, me lo paso bien, echo el rato y nada... a disfrutar”, dice Manuel Magdaleno, de 27 años, uno de los nuevos del equipo. Él

tuvo una lesión laboral: “Se me cayeron unos tableros encima y ya desde el primer momento vi que de cintura para abajo no sentía nada”. Tras 9 meses en el Institut Guttmann de neurorehabilitación se decidió a empezar con el baloncesto en silla de ruedas y ya entrena con el primer equipo: “No se me dará tan mal”, bromea entre risas.

Por su parte, Patricia Gracia, de 35 años y vecina de Cornellà, es la veterana del equipo. Sufrió el virus de Guillain-Barré, que le dejó paralizada entera. Estuvo tres años en silla de ruedas y otro de recupera-

LA ESCUELA NACE CON LA VOLUNTAD DE DAR APOYO A JÓVENES DISCAPACITADOS QUE NO TENÍAN LA VOLUNTAD DE COMPETIR | I.C.

ción tras el que consiguió andar en caminador. Ahora hace dos años que forma parte de la Unió Esportiva:

“Es una liberación para no estar pensando siempre en lo mismo. Ves a las personas que están en la misma

situación que tú y que no eres menos que nadie. Te sientes que vales para algo y que no eres un objeto que estás ahí, que no sirves para nada, como muchos piensan de ti. Es, sobre todo, una vía de escape”, explica.

Independencia

De hecho, una de las cuestiones que más se valoran tanto por parte del club como por sus jugadores es la independencia que se recupera: “Por aquella época mi hijo tenía dos años. Pasé, de repente, de ser una mujer madura, con trabajo, independiente, a una dependiente totalmente. Te tratan como a una niña, que si no te dejan salir, que si dime con quien vas, que te dejen en casa o te voy a buscar... Eso mentalmente fastidia mucho. Y, sobre todo, el ‘no vas a poder’. Es entonces cuando dices hasta aquí: y demuestras que puedes hacerlo todo por ti misma. Hasta hace un año no me fui a vivir sola con mi hijo. Ahora puedo hacer vida normal tanto como cualquiera”.

Un ejemplo

El éxito de la UNES Esportiva, que ya lleva 34 años en Sant Feliu de Llobregat luchando por que los jóvenes discapacitados practiquen deporte de manera normalizada, se ha trasladado ahora a la Escuela AFA. Nació también en la capital baixllobregatense hace cuatro años. Ahora, colaboran con nueve centros especiales u hospitales de toda la zona metropolitana: “Vimos que muchos jóvenes con discapacidad física o intelectual no querían competir, sino practicar deporte de manera lúdica. De aquí nace la Escuela AFA para dar servicio a aquellos centros de educa-

ción especiales o hospitales y que nos permita llegar a las familias”, explica Jaume Vilella, director de la Escuela AFA.

De esta manera, promueven una segunda vía que se suma al proceso de rehabilitación que ya se realizan en los centros especializados: “El niño mejora mucho más con el deporte que si realiza solo la parte rehabilitadora”, matiza. Y es así como ya mueven, como decíamos, a 250 jóvenes por semana. De hecho, el éxito es tal que, según ha podido saber El Llobregat, se exportará el modelo a centros a Castilla la Mancha gracias a un nuevo convenio de colaboración con la Universidad de Castilla-La Mancha (UCLM). La Escuela AFA dará apoyo a jóvenes con discapacidad de la zona, principalmente de la provincia de Toledo, para incentivar el deporte adaptado e inclusivo. “Estamos muy contentos porque algo que nació con un espíritu muy local se está expandiendo mucho y que beneficia no solo a los jóvenes si no a muchas familias”, apunta Vilella. No obstante, pese a vivir la escuela y la entidad un momento dulce, todavía son muchas las dificultades. Entre ellas, la falta de adaptación de muchos equipamientos deportivos —ya antiguos e inaccesibles para personas discapacitadas— o la negativa por parte de un 70% de las empresas a las que acude la UNES para establecer convenios de colaboración: “No queremos que se nos relacione con discapacitados ha sido alguna vez la respuesta”, reconoce resignado Vilella. Dos barreras más que se suman a las tradicionales arquitectónicas y que, sin duda, son más difíciles de eliminar. ///

LUCAS MONDELO, DE L'HOSPITALET, HA HECHO HISTORIA AL CONSEGUIR CON LA SELECCIÓN DE BÁSQUET FEMENINO LA MEDALLA DE PLATA EN RÍO 2016

El Baix vuelve de Río con una plata, dos bronces y un diploma olímpico

El hospitalense Lucas Mondelo es el entrenador del equipo nacional de básquet femenino

La marchadora viladecanense Beatriz Pascual consigue su tercer diploma olímpico consecutivo en marcha

Redacción

El verano ha estado, indudablemente, marcado por las Olimpiadas de Río que durante más de tres semanas se ha convertido en la capital del deporte. Y, de esta cita global que sirve, sobre todo, de espejo de los deportes minoritarios, el Baix no podía volverse con las manos vacías. De nuevo, el baloncesto y la marcha regresan con buenas noticias que se traducen en una plata, dos bronces y un diploma olímpico.

El equipo nacional de baloncesto femenino se alzó en el segundo peldaño del pódium con una plata que sabe a oro tras perder con las estadounidenses; imbatibles para cualquiera. Esta hazaña olímpica, inédita hasta el momento, ha sido posible gracias a la batuta del hospitalense Lucas Mondelo, el técnico de las ‘chicas de plata’. Mondelo, actual técnico también del Dynamo Kursk de la liga rusa, empezó entrenando al Tecla Sala y al CB L'Hospitalet hasta que empezó su imparable ascensión. Primero logró llevar al CB Olesa a la Liga Femenina; ganó los cinco posibles títulos (nacionales y europeos) con el Perfumerías Avenida de Salamanca; viajó a China fichado por el Shanxi Xing Rui con el que ganó tres títulos de la WCBA y, ahora, regresa a Europa a la liga rusa.

No obstante, su palmarés merece un digno reconocimiento con la selección nacional de básquet femenino, con la que ya ha logrado un oro en el Eurobasket 2013;

dos platas (Mundial 2014 y Río 2016) y un bronce en el Eurobasket del año pasado.

Gasol y Navarro logran su bronce

Seguramente será las últimas Olimpiadas para estas dos leyendas del baloncesto español y profetas del territorio. Sant Boi y Sant Feliu de Llobregat han estado representadas en Río de la mano de Pau Gasol y Juan Carlos Navarro que regresan con el bronce logrado ante Australia, en un final de infarto.

Con ésta es la tercera medalla olímpica que logran tras las platas de Pekín 2008 y Londres 2012.

Viladecans mantiene la tradición

La relación entre la ciudad y la marcha atlética comienza en los años '80 con la figura fundamental de Marcos Flores. O Don Marcos como le conoce todo el mundo. Desde entonces Viladecans no ha dejado de sacar campeones de esta disciplina que suma 24 medallas internacionales y que convierten al municipio baixllobregatense en la capital de la marcha en España.

Como no, Viladecans ha vuelto a estar en estas Olimpiadas gracias a Beatriz Pascual, que ha logrado su tercer diploma olímpico consecutivo tras acabar en octava posición. De nuevo, pues, Pascual volvió a ser la mejor española en los 20 km con un tiempo de 1h30:24 pese a ser, según ha reconocido, una prueba “durísima para todas”. Pascual fue sexta en Pekín y séptima en Londres. ///

L'esport català brilla als Jocs de Rio

■ Els bons resultats dels esportistes, protagonistes de 8 medalles, mantenen el prestigi de Catalunya al món

Redacció

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, valora de manera molt positiva l'actuació dels esportistes catalans als Jocs Olímpics de Rio, que van participar en 8 de les 17 medalles obtingudes per la delegació estatal en la cita esportiva. Gerard Figueras va ser durant uns dies a Rio de Janeiro per assistir a algunes de les competicions on van prendre part el centenar d'esportistes de Catalunya i per reunir-se amb dirigents esportius i federatius de tot el món.

El secretari general de l'Esport va ser testimoni al Brasil del protagonisme de l'esport català, que es va traduir en vuit medalles (tres d'or, una plata i quatre de bronze), un balanç que Gerard Figueras considera molt positiu, tenint en compte, que els atletes catalans eren 98, un terç de la delegació estatal (306 esportistes).

Millor que a Londres

Aquest balanç total iguala els registres assolits pels esportistes de casa nostra a la cita olímpica de Londres de fa quatre anys – tot i que enguany han sumat dos ors més que al 2012-, la qual cosa demostra, segons Gerard Figueras, que el potencial dels clubs, les federacions i els esportistes de Catalunya es manté gràcies al treball, el talent i l'esforç de tots ells.

Gerard Figueras es felicita per les medalles d'or de Mireia Belmonte (200 m papallona), Saül Craviotto (K2 200m de piragüisme) i de Marc López (dobles de tennis), la plata de les jugadores catalanes de la selecció estatal de bàsquet, i els bronzes de Mireia Belmonte (400 m estils), Joel González (taekwondo, -68 kg), Saül Craviotto (K1 200m) i els catalans del combinat estatal de bàsquet.

També valora amb nota els diplomes olímpics de Mi-

GERARD FIGUERAS I JOSEP ESCODA, DEL CAR DE SANT CUGAT, REUNITS AMB EL GOVERN DEL JAPÓ | SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT

reia Belmonte (800 m lliures, 4t lloc), el ciclista Joaquim Rodríguez (5è), els 13 catalans de l'equip estatal de hockey (5è lloc), el duet de Gemma Mengual i Ona Carbonell en natació sincronitzada (5è lloc), les 10 catalanes de l'equip de waterpolo (5è lloc), la tennista Garbiñe Muguruza (5è lloc en dobles femenins), Anna Boada i Aina Cid (6è lloc en rem), Sonia Franquet (6è lloc en tir de precisió), la ciclista Helena Casas (7è lloc), els 11 catalans de l'equip de waterpolo (7è lloc), Beatriz Ferrer-

Salat (7è lloc en hípica), Bàrbara Pla, Àngela del Pan i Eli Martínez (7è lloc en rugbi 7), Beatriz Pascual (8è lloc en 20 km marxa) i les 7 catalanes de l'equip estatal de hockey (8è lloc).

Gràcies a la qualitat de les instal·lacions

La majoria d'aquestes medalles i diplomes són, en bona part, fruit del treball que els esportistes realitzen al CAR de Sant Cugat del Vallès, el principal centre d'alt rendiment de Catalunya i un referent internacional, on s'hi entrenen durant l'any esportistes tant de disciplines individuals com d'equips. Els medallistes Mireia Belmonte i Joel González, les nedadores Gemma Mengual i Ona Carbonell, l'atleta Beatriz Pascual i bona part dels components de les seleccions masculines i femenines de hockey i de waterpolo, entre d'altres, han preparat al CAR la seva participació als Jocs de Rio.

El secretari general de l'Esport subratlla també el bon paper realitzat pels tècnics catalans de les seleccions masculines i femenines de bàsquet, així com la tasca dels àrbitres i jutges de casa nostra que formen part de l'altra elit olímpica i que van dirigir diverses competicions durant les dues setmanes dels Jocs, un aspecte que també contribueix a projectar el potencial de Catalunya al món a través de l'esport. D'altra banda, i durant la seva estada a Rio de Janeiro convidat oficialment pel Comitè Olímpic Internacional (COI), el secretari general de l'Esport va poder donar suport als atletes catalans i, al mateix temps, assistir a actes i reunions amb representants federatius i esportius de diversos països, gràcies a les quals es van produir avenços per a l'esport català en molts aspectes. ///

*Al Brasil, el
secretari general
de l'Esport*

*va teixir vincles amb
dirigents esportius de
diversos països*

EL SANTBOIÀ PAU GASOL I EL SANTFELIUENC JOAN CARLES NAVARRO VAN ACONSEGUIR LA SEVA TERCERA MEDALLA OLÍMPICA DE MANERA CONSECUTIVA, EN AQUEST CAS, BRONZE | CAR DE SANT CUGAT

Centre de Negocis Edifici e//lobregat

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES OFICIALES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

CONTRATACIONES
ANUALES:
35 EUROS
+ IVA
POR MES

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

El cliente puede utilizar nuestra dirección como domicilio de su empresa a todos los efectos. Recogeremos en su nombre correspondencia comercial, certificados, notificaciones administrativas y la pequeña paquetería que le puedan enviar. Una vez recepcionado, avisamos al cliente y le hacemos llegar la documentación.

OTROS SERVICIOS

Oficina virtual, desvío de llamadas a un número de teléfono exclusivo, atención telefónica, sala de reuniones, despachos equipados con teléfono y ADSL, secretarías virtuales, venta de sociedades de nueva creación, servicio gestoría, etc.

*consultar precio

Somos una empresa de servicios, con más de 25 años de experiencia, que dispone de un edificio destinado a "centro de negocios", dedicado a proporcionar a cualquier empresa la infraestructura administrativa necesaria para llevar a cabo su actividad de forma inmediata y económica.

Llámenos e infórmese sin compromiso: 670.794.637
gerencia@ellobregat.com

08830 Sant Boi de Llobregat, Calle Raurich N° 62

residus.gencat.cat

AMPLIEM LA COBERTURA AMB MÉS PUNTS DE RECOLLIDA

Quan els petits aparells ja no funcionin, porta'ls a qualsevol botiga d'electrodomèstics senyalitzada amb aquest distintiu. A les botigues petites si en compres un de nou i a les grans en qualsevol moment.

 Algunes peces dels aparells elèctrics i electrònics contenen materials valuosos. Reciclant-los bé, evitem l'explotació de nous recursos naturals.

Amb el finançament de:

Amb la col·laboració de:

